

Országgyűlési Napló

Kövér László, dr. Hiller István és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gúr Nándor, Schmuck Erzsébet,*
dr. Szűcs Lajos, dr. Tiba István

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	2189
Bejelentés képviselői összeférhetlenségről.....	2189
Napirenden kívüli felszólalók:	
Orbán Viktor miniszterelnök	2189
Dr. Schiffer András (LMP)	2192
Noël A. Kinsella, a kanadai szenátus elnökének és kíséretének köszöntése	2194
Vona Gábor (Jobbik)	2194
Tóbiás József (MSZP).....	2196
Harrach Péter (KDNP)	2198
Rogán Antal (Fidesz).....	2199
Orbán Viktor miniszterelnök	2201
Sallai R. Benedek (LMP)	2203
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár.....	2205
Korózs Lajos (MSZP)	2206
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	2208
Harrach Péter (KDNP).....	2210
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	2211
Mirkóczki Ádám (Jobbik)	2213
Kósa Lajos (Fidesz)	2215
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	2216
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Gúr Nándor jegyző	2218
Áder János köztársasági elnök átirata az Országgyűléshez államtitkári megbízatások megszűnéséről és új államtitkárok kinevezéséről:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző	2219
Bejelentés az Igazságügyi bizottság eseti jellegű állásfoglalásairól	2219
Döntés Házsabálytól való eltérés tárgyában	2219
Gúr Nándor jegyző	2219
Határozathozatal	2220
Az ülés napirendjének elfogadása	2220
Bejelentés kérdés visszautasításáról	2220

Interpellációk

Dr. Hiller István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Rektorok és kancellárok! Így, hogy?” címmel	2220
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	2222
Viszonzválasz:	
Dr. Hiller István (MSZP)	2224
Határozathozatal	2224

Dúró Dóra (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Amilyen a kormány, olyan a KLIK-je” címmel	2224
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	2225
Viszontválasz:	
Dúró Dóra (Jobbik)	2227
Határozathozatal	2227
Dr. Szél Bernadett és Sallai R. Benedek (LMP) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „A kormány tényleg csak autóiipari kiszolgáló szerepet szán a nemzetgazdaság lelkét adó hazai kkv-nak?” címmel	2227
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter válasza	2229
Viszontválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP)	2230
Határozathozatal	2231
Ágh Péter (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „112 - egységben a segítség?” címmel	2231
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	2232
Viszontválasz:	
Ágh Péter (Fidesz)	2233
Dr. Szakács László (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mi lesz veled, Pannon Volán?” címmel	2233
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	2234
Viszontválasz:	
Dr. Szakács László (MSZP)	2235
Határozathozatal	2236
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor lehet reális eséllyel saját otthonhoz jutni?” címmel	2236
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	2237
Viszontválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	2239
Határozathozatal	2239
Szászfalvi László (KDNP) - a belügyminiszterhez - „Idén is indul a szociális tűzifaprogram” címmel	2239
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	2240
Viszontválasz:	
Szászfalvi László (KDNP)	2241
Szabó Tímea (független) - a miniszterelnökhöz - „Elég a titkolózásból, halljuk végre az igazságot megszórási ügyben!” címmel	2242
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	2243
Viszontválasz:	
Szabó Tímea (független)	2244
Határozathozatal	2245
Döntés az előző Országgyűléshez benyújtott beszámolókat tárgyalás nélkül lezártak minősítéséről	2245
Döntés önálló indítványok tárgysorozatba-vételéről	2245
Felszólalók:	
Harangozó Gábor István (MSZP)	2245
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	2247
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	2248
Ikotity István (LMP)	2249
Varju László (független)	2249
Harangozó Gábor István (MSZP)	2250
Dr. Tóth Bertalan (MSZP)	2251

Varju László (független)	2253
Szabó Tímea (független)	2253
Vágó Sebestyén (Jobbik)	2253
Ikotity István (LMP)	2254
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	2255
Határozathozatalok	2256

Azonnali kérdések és válaszok órája

Burány Sándor (MSZP) - a Magyar Nemzeti Bnk elnökéhez - „Mégis, kinek a pénze?” címmel	2256
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnökének válasza.....	2257
Viszonzválasz:	
Burány Sándor (MSZP)	2258
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnöke	2258
Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	2259
Novák Előd (Jobbik) - a legfőbb ügyészhez - „Ön szerint nem gyanús, hogy Szijjártó Pétert állítólag a szülei tartják el, Semjén Zsoltot pedig kiskorú gyerekei?” címmel.....	2259
Dr. Belovics Ervin , a legfőbb ügyész helyettesének válasza	2260
Viszonzválasz:	
Novák Előd (Jobbik).....	2261
Dr. Belovics Ervin , a legfőbb ügyész helyettese	2261
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Miért szán kevesebb pénzt a kormány a lakosság széles körét érintő energiatakarékossági beruházásokra, mint a stadionépítési programra?” címmel.....	2261
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	2262
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	2263
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	2263
Simon Róbert Balázs (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Minden gyereknek lesz lehetősége megtanulni úszni?” címmel.....	2264
Dr. Simicskó István emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	2265
Viszonzválasz:	
Simon Róbert Balázs (Fidesz)	2265
Dr. Simicskó István emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	2265
Dr. Bárándy Gergely (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Tervez-e vizsgálatot, miniszter úr?” címmel	2266
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	2267
Viszonzválasz:	
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	2268
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	2268
Bana Tibor (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Lássunk tisztán az EU-tagságunk kérdésében” címmel.....	2268
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	2269
Viszonzválasz:	
Bana Tibor (Jobbik)	2270
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	2271
Firtl Mátyás (KDNP) - nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mikorra készülhet el a Balf és Felsőrákos közötti kerékpárút?” címmel.....	2271
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	2272
Viszonzválasz:	
Firtl Mátyás (KDNP)	2272

Ikotity István (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Kinek az érdekét szolgálja az értelmetlen rombolás?” címmel.....	2273
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	2274
Viszonzás:	
Ikotity István (LMP)	2275
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	2275
Heringes Anita (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Bízhatnak még a felelősségteljes állampolgárok?” címmel.....	2275
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	2276
Viszonzás:	
Heringes Anita (MSZP).....	2277
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	2277
Kepli Lajos (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Támogatja-e a kormány egy egészségügyi szűrőközpont felállítását Devecser városában?” címmel	2278
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	2279
Viszonzás:	
Kepli Lajos (Jobbik)	2280
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	2280

Kérdések

Kiss László (MSZP) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Milyen eredményeket hozott első külföldi látogatása?” címmel	2280
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter válasza	2281
Vágó Sebestyén (Jobbik) - az igazságügyi miniszterhez - „Gyermekeink védelmében” címmel	2282
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	2283
Dr. Szél Bernadett (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Túl vagyunk a választásokon, most már el lehet felejteni a szociális dolgozókat?” címmel.....	2284
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	2285
Dr. Bene Ildikó (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Miért jó a keleti nyitás az országnak és mit jelent Szolnok térségének?” címmel	2286
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter válasza	2287
Tukacs István (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Milyen újabb trükkök várhatóak az államadósság látszólagos csökkentése érdekében?” címmel.....	2288
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	2288
Szavay István (Jobbik) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „A külgazdasági miniszter Pozsonyba utazott, de a külügyminiszter itthon maradt” címmel.....	2289
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter válasza	2290
Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A betegágy a beteg otthonában van! Miért nem szán több forrást a kormány az otthoni szakápolásra?” címmel	2291
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	2292
A Magyarország Kormánya és a Bahreini Királyság Kormány között a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló, Manamában, 2014. február 24. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat; a Magyarország Kormánya és a Szaúd-Arábiai Királyság Kormánya között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és vagyoadók területén, Rijádban, 2014. március 23. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat, valamint Magyarország Kormánya és Jersey Kormánya között az adóügyi információcseréről szóló, Londonban, 2014. január 28-án aláírt Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat együttes általános vitája	2293
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	2294

Felszólalók:

Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről	2295
Dr. Schiffer András (LMP).....	2296

A tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda és a Magyarországi Tajpej Képviseleti Iroda között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	2301
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	2301

Felszólaló:

Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről	2302
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	2303

A Magyarország Kormánya és Románia Kormánya között, a magyar-román államhá- táron átvezető közúti kapcsolatokról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló tör- vényjavaslat általános vitája	2303
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	2303

Felszólalók:

Kiss László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	2304
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	2309
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	2311

A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	2313
Mengyi Roland (Fidesz), a napirendi pont előadója	2313

Felszólalók:

Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	2314
Bencsik János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	2314
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről	2315
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	2319
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	2320
Varju László (független)	2322
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	2323
Mengyi Roland (Fidesz) előterjesztői válasza	2326

Napirenden kívüli felszólalók:

Varju László (független)	2326
Kiss László (MSZP)	2328
Sallai R. Benedek (LMP)	2330
Kepli Lajos (Jobbik)	2332

Az ülésnap bezárása	2334
----------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. ARADSKAI ANDRÁS és DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkárok, DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, DR. SZABÓ LÁSZLÓ államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter, DR. KONTRÁT KÁROLY ÉS POGÁCSÁS TIBOR államtitkárok, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE és DR. SIMICSKÓ ISTVÁN államtitkárok.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
5. ülésnapja
2014. október 13-án, hétfőn
(13.17 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Gúr Nándor)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállva köszöntik a választópolgárok közösségét.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 5. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Gúr Nándor jegyző urak lesznek segítségemre.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy Botka László és Farkas Flórián képviselő urak a mai napon bejelentették, hogy az Országgyűlésről szóló törvény 80. § (1) bekezdése értelmében velük szemben **összeférhetetlenségi ok** keletkezett. Ennek megszüntetéséig nem gyakorolhatják jogait, díjazásban nem részesülhetnek. A képviselőknek az összeférhetlenségi ok megszüntetésére 30 nap áll rendelkezésére.

Tisztelt Ház! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Orbán Viktor miniszterelnök úr: „Az önkormányzati választásokról” címmel. Megadom a szót miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Azért kértem szót, mert tegnap megtörtént Magyarországon az önkormányzati választás. Röviden a tényekről.

A választáson a szavazásra jogosultak 44,29 százaléka vett részt, összesen 3 618 677 fő. Önkormányzati választást 3177 településen rendeztünk, ahol 7997 polgármesterjelölt és 59 181 képviselőjelölt mérettette meg magát. A kisebbségi választásról szóló eredményekkel még várunk kell. A választás érvényes és eredményes volt.

Először is szeretnék innen is köszönetet mondani a választópolgároknak. Köszönöm, hogy részt vettek a választáson és életet adtak a magyar demokrácia következő négy évének is. *(Taps a kormánypártok soraiban.)* Köszönet a jelölteknek. Külön gratulálok a győzteseknek, külön is a polgármestereknek, akikre komoly munka vár. A választók most már megtették a magukét, a polgármestereken a sor.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az eredmény egyértelmű: a Fidesz és a Kereszténydemokrata Néppárt óriási fölényrel győzött. *(Taps a kormánypártok soraiban.)* Természetesen mindenkinek, minden pártnak és minden jelöltnek van saját magyarázata és van saját értékelése. Az én magyarázatom az, hogy április és május után októberben is győzött az ország, még hozzá fölényesen. Felfogásom szerint ez a győzelem az egész országé. De lehet-e egy választási győzelem az egész országé, ha versengő pártok és versengő jelöltek indulnak, és van, aki nyert, s van, aki veszít?

A mi válaszuk szerint, tisztelt Ház, azért győzött az egész ország, mert a választás végkifejlete, végeredménye és következménye egy sohasem tapasztalt méretű összefogás, együttműködés és egység. Márpedig az európai politika legutóbbi hatvan évének példáiból megtanultuk, hogy egy országnak csak akkor sikerülhet felemelkednie, ha egységes. Ezt megtanultuk Adenauertól, megtanultuk De Gaulle-tól: minden európai ország, amely fel akart emelkedni, csak az egység erejével emelkedhetett fel.

Ezért, tisztelt hölgyeim és uraim, az egység erejét jól kell felhasználnunk, és ez a kormány és a kormánytöbbség felelőssége. Ez elől a felelősség elől nem bújunk el. Mi nem elhárítani, szétteríteni szoktuk a felelősséget és a felelősséggel járó döntéseket, hanem vállalni.

Már 2010-ben is világossá tettük, hogy nekünk van egy nagy, komoly tervünk, amit röviden úgy összegezhetek, hogy teljes foglalkoztatás. Még pontosabban: munkába állítani Magyarországot. Ezt a célt korábban még csak kitűzni sem lehetett, nemcsak az ettől eltérő közgazdasági divatok miatt, de útját állta a széthúzás és a cinizmus is. Azóta sok minden történt Magyarországon, 2010-ben például megszületett az első kétharmad. Ma is azt mondom önöknek, hogy ha az egység erejét jól használjuk fel, akkor eljuthatunk a teljes foglalkoztatáshoz. De csak akkor, ha tartjuk magunkat a tervünkhöz, ha kitarunk a „valamit valamiért” politikája mellett, és nem engedünk a „valamit semmiért” politikájának.

Tisztelt Ház! 2010-ben Magyarországon élt 10 millió ember, dolgozott 3 millió 600 ezer, adót fizetett a jövedelme után 1 millió 800 ezer. Ma Magyarországon 4 millióan dolgoznak, 4 millióan fizetnek adót, a gazdasági növekedés 3 százalék felett van, a munkanélküliség pedig 8 százalék alatt. Csak a roma közösség saját kimutatása szerint 57 ezer olyan roma család van, aki életében most állt először munkába. Ez nagyszerű eredmény, gratulálunk nekik is. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(13.20)

Akik dolgozni kezdenek, tisztelt hölgyeim és uraim, azok tapasztalják, hogy megváltozik az életük; a munka tartást és méltóságot ad az embernek, javítja az önbecsülését, és nem utolsó sorban pénzt hoz a házhoz.

Tisztelt Ház! Az emberek értik ezt, meggyőződésem szerint ezért nyerhettük meg zsinórban a soka-dik választásunkat, és ezért jelent a mostani kormány számára megerősítést az önkormányzati választás eredménye: igazolja, hogy Magyarország munkába állt, Magyarország dolgozik.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Magyarország megtanulta, hogy a jobb életet nem lehet sem spekulációra, sem segélyre, sem hitelre alapozni, a vége ugyanis mindig ugyanaz: összeomlás. A homokra épített ház

esete ez: összeomló családok, összeomló életek, összeomló gazdaság, összeomló ország.

Tisztelt Ház! Meggyőződésem - és ebben megerősített a tegnapi választás is -, ideje, hogy magunk mögött hagyjuk az ideológiák és az izmusok korszakát. Ha az ideológiát majmolod, orra buksz az első buckában; ez néhányakkal meg is történt. Két lábbal kell állnunk a földön, a valóság és a józan ész fölötté áll az ideológiai okfejtéseknek és a szellemi spekulációknak. Az önkormányzati választás megerősítette a kormánytöbbséget abban, hogy néppárti, nemzeti alapon álló néppárti politikát kell folytatnunk a következő években is.

Tisztelt Ház! Ez a hármas győzelem nem a vége, hanem a folytatása a munkánknak. Abban a kegyelmi pillanatban vagyunk, amikor nem újratekinteni kell valamit, hanem megerősíteni, folytatni, végigvinni, amit elkezdtünk. A javuló adatok biztatóak, odajutottunk, hogy még az IMF szerint is jobban teljesít Magyarország. De bennünket, tisztelt hölgyeim és uraim, nem a statisztikák érdekelnek, hanem a magyarok valóságos élete. A statisztika olyan tudomány, hogy ha az egyik ember naponta két sült csirkét eszik meg, a másik pedig egyet sem, akkor a két ember fejenként egy-egy csirkét fogyasztott a statisztika szerint. Ezért nekünk nem a statisztikákra, hanem a valóságos magyar életre kell figyelni, és tegnap a valóságos magyar életből kaptunk visszajelzéseket és megerősítéseket.

A helyzet ugyan javul, és az irány sem rossz, sőt inkább jó, azonban ez csak annyit jelent, hogy Európa pincéjéből feljöttünk a földszintre, és most kell, most kellene nekivágni az emeleteknek. A tegnapi választás azt mutatja, hogy van még szufla az országban, még van lehetőség újabb munkahelyeket teremteni, van lehetőség, hogy újabb lépéseket tegyünk a munkaalapú társadalom felé. Megerősített a tegnapi választás abban is, hogy a jóléti társadalmak valószínűleg azért rendülhettek meg Európában, mert kiderült, hogy a jólét nem alapja semminek sem, hanem legfeljebb és jó esetben következménye, méghozzá a munka következménye. Ez a mi célunk, ezért mi nem a munkanélküliséget, hanem a munkát fogjuk támogatni a következő hónapokban, években is, és azt láttam tegnap, hogy az emberek ezt nemcsak értik, hanem támogatják is, az emberek ennek a célnak az oldalán állnak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A tegnapi választási eredményből azt a következtetést is levontuk, hogy megerősítették az emberek azt a politikát, amely középpontba állítja és támogatja a családokat. A munkavállalók többsége családos, legyen férfi vagy nő, családban és a családjáért él, és a családok teszik belülről erőssé a nemzetet, ezt is tudjuk. Ezért el kell kerülnünk - és ez a következő időszak legfontosabb feladata lesz -, el kell kerülni, hogy a munkahely és a család közötti választás csapdájába essenek Magyarországi polgárai.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Összefoglalóan azt mondhatom önöknek, hogy ahogy eddig, úgy ezután is a Fidesz-Kereszténydemokrata Néppárt és a kormány a háromharmadot fogja szolgálni: meghalljuk azok hangját is, akik tegnap nem ránk szavaztak; akik tegnap nem ránk szavaztak, nos, hát ők is számíthatnak ránk. Ezért arra kérem a képviselőket, hogy az előttünk álló három és fél évben használjuk ki ezt a kegyelmi pillanatot, arra kérem önöket, képviselőket, hogy erősítsék az egységet és az összefogást az országban. A kormány számít a képviselőház támogatására.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! Miután a miniszterelnök úr felszólalása nem haladta meg a húsz percet, sőt jelentősen alulmúlta, így a házszabály értelmében... *(Derűtség.)* Valami vicceset mondtam? Igen? *(Közbeszólások.)* Örülök, hogy legalább van min szórakoznia a szocialista képviselőtársaimnak. *(Derűtség és taps a kormánypártok soraiban.)* Így a frakciók öt-öt percben fejthetik ki a véleményüket, feltéve, ha kívánják. *(Jelzésre:)* Schiffer András frakcióvezető úré a szó. Parancsoljon!

(13.30)

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Elsőként én is szeretnék köszönetet mondani részben a választópolgároknak, részben a választási szerveknek az önkormányzati választásokon való részvétel, illetve a lebonyolítás miatt, és szeretnék gratulálni a győzteseknek, legyenek azok kormánypártiak, ellenzékiek vagy éppen függetlenek, köztük azoknak a független polgármestereknek, akik az LMP támogatásával nyertek tegnap.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Először is köszönöm szépen azt az ideológiai okfejtést, amit röviden, néhány percben előadott. Szeretném elmondani önnek, hogy önt az elmúlt években sokan vádolták köpönyegforgatással az elmúlt 25 éves pályafutása kapcsán. Tisztelettel jelentem, hogy ez a vád tökéletesen megalapozatlan. Megalapozatlan azért, mert ön ugyanazt a szélsőjobboldali gazdaságpolitikát képviseli most, mint amit a rendszerváltás éveiben az SZDSZ oldalán, a Liberális Internacionálé alelnökeként. *(Moraj.)*

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az elmúlt hetekben ön, illetve a miniszterei arról beszéltek, hogy kevesebben éljenek az államból. Arról valljanak színt, hogy ez mit jelent! Mit jelent az, hogy Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter azt mondja, hogy az állami újraelosztás arányát csökkenteni kell 5,5 százalékkal, magyarul 1700 milliárd forinttal. A szóbüvészetet önök pontosan értik, azt mondják, hogy ez nem megszorítás. Nevezzük akkor kiadáscsökken-

tésnek! Honnan akarnak elvenni? Erről kellene beszélni, miniszterelnök úr!

Az a helyzet, hogy az elmúlt években 250-300 milliárd forintot vontak ki a jóléti szektorból, tehát a szociális, egészségügyi és oktatási kiadásokból. Az a helyzet, hogy 2002-2003-ban a GDP 6 százalékát költöttük oktatásra, jelenleg ez kevesebb, mint a GDP 4 százaléka, kutatás-fejlesztésre ma a GDP 1 százalékát költjük, az európai uniós átlag 2 százalék. Erről kellene beszélni, miniszterelnök úr, az ideológiai szövegek helyett!

Igen, önnek igaza van abban, hogy jólétet nem lehet spekulációra, nem lehet hitelre alapozni - mint ahogy nem lehet jólétet kizsákmányolásra sem alapozni. Lássunk tisztán abban, hogy mi van a foglalkoztatási dicshimnuszok mögött! Ma Magyarországon a munkanélküliség 10 százalék körül lenne, ha az ön által egyébként nagyon megvetett statisztikai bűvészműtávkönyveikbe nem foglalják bele a közfoglalkoztatást és nem foglalják bele a külföldi munkavállalást. *(Zaj, moraj a kormánypartok soraiban.)* Magyarországon, kedves Németh Szilárd, az a helyzet, hogy az elmúlt négy évben az öt fő feletti foglalkoztatottságú gazdálkodó szervezeteknél a versenyszférában 50 ezer főnek tudtak új munkahelyet teremteni. Ez nagyrészt az autópárnak köszönhető és a fölpörgetett uniós fejlesztési forrásoknak. Ha Németh Szilárdot ennyire érdekli az, hogy az Európai Unió erről hogyan vélekedik: az Európai Bizottság legutóbbi jelentése azt mondja, hogy Magyarországon a kkv-szektor foglalkoztatási rátája 2009-hez képest 2 százalékot csökkent. 32 500 munkahelyet veszítettünk el a kkv-szektorban 2009 óta.

Ehhez képest mit tesznek önök? Azt teszik, hogy fölpörgetik a jövedelemkiáramlást. Miniszterelnök úr a legutóbbi napirend előtti hozzászólásomra adott válaszában nem reagált arra, miért van az, hogy ma Magyarországon tízszer-hússzor annyi támogatás megy a multcégeknek, mint a hazai kis- és középvállalkozásoknak. Nem válaszolt arra, hogy az önök stratégiai partnerei 2010 és 2014 között 2831 milliárd üzemi eredményt értek el, és ennek a 81 százaléka kifolyt Magyarországról. Ennek a 81 százaléka kifolyik, a jövedelemkiáramlást önök nem állították meg, hanem felpörgették.

Ezek után, miniszterelnök úr, én azt gondolom, szólni kéne talán arról is, hogy harcot hirdett az államadósság ellen. Az államadósság nem csökkent, hanem nőtt. S akkor még nem beszéltünk a 3 ezer milliárd forintos elégetett magán-nyugdíjpénztári vagyonról és a 3 ezer milliárd forintos paksi hitelről.

Miniszterelnök Úr! Az az ideológiai képlet, amit itt fölvezelt, egy függő, szolidaritáshiányos, erőforrásait felélő, kiszolgáltatott, összeszerelő országról szól. Mi ehelyett egy erőforrásait megőrző, összetartó, esélyteremtő, független, megújuló Magyarországot szeretnénk.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy tisztelettel **köszöntsem** a díszpáholyban helyet foglaló **Noël A. Kinsella urat, a kanadai szenátus elnökét és kíséretét**, akik meghívásomra hivatalos látogatáson tartózkodnak Magyarországon. *(Taps. - A küldöttség tagjai felállva köszönik meg a tapsot.)* További tárgyalásaikhoz sok sikert és élményekben gazdag magyarországi tartózkodást kívánok.

Most pedig megadom a szót Vona Gábor frakcióvezető úrnak, a Jobbik vezetőjének. Parancsoljon!

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Véget ért a 2014-es választási évad. Három választáson vagyunk túl, az eredményeket mindannyian tudjuk: a választásokat a Fidesz nyerte, a Jobbik pedig stabilan a második erővé vált Magyarországon. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

Talán ön is egyetért velem, hogy az országgyűlési választásokig hátralévő három és fél évben a hangsúlyt a kommunikáció helyett a tettek kell helyeznünk. A kérdés persze az, hogy mik ezek a tettek. Nyilvánvalóan erről fognak szólni, remélhetőleg, az itt lévő vitáink az Országgyűlésben.

S ha már az itt lévő vitákról beszélünk: miniszterelnök úr, ön az elmúlt ciklusban itt rendszeresen velünk szemben - velem szemben is és a Jobbikkal szemben - a tanár bácsi pozícióját vette föl, ami persze bizonyos értelemben rendben is van, hiszen ahogy mondani szokták, ön már egy tapasztalt vén róka a politikában, mi pedig még fiatalok vagyunk, egy új párt, én is egy fiatal politikus vagyok. Ön bizonyára nagyon sok olyan dolgot tud, amit én nem, nagyon sok olyan dolgot látott, amit én még nem, s bizonyára nagyon sok olyan dolgot tett, amit én nem is fogok soha. *(Taps, derűtség a Jobbik soraiban. - Zaj, közbeszólások.)*

Miért is hoztam fel ezt? Azért hoztam fel, miniszterelnök úr, mert ha tetszik, ha nem önöknek, Magyarországon a Jobbik lett az ellenzék, Magyarországon a politikai vitákat itt a parlamentben és azon kívül is velünk kell majd lefolytatniuk, még egyszer mondom, ha tetszik önöknek, ha nem, ugyanis a baloldalnak nevezett valami széthullott, darabjaira hullott. Korábban sem képviselte nagyon a szociális érzékenységet a szocializmusból, inkább csak a szocialista pártvagyon és a hálózatot. Gyurcsány Ferencről annak idején azt gondoltam, hogy ő Magyarország sírját akarja megásni, ezt egyébként ma sem gondolom másképp, de azért mégis hozzá kell tegyem némi örömhírként, hogy nem Magyarország sírját ásta meg Gyurcsány Ferenc, hanem a magyar baloldal sírját. Soha nem gondoltam, hogy gratulációval tartozom neki, de hogy az ő szavait idézzük, igen, megcsinálta Gyurcsány Ferenc most, amit megcsinált, úgyhogy köszönjük neki ezt a munkát.

De nem akarok én a döglött oroszlánal foglalkozni, hanem miniszterelnök úrnak fölolvassék né-

hány kifejezést vagy néhány politikai szlogent. Rezsisökkentés, bankok megadóztatása, devizahitelek forintosítása, keleti nyitás, kettős állampolgárság, közmunkaprogram, és a sort még persze folytathatnám. Mi a közös ezekben? Ezek az önök kormányának intézkedései, sikerpropagandájának főbb elemei, de van még egy dolog, amiben közösek: mind olyan, amit a Jobbik programjából vettek át, mind olyan, amit a Jobbik sokkal hamarabb mondott. *(Derűtség, zaj a kormánypártok soraiban.)* Nyugodtan nézzenek utána, a Jobbik sokkal hamarabb mondta ki mindegyiket *(Az elnök csenget.)*, programban vállalta ezt, mielőtt önök kormány szintre emelték volna. Lehet ezen derülni, de az az igazság, hogy ez így történt, ami egyébként nem baj. Mi ennek csak örülünk, hiszen ez azt jelenti, hogy egy kétharmados kormányra nekünk ráhatásunk van. Az egy más kérdés, hogy másképp csinálják, mint ahogy mi szeretnénk volna; önök vannak kormányon, ez természetes. Majd ha mi kerülünk kormányra 2018-ban, akkor mi másképp fogjuk csinálni.

Amiért ezt idehoztam, miniszterelnök úr, az az, hogy érdemes talán a Jobbikra jobban odafigyelni; ne csak a háromharmad szavazóit képviseljék, hanem azokat a szavazókat is, akik nem önökre szavaztak, hanem ránk, és ezáltal őket ebben az Országgyűlésben mi képviseljük. *(Zaj a kormánypárti oldalon.)* Akkor hallgassanak meg jobban bennünket az elkövetkezendő három és fél évben, ezt kérem; mi konstruktív ellenzéki séget folytattunk eddig is, ezután is azt fogunk. Amiről úgy érezzük, hogy az országnak érdeke, legyen az akár az önök kezdeményezése, mi támogatni fogjuk, ami nem az, azt meg nem fogjuk. Ennyire egyszerű a Jobbik hozzáállása ezekhez a kérdésekhez.

A hátralévő rövid időmben három dolgot hadd emeljek ki, miniszterelnök úr, ami szerintem az elkövetkezendő években fontos, hogy szintén hangsúlyváltozáson menjen át, mondhatnám úgy is, hogy akár a programunkból átvegyék. Itt van például a munkahelyteremtés, amiről ön is beszélt. Fura, de egyet kell értsek sok mindenben Schiffer András képviselőtársammal. Én is azt gondolom, hogy a munkahelyteremtés kapcsán sikerpropaganda zajlik. Önök azt mondják, hogy soha még ilyen jó nem volt a helyzet, de arról soha nem beszélnek, hogy félmillió ember éppen a munkahelyteremtés problémái, a szociális rászorultság vagy fenyegetettség miatt el kellett hogy hagyja az országot, külföldön kellett hogy megélhetést keressen, és nem kalandvágyból, miniszterelnök úr, ahogy azt ön mondta korábban, hanem egzisztenciális okok miatt. A közmunkaprogramot mi támogatjuk, maradjon meg, jó, csak ne nevezzük a közmunkaprogramot foglalkoztatáspolitikának. Az egy szociálpolitikai intézkedés, és aszerint kell kezelni. Amire Magyarországnak szüksége volna, az magyar tulajdonú termelő munkahelyek, termelő vállalkozások felállítása. Kérem, miniszter-

elnök úr, hogy a legközelebbi napirend előtti napján az ezzel kapcsolatos számításokat, statisztikai adatokat ossza meg velünk, szívesen meghallgatnám.

A másik dolog, ha már önkormányzati választás volt, az önkormányzatiság. Mondjuk ki, az önök központosító törekvései kudarcot vallottak, sem takarékosabb, sem hatékonyabb nem lett a rendszer, inkább szétesettebb lett a rendszer. Érdemes volna átgondolni, hogy lehet-e erős és dinamikus önkormányzatok nélkül erős és dinamikus országot építeni.

S végül a hátralévő 20 másodpercben: a magyar cigány együttélés, miniszterelnök úr. Önök itt rendszeresen rózsaszínre festik a helyzetet, de súlyos a probléma, nagyon veszélyes; gazdasági, politikai, kulturális és mindenféle bombán csücsülünk, Magyarország belső Trianonja épül. Harmonikus, humanus megoldást kell találni, a Jobbik ezt szeretné, erről szeretnénk érdemi vitát. Kérem, miniszterelnök úr, hogy a hátralévő három és fél évben folytassuk le ezt, és találjunk megoldásokat. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(13.40)

ELNÖK: Most a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportjának vezetője következik. Tóbiás József képviselő úré a szó. *(Szávay István: Az MSZP Retkes Attilája.)*

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Egy híres színész azt mondta: „Nem tudok bárkivel vitatkozni, hiszen ha olyan mélyre süllyednék, mint ők maguk, akkor megvernének a rutinjukkal.” Ez az előbbi felszólalásra volt igaz.

Ami az önkormányzati választásokat illeti, az első szó a köszöneté. Köszönet minden megválasztott képviselőnek, minden polgármesternek, függetlenül attól, hogy milyen politikai pártállása van. Biztatnék minden önkormányzati képviselőt és polgármestert, hogy bár a kormány az elmúlt négy évben kiüresítette az önkormányzatiság eszméjét, elvonta hatásköreit, ott hagyva a legfontosabbat, a szociális rendszert, azt követelem a miniszterelnöktől és önöktől, hogy minden feltételt biztosítsanak az önkormányzatoknak, hogy azt a társadalmi krízist, amelyben van ma Magyarország, képesek legyenek kezelni.

Ugye, lehetne vitatkozni arról a miniszterelnök úr beszédében, hogy hogyan is néz ki ma a magyar társadalom. Miniszterelnök úr azt mondja, hogy vége az ideológiáknak, és csak a valóság van. Miniszterelnök Úr! Az a valóság, hogy ma minden harmadik gyermek nélkülöz. Az a valóság, hogy 3 millió 400 ezer ember nem keres többet 65 ezer forintnál. Az a valóság, miniszterelnök úr, hogy miközben ön ideológiák nélkül kíván a valósággal foglalkozni, akkor milyen érték az, amely elnézi azt immáron harmadik

éve, hogy annak az unortodox gazdaságpolitikának, amelynek következtében mélyül és szélesedik a szegénység Magyarországon... - nincs adekvát válasza. Magyarországon 15 százalékkal nagyobb az a létszám a gyermekes családoknál, mint a vísegrádi országokban, amelyek nélkülöznek, 28 százalékkal több a szegénységben lévő fiatal, ez európai átlag.

Ennek a helyzetnek a megszüntetése nem önmagában egy kormány, hanem mindannyiunk felelőssége. De oly sokszor beszéltünk már e Ház falai között, és valamiért mégsem történik semmi. Valahogy meghalljuk a fontos beszédeket az önkormányzati választásokat követően, bizonyára azok a milliók is így gondolják ezt, miniszterelnök úr, akik még nem érezték úgy, hogy őket is képviseli ez a kormány. Bizonyára van politikai többsége, minden bizonnyal ezt mutatják a választások. De egyet ne felejtsen el, hogy ha a politikai többség nem kapcsolódik társadalmi többséghez, akkor nincs valódi sikeres, erős Magyarország.

Az aktív választók, akik elmentek, bizonyára önökre szavaztak többségében, ezáltal most ön elmondhatja, hogy milyen sikeres, milyen egységes és milyen erős ez a nemzet. Szeretném mondani, hogy ez az erő mindig a leggyengébb állampolgárán mutatkozik meg. Ma egyre többen vannak ebben a társadalmi csoportban, miniszterelnök úr. Egyre többen érzik úgy, hogy bár ön azt ígérte, hogy senkit nem hagynak az út szélén, mégis egyre többen érzik úgy, hogy ők az út szélén vannak. Van felelősség abban, hogy ki az, aki védelmet, ki az, aki biztonságot nyújt nekik.

Ezek azok az önkormányzatok, amelyekről most meghallgathattuk az eredményt, kérdés az, hogy a cselekvésben megteremti-e azokat a feltételeket egy kormányzat, és ez ki fog derülni a költségvetés tárgyalásakor, hogy milyen eszközt, milyen védelmet tud nyújtani a kormány azoknak az önkormányzatoknak, akik segítséget várnak.

Végezetül az egységről és a teljes foglalkoztatásról beszélt miniszterelnök úr. Egy tudásalapú társadalom biztosíthat csak teljes foglalkoztatottságot Magyarországnak. Csak a nyitottság, a tudáshoz való hozzáférés, nem a bezárkózás, nem az, ami egy szociálpolitikailag hiányos, szociális védőhálójában szétszedett, jószerivel nem létező, és mindent csak és kizárólag a munkára fogva - hogy attól lesz teljes foglalkoztatottság.

Miniszterelnök Úr! Ha nem lesz nyitás Európában, nem lesz nyitás a világ tudásának megismeréséhez a ma felnövekvő generációjának, akkor nincs egységes Magyarország. A modernizáció fontos kérdése Magyarországnak. Önök nem akarnak róla beszélni - az elmúlt három évben.

Ne zárják be Magyarországot! Mert a bezárkózásnak elvándorlás lesz a következménye. Vissza minden tudást Magyarországra! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most Harrach Péter úr következik, a KDNP részéről. Parancsoljon!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Miniszterelnökként és nem pártelnökként szolt Orbán Viktor az előbb, és azok a kulcsszavak, amiket említett, talán utalnak erre: egység, együttműködés, foglalkoztatás, a munka becsülete, a realitás és az ideológia ellentéte, család és munka összeegyeztetése. Arra gondoltam tegnap este, hogy jó lenne valami hasonló beszédet hallgatni a pártok képviselői részéről. Talán a szerénység jele felcsillant volna. És akkor mondhattuk volna azt, amit Churchillnek tulajdonítanak, hogy szerény ember, minden oka megvan rá. Nem mondhattuk, legfeljebb azt, hogy büszke ember, semmi oka rá. *(Derűtség a kormánypárti padsorokban.)* De egy kivétel volt, ami felüdítő volt. Az az ember is megszólalt, mondhatnám, osztotta az észet, aki saját pártját szétverte, az országot padlóra küldte, és most visszatérni szeretne. Pedig ezzel a teljesítményével kivívta magának az örökös hallgatás és szerénység jogát. Nem él ezzel a joggal.

De nézzük az eredményt! Úgy gondolom, az eredmény nagyon fontos. De legalább ilyen fontos a helyállás. Köszönet azoknak, akik képviselő- vagy polgármesterjelöltként helyálltak a küzdelemben, és köszönet azoknak a szavazóknak, akik társadalmi felelősségüket gyakorolva elmentek szavazni.

Ha megengednek néhány mondatot arról a három erőről, amelyik küzdött, a baloldaltól, a jobbközépről, illetve a radikális jobboldaltól. A baloldalnak nem sikerült kitörni abból a helyzetből, ami a veszteségek pozíciója. Én három okát látom ennek. A szétesés nyilvánvaló, ez egy szervezeti probléma. Az identitásválság már régóta gyötri a baloldalt, hiszen a kisember képviseléből a munkaadók, a pénzvilág képviselére állt rá. A neoliberalizmus társadalmi modelljét képviseli, azt a dekadens világnézetet, ami Európát is és részben Magyarországot is rossz útra vitte. Ideológiai alapon áll a baloldal, a tabuk rendszerében gondolkodik, és sajnos évtizedek óta egy rossz gyakorlatot folytat. Amíg a polgári oldal úgy gazdálkodik, hogy annak eredménye is van, úgy építi a társadalmat, hogy rendezett világ keletkezik abból, addig a baloldal szétszór, és rendezetlen körülményeket teremt. Ha egy pillanatra Budapestre tekintenek, akkor ez tökéletesen látszik. Az elmúlt négy évben egy rendezett világot sikerült Budapesten teremteni, a polgárok ezt látták, egy értékek mentén politizáló főpolgármesterrel, aki kellő határozottsággal valósította meg elképzeléseit, szemben egy szét-esett és ideologizáló baloldallal, amely nem tudta a realitást felfogni és képviselni a valóságot.

A radikális jobboldalról annyit hadd mondjak, úgy érzem, ők politikai tevékenységük csúcsára értek, mert valóban néhány hellyel többet tudtak szerezni. Nem lesz könnyű ezt a pozíciót őrizni a követ-

kező időszakban. Nyilván segítségükre voltak azok a hajdani baloldali szavazók is, akik biztosítják az átjárást a baloldal és a radikális jobboldal között.

Magunkról is kell persze néhány szót szólni, és itt megint csak elismerés illeti azokat, akik helytálltak, természetesen köztük a kereszténydemokrata jelölteket is. De mindenképpen az eredmény egyik fontos bázisa, oka az a helyi teljesítmény, amit képesek voltak nyújtani, hiszen nagy részük nem először indult, hanem négy, nyolc, ki tudja, hány év van mögöttük.

(13.50)

De az sem mindegy, hogy milyen színekben indul egy jelölt, mert az az erő, az a politikai család, amelyik emelkedő pályára vitte az országot, az nyilván jelentett nekik egy olyan háttérrel, ami eredményes volt. Hogy milyennek kell lennie ennek a politikai családnak? Nyilván, hadd mondjam talán önzés nélkül, kereszténydemokrata értékrendűnek, hiszen a Fidesz és a KDNP is ezt vallja magáról. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: A miniszterelnök úr viszonzása helyett a frakcióvezetők sorában utolsóként Rogán Antalnak adom meg a szót.

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is köszönetet szeretnék mondani mindenkinek, aki részt vett a választások lebonyolításában, mert az önkormányzati választások lebonyolítása sikeres és problémamentes volt, a választási intézményrendszer és a részben új önkormányzati választójogi törvény is jól vizsgázott. Köszönetet szeretnék mondani annak a százezer önkéntesnek is, akik segítettek a Fidesz-KDNP jelöltjeit. Részesei voltak egy összefogásnak, és nélkülük sem az összefogás, sem a Fidesz-KDNP jelöltjei nem lettek volna ilyen sikeresek. Mert a siker egyértelmű, tisztelt képviselőtársaim, a Fidesz-KDNP jelöltjeinek nagy többsége győzött. A megyei közgyűlések mindegyikében a Fidesz-KDNP végzett az első helyen, 23 megyei jogú városból 20-ban a Fidesz-KDNP jelöltjei győztek, a budapesti főpolgármesteri poszton Tarlós István nagy fölénnyel nyert, a kerületek több mint kétharmadában pedig szintén a Fidesz-KDNP jelöltjei győztek.

Tisztelt ellenzéki Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy ebből elsősorban önöknek kellene tanulni, mert egy demokráciában természetesen fontos az ellenzék véleménye, de talán egyvalamiben egyetértünk: egy demokráciában mindig a választók véleménye a legfontosabb. Márpedig 2014-ben a választók harmadszor adnak önöknek intót, tisztelt képviselőtársaim, a mai napon vagy éppen a tegnapi napon, tegnap este én azt vártam volna, hogy leg-

alább mondanak néhány kritikus szót önnönmagukról, tisztelt képviselőtársaim. De nem! Itt a Házban is mit hallgatunk? Szembenézés a hibákkal semmi, csak az új fenyegetés, a megszorító csomag lebegtetése.

Tisztelt Képviselőtársaim! A baloldali képviselőtársaim megszorító csomagról beszélnek azután, hogy az elmúlt két hétben folyamatosan sztárolták Bokros Lajost. Na ne! Tisztelt Képviselőtársaim! A baj az, hogy ezt önök ebben a formában komolyan gondolják. Ez az önök számára nem vicc, és ilyenkor elárulják, hogy valójában mi is jár az önök fejében. Az elmúlt egy év két legfontosabb témája ebben a Házban, tisztelt képviselőtársaim, a rezsicsökkentés volt és a bankok elszámoltatása. Igazi szélsőjobboldali gazdaságpolitikai intézkedések, tisztelt Schiffer képviselőtársam, a bankok elszámoltatása és a rezsicsökkentés. Én azt gondolom, hogy ezek mögött van igazi társadalmi többség, ezek mögött van igazi társadalmi támogatás, tisztelt Tóbiás képviselőtársam, mert a rezsicsökkentés és a bankok elszámoltatása az, aminek a révén több pénz marad az embereknél, és amivel a szegényebb családok is egyértelműen jól járnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! De mit gondol ezekről, mit gondol a rezsicsökkentésről és mondjuk, a bankok elszámoltatásáról Bokros Lajos, az önök új sztárja? Szerinte a rezsicsökkentés a legkárosabb lépés. Vagy a bankok elszámoltatása esetében Bokros Lajos azt mondja, hogy az is rendkívüli módon káros, és természetesen azok a törvények, amelyeket hoztunk, azok kivétel nélkül alkotmányellenesek, véleménye dettó ugyanaz, mint a Bankszövetségé. És ez a baj, tisztelt képviselőtársaim! Önök itt ebben a Házban is folyamatosan a rezsicsökkentésnél, a bankok elszámoltatásánál, immel-ámmal megszavazgatják ezeket a törvényeket. Csak az a baj, hogy közben a háttérben mindenhol folyamatosan tesznek ellene. Tesznek akkor, amikor olyan embereket emelnek fel a közéletben piedesztálra, akik nyilvánvalóan ezzel teljesen ellentétesen gondolkodnak. Tesznek ellene az Európai Unió intézményeiben, ahol mindezt folyamatosan támadják, tisztelt képviselőtársaim. És a választók ma azért velünk kötnek szövetséget, azért velünk fognak össze és nem önökkel, mert mi képviseljük a számukra fontos kérdéseket.

És az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez az összefogás önök előtt is nyitva áll, csupán egyvalamit kell tenni: rúgják fel, mondjuk, először a bankokkal kötött régi szövetséget. És az Európai Unió intézményeiben pedig tegyék azt, hogy a bankok helyett kiállnak Magyarország mellett, és elmondják mindenhol, az Európai Parlamentben vagy éppen az Európai Bíróságnál, hogy a bankok elszámoltatása fontos dolog, ezt akarja a magyar nép, és önök is kéri, hogy az Európai Unió intézményei fogadják el itt a magyar emberek akaratát. Kezdehetnék ezzel, tudom, hogy minden kezdet nehéz, de ha ezzel kez-

dik, akkor azt gondolom, az már a választók felé egy pozitív lépésnek fog minősülni.

Ennyit a baloldali képviselőtársaimról, és egyvalamit még engedjenek meg, hogy így a végére elmondjak Vona Gábor frakcióvezető úrnak. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Ha rajtunk múlik, akkor egyvalamit biztosan nem fog tenni soha: miniszterelnöki esküt ebben a Házban nem fog tenni soha. *(Derült-ség és taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Ismételten megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm a képviselőtársaknak, hogy voltak olyan kedvesek és kitüntették figyelmükkel a mai ülést megnyitó rövid beszédemet, és azt is köszönöm, hogy válaszoltak néhány gondolat-ra. Én, ha megengedik, csak azokkal a kérdésekkel foglalkoznék, amelyeket a választópolgárok szempontjából fontosnak látok, és a személyeskedő megjegyzésekkel most nem törődnék.

Fontosnak látom, hogy a választópolgárok tudják, hogy szemben azzal, amit Schiffer képviselőtársam állít, az elmúlt időszakban a legnagyobb fejlesztések történtek a magyar egészségügyben és a magyar oktatásügyben.

A magyar egészségügyben több mint 450 milliárd forint fejlesztés valósult meg. Soha Magyarországon ilyen még nem történt, ennyit az LMP szavahihetőségéről. Az oktatási rendszerben 250-300 milliárd forintnyi fejlesztés történt, ennyit az LMP szavahihetőségéről.

Fontosnak tartom, tisztelt Hölgyeim és Uraim, hogy egyértelművé tegyem, hogy ebben a Házban nem fogadjuk el, hogy bizonyos embereket, különösen munkára jelentkező embereket néhány képviselőtársam sértegessen. Azok a hozzászólások, amelyek a közmunkásokat ki akarják emelni a többi dolgozó ember közül, ezek sértések. Ez a másik oldalról nézve, a végre nagy nehezen munkához jutó emberek felől nézve lebecsülés, lenézés és kirekesztés. Visszautasítjuk ezt akár a Jobbik soraiból, akár az LMP soraiból érkezzen.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Hasonlóképpen a külföldi beruházásokról természetesen lehet vitát folytatni, de így, ahogy önök teszik, ez nem más, mint az ott dolgozó emberek munkahelye ellen intézett támadás. Szeretném világossá tenni, mind a közmunkások, mind pedig a külföldi cégeknél dolgozó magyar emberek számára, hogy szemben az ellenzéki támadásokkal, meg fogjuk védeni a munkahelyeiket, meg fogjuk védeni a munkalehetőségeiket.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ebből fakadóan nem fogadjuk el azt a javaslatot, miszerint a közmunkát szociális politikának, illetve a szociális politika részének kellene tekinteni; foglalkoztatáspolitikának, teljes értékű munkának tekintjük, az ott dol-

gozó embereket pedig teljes értékű embereknek tekintjük.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Hogyan viszonyuljunk ahhoz a jelenséghez, hogy sokszor vagy sokad-szor a szocialisták elmondják, hogy milyen bajoktól szenved a magyar társadalom? Először is úgy tudunk viszonyulni ehhez a jelenséghez, hogy tisztázzuk, hogy tekintélyes részben az önök munkájának az eredményeképpen került ebbe a helyzetbe. Ezt fontosnak tartom, hogy mielőtt bármiről beszélünk a jövőt illetően, sőt a jelenről bármit is mondanánk, az első és legfontosabb dolog, hogy ezt az országot, illetve az ország egy részét szociálisan szinte remény-telen helyzetbe a baloldali kormányzás, a Szocialista Párt kormányzása juttatta.

A másik dolog, amit meg kell válaszolnunk, hogy ha ilyen nehéz a helyzet, és sok tekintetben nagyon sok ember helyzete nehéz Magyarországon, akkor vajon miért ránk szavaznak ezek az emberek. Vajon miért mi nyerjük a választásokat? Vajon miért a Kereszténydemokrata Néppárt és miért a Fidesz kapja meg az emberek bizalmát? Vajon miért immáron a negyedik választáson, a 2010-es parlamentin, a 2010-es önkormányzatban, a '14-es parlamentin és a '14-es önkormányzatban, négy alkalommal szereztünk kétharmadnyi támogatást? Mi ennek az oka, ha a helyzet ilyen nehéz? Nyilván nem azért, mert a helyzet jó, a helyzetnek számos nehéz eleme van. Azért, mert a nehéz helyzetben lévő emberek körülnéznek itt a parlamentben, meghallgatják önöket, tisztelt képviselőtársaim, és azt látják, hogy csak tőlünk remélhetik, hogy valamit tenni fogunk a helyzetük javítása érdekében. Ha önök ezeknek a szegény sor-sú, nehéz sorsú embereknek segíteni szeretnének, egy dolgot tehetnek, ha konzekvensen: támogatják a kormány politikáját. Erre nem számítunk, bár örül-nénk neki.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Vissza kell utasítanom azt, hogy a kormány, illetve a kormánytöbbség helyzetértékelését Ferenc József-es hangulatúnak fessék le. Soha senki nem mondta, hogy itt minden jó, minden jól megy, és mindennel meg lehet bárki elégedve, akár mi magunk is. Az ellenkezőjét mondjuk: nagyon sok baj van, nagyon sok gond van, és nagyon sokat kell még dolgoznunk annak érdekében, hogy elérhessük a kitűzött célunkat. A mai vitából egyetlen dolgot látok, hogy az a fajta ideologikus gondolkodás, ami jellemzi önöket, rendre kicsorbul a kormánypolitikán, amely egy másik világban fogalmazódik meg, a valóság és a realitás világában.

(14.00)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Köszönöm szépen mindezzel együtt is az észrevételeiket. A kormányko-alíció, illetve a KDNP és a Fidesz parlamenti frakci-óitól a következő időszakban a választási eredmény-

nyel megerősítve további határozottságot, az ellenzékkel szemben pedig nagyvonalúságot kérek.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Nagy taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a napirend előtti felszólalások sorát. Elsőként Sallai Róbert Benedek úrnak, az LMP képviselőjének adom meg a szót, aki „Az önkormányzati választások margójára” címmel mondja el mondandóját. Parancsoljon, képviselő úr! Ha szabad kérnem néhány másodperces türelmét...

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Értettem, igen, köszönöm.

ELNÖK: ...annak érdekében, hogy minél nagyobb csendben és rendben tudja elmondani a gondolatait. *(Több képviselő elhagyja az üléstermet.)* Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a szót és köszönöm a lehetőséget. Nyilvánvalóan a napirend előtti leadásakor még nem tudtam, hogy a miniszterelnök úr is ebben a témában fog értekezni, ezért készültem, hogy a magunk részéről, az LMP részéről néhány gondolattal az önkormányzati választás kapcsán mi is, mint ahogy minden más párt is megtette, megköszönjük a választásokon dolgozó és azokon részt vevő állampolgárainknak a sok munkát és a részvételt.

Válaszolva többek felvetésére, akik az önkritikát hiányolták, el kell hogy mondjam, hogy ugyanakkor el kell gondolkozni a parlamentnek, úgy a kormányzó pártnak kétharmad arányban, mint az ellenzékieknek, hogy vajon mi az oka annak, hogy az elmúlt választások legkisebb részvételét tudhatta az önkormányzati választás maga mögött. Mi lehet az oka annak, hogy szép, napos időben, amikor nem befolyásol időjárás, amikor tétje van a választásnak, már nincs az embereknek kedvük elmenni választani, és a legkisebb részvételi háttérrel bonyolódik le egy választás?

A miniszterelnök úr részben kérdéseket vetett fel a frakcióvezető úr gondolataihoz is és többekre reagált. Elmondta azt, hogy a kormány miként tekinti teljes értékű embernek a közmunkát és a közmunkaprogramot. *(Sic!)* Azt nem értettem meg, miközben erről beszélt, hogy akkor hogy lehet, hogy a jövedelmében mégiscsak negyedértékű emberként kezeli a közmunkásokat és harmadértékű emberként, ha egyszer valóban a kormány így gondolja.

Ugyanúgy feltette a miniszterelnök úr a kérdést, vajon minek köszönhető az, hogy ilyen magabiztos főlénnyel győz a Fidesz. Én a magam részéről tényleg nagy tisztelettel vagyok a Fidesz ezen teljesítménye iránt, nagy politikai teljesítménynek érzem, ugyan-

akkor nem érzem azt, hogy a baloldali ellenzék bénasága az önök sikere lenne. Nem érzem úgy, hogy ha a másik fél gyenge és szervezetlen, az pusztán az önök sikere lenne, mert önök csak éppen jobbak voltak valakinél, vagy rosszak közül lehetett picivel jobbat választani, és összességében az, hogy az ország jelentős részét a foglalkoztatással egzisztenciálisan függővé tették a rendszerüktől, ez nyilván megteremti ezt a másfélmillió stabil szavazót, de az a kérdés, hogy ennek a fenntartására hogyan marad mód.

Fazekas Sándor miniszter úrral együtt az a megtiszteltetés ért bennünket a tegnapi nap folyamán, hogy egy református egyházközösségben orgonaszentező istentiszteleten vettünk részt, ahol a tiszántúli református püspök arról beszélt, hogy Jézus Krisztus soha nem mondta a követőinek azt, hogy jó lesz az út, hogy könnyű lesz; soha nem beszélt arról, hogy minden sima lesz, boldogságot teremt és eredményt; és hogy nem hisz senkiben, aki mindig csak a jót ígéri, és nem bízik senkiben, aki csak a jót mutatja be.

A miniszter úr is, és ott volt a túrkevei Fidesz-jelöltek jó része is, láthatóan osztották a püspök úr véleményét. Ugyanakkor nem bírtam másra gondolni, hogy vajon a püspök úr istentiszteleteiben nem a Fidesznek üzen-e ezzel, hogy csak a jót mutatja, csak a jót mondja el, ugyanakkor meg nem lehet arra felkészülni, hogy mi is lesz a következő három és fél évben *(Dr. Fazekas Sándor: Főlényesen megnyertük a választást Túrkevéen!)* vagy négy és fél évben vagy az önkormányzatok esetében öt évben.

Mindez a lehetőség, ami megadatott önöknek, nyilvánvalóan okot ad a siker elismerésére. Ugyanakkor örömmel hallgattam ma a Kossuth rádióban, hogy egy olyan választás zajlott, amikor mindenki elégedett. Gyakorlatilag minden párt, amelyik megszólalt, elégedettségének adott hangot, mindenki boldog volt, úgy értékelte, hogy sikeres a választás. Gyakorlatilag elmondhatjuk mi is az LMP-ben, hogy 2010-ben 1200 helyen indultunk el és 54 mandátumot sikerült szereznünk az önkormányzatoknál, majd a pártszakadást követően 26 önkormányzati helyünk volt még két nappal ezelőtt, most ezt közel megdupláztuk, és kevesebb indulással sikerült megdupláznunk. De ez nem ad okot nekem az elégedettségre, mert nem vagyunk ott minden megyében, nem vagyunk ott minden városnál, és ezt érzem a felelősségünknek, hogy ezt meg kell tennünk. Ahol viszont ott vannak az LMP-sek, ott viszont megértették a választók azt, hogy egy ember is tud ellenőrző szerepet ellátni. Megértették azt, hogy egy-egy ember is rá tud világítani a visszasságokra, és erre szükség van.

A Fidesz sikerei között hadd mondjam el például Tiszabó esetét, ahol egy olyan Fidesz-jelölt nyert, akit első fokozaton már bűncselekményért, visszaélésért elítéltek, és másodfokú döntésre vár. Hadd mondjam el az érdekes eredményt, ahol a polgármester úr alig két hektár osztatlan közös földet 50 millió forintért tudott értékesíteni, úgy, hogy a vevők senki mástól

nem akarnak venni földet. Hadd mondjam el Péter-vására eredményét, ahol a polgármester úr a Leader-pályázatokból a saját családjának az elmúlt két évben 80 millió forintos fejlesztéseket biztosított. Ezeket a helyeken igenis ott lesz az LMP, és akkor is fogja figyelni a kormányzatot, ha nincs ott képviselője. (Dr. Fazekas Sándor: *Mégsem rá szavaztak! Többet kell templomba járni!*)

Jó munkát kívánok a megválasztott képviselőknek. Köszönöm szépen. (Taps az LMP soraiban.)

ELNÖK: Pogácsás Tibor államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. A felszólalásban kicsit érezhető volt, hogy a képviselő úr előzetesen nem gondolt arra, hogy a miniszterelnök úr az önkormányzati választás eredményét értékelni fogja, és ezért kissé kaotikusnak éreztem magát a felszólalást. Bár önmagában az is egy érdekes feltételezés, hogy az önkormányzati választást követő napon itt a parlamentben ne hangozzék el egy miniszterelnöki értékelés egy olyan választás után, amely választás alapvetően jelzi azt, hogy a kormánnyal elégedett a választópolgár, elégedett-e Magyarország vagy sem. Miután a polgármestereink meggyőző többségben nyertek ebben az országban, miután az önkormányzatokban döntően abszolút többséget is szereztünk, úgy gondolom, hogy ebből egyszerű levonni azt a következtetést, hogy valóban, a választópolgárok, Magyarország alapvetően jó iránynak tartja azt, amely irányba haladunk. Nyilván nagyon sok feladat van még előttünk, és arra kaptunk mandátumot, hogy ezeket a feladatokat megoldjuk.

A közmunka irányába tett kitérő számomra egy kicsit nehezen értelmezhető. A képviselő úr úgy kívánta beállítani a közmunkát - és ez egy új elem a közmunkával kapcsolatban az LMP politikájában -, hogy a közmunkások függőségbe kerültek, és a függőségük okán szavaztak az önkormányzatra, az önkormányzatban a fideszes többségre. Kedves képviselő úr, hogy ha ezek az emberek nem közmunkából élnének, hanem segélyből, és erre azért volt példa az elmúlt időszakban, akkor a segélylistákkal egyesek igencsak éltek vagy visszaéltek a választások tekintetében. Itt most az emberek azt érezhették meg, azt érzik, hogy gondoskodik róluk a társadalom, az ország, és gondoskodnak róluk az önkormányzatok, hogy azonos polgárrá válhassanak a saját településükön, hogy a saját településüket otthonuknak érezhessék, hiszen tesznek ezért a településért, dolgoznak ezekért a településekért.

Hogy mindenki elégedett az önkormányzati választás eredményével, azt gondolom, hogy ez egy jó jel, jó irányban haladunk. Ha mindenki ilyen elégedett tud lenni az önkormányzati választás eredményével, akkor támogatni tudja azokat az erőfeszítése-

ket, amelyeket a kormány tesz azért, hogy ebben az országban ne csak a választás eredményével lehessünk maradéktalanul elégedettek, hanem az elért eredményekkel, az ország gazdasági teljesítményével és a megélhetés körülményeivel is.

Köszönöm szépen a szót. (Taps a kormánypárti padosorokból.)

ELNÖK: Köszönöm. Korózs Lajos, az MSZP képviselője következők: „Több Fidesz, több szegény” címmel. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Tegnap már nyilvánvalóvá vált (Mirkóczki Ádám: *Köszönöm szépen a szót! - Derűltég a kormánypárti padosorokból.*), hogy a népellenes hatalom, amely ma Magyarországon regnál, korántsem olyan rendíthetetlen (Dr. Rétvári Bence: *1919-ben vagy? - Derűltég a kormánypárti padosorokból.*), korántsem olyan rendíthetetlen, mint ahogy egyesek ezt gondolják.

Tegnap nyilvánvalóvá vált, hogy a fideszes pártállamnak már repedeznek a falai véleményem szerint, és előbb vagy utóbb rá fog dőlni azokra, akik kormányzati felhatalmazásukkal visszaélve hazánkat saját birtokuknak, szabadrablásnak, illetve a szabadrablás terepének tekintik.

Kedves Barátaim! A népnek, bár egyenlőtlen pályán és torzító feltételekkel még van joga választani, viszont már nincs joga, mert nincs lehetősége megismerni a tényeket, szegénységének okait, a kétharmad galád és öncélú társadalompolitikáját, és nincs lehetősége megismerni a létét, életét, jövőjét meghatározó alternatívákat és lehetőségeket sem.

(14.10)

Az Orbán-rezsim, amikor felszámolta a köztársaságot és a demokráciát, úgy szervezte át az intézményeket, ezek közt a tájékoztatás és a média korábban szabad rendszerét is, hogy el tudja titkolni a lakosság elől kormányzati tevékenységének tragikus szociális következményeit. Következésképpen csak kevesek számára válhatott ismertté, hogy minden független elemzés, minden szociológiai felmérés a szegénység és a kiszolgáltatottság súlyos növekedését mutatja Magyarországon. Az Orbán-kormány tevékenységének következtében az elmúlt egy évben több mint százezer fővel nőtt a szegények száma, és négyéves regnálásuk ideje alatt több mint félmillióval nőtt a szegények száma. Ma Magyarországon 3 millió 300 ezer ember él szegénységben és társadalmi kirekesztettségben. Ma Magyarországon a fiatalok 43 százalékát fenyegeti szegénység és társadalmi kirekesztettség, és minden harmadik gyerek súlyos anyagi nélkülözések közepette él. Ezt hazudja a kormányzati propaganda Magyarország megújulásának.

Szociológiai kutatások igazolják, hogy ma Magyarországon több mint négy és fél millió ember kell

hogyan megéljen a létminimumnál is kevesebb jövedelemből, de az Orbán-rezsim nem szégyell sikerpropagandát folytatni saját népe megtévesztésére. A 2010-es orbánista puccsot megelőzően a szociális piacgazdaság szellemét követő demokratikus kormányok idején soha nem nőtt ilyen brutálisan a szegények és a gazdagok közötti különbség. Soha nem nyílt ki ennyire a jövedelmi olló, és mindig kisebb és kisebb lett az előző kormányzati ciklusban a társadalmi egyenlőtlenség. Az Orbán-kormány a gazdagok preferálásával a társadalom 90 százalékától folyamatosan elvett, és azt a 10 százalékot preferálta, amelyik őket szolgálja. Trafikot és földet, költségvetési támogatást és állami megrendelést, pályázati pénzeket és stadionokat, adócsökkentést és főhivatalokat kaptak politikai hűbéresek, vazallusok és kollaboránsok, miközben az ország lakossága vagy elmenekült ebből az országból, vagy egyre nehezebb körülmények között él.

Nincs még Európában egy olyan ország, amelynek kormánya ilyen galád merényletet követett volna el saját népe ellen. Az egyik legújabb felmérésben összesen 35 kritérium alapján vizsgálták a társadalmi igazságosságot. Nem az a baj, hogy Magyarország meg sem közelíti az Európa élén haladó Svédországot vagy Finnországot. A baj az, hogy ezen a listán egyre hátrább szorulunk, és Európában ma már csak három ország van mögöttünk. A vállalkozók zsebére finanszírozott rezsiszűrés csökkent a magánuszodák és garázsok fűtésköltségét jelentősen csökkenti, miközben százezreknél már régen kikapcsolták a villanyt vagy a gázt. Az Orbán-kormány alatt csökkent a munkanélküliség ellátása is, és a közmunka csak reklámcélokat és a statisztikák meghamisítását szolgálja.

Kedves Képviselőtársaim! Önök is tudják, én is tudom, a Központi Statisztikai Hivatal elnöke, Vukovich Gabriella teljesen méltatlan és szakmailag alkalmatlan a feladatainak ellátására. Miért nem váltják már le?

Azt gondolják önök, hogy a tájékoztatási főosztály vezetőjének leváltásával el lehet titkolni a szegénységi adatokat Magyarországon? Vannak olyan munkatársak a Központi Statisztikai Hivatalban, akik már ezt arccal nem merik vállalni, szégyellik a saját elnöküket!

Kedves Barátaim! Politikai kampányok idején az Orbán-kormány az emberekre és a polgárookra hivatkozik, és képes azt hazudni a szemükbe, hogy nincs megszorítás. Pedig minden intézkedésük fojtogató a szegény emberek számára, és ami pedig történetesen nem az, azt sem a kormányzati pénzekből, hanem jogsértő törvényekkel szentesített rablásból (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeretét leteltét.*) vagy a jövő feléléséből finanszírozzák, mint ahogy tették ezt a magán-nyugdíjpénztári megtakarítások einstandolásával is.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Ha jól látom, Rétvári Bence államtitkár úrnak jut az a megtisztelő feladat, hogy válaszoljon az elhangzottakra. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A képviselő úr retorikájából 133 napnyi magyarországi történelmi szakasz jutott eszembe (*Korózs Lajos: Eljön az az idő is!*), akkor mondtak talán ilyen beszédeket, mint most. Azt a szellemet hozta ide vissza, képviselő úr.

Őn azt állította a tegnapi nap eredményei alapján, hogy Magyarországon a Fidesz-KDNP-kormány 10 százaléknyi embernek kedvez. Tisztelt Képviselő Úr! Nem volt a matematika a kedvenc tantárgyam (*Korózs Lajos: Az enyém igen!*), de, úgy látom, önnek sem. Hogy lehetséges az, akár csak az ön logikája, gondolkodása alapján, hogy csak 10 százaléknak jó az, amit ez a kormány tesz, és már, ahogy az előbb elhangzott, a negyedik választást nyeri úgy, hogy kétharmados felhatalmazása van (*Korózs Lajos: 40 százalék nem ment szavazni, Bence!*) a parlamentben, és minden megyei közgyűlés Fidesz-KDNP-többséggel, többségük abszolút többséggel is rendelkezik, és a Fidesz-KDNP adta a megyei közgyűlési elnököket is az előző ciklusban. Tehát mind az önkormányzati választásokon, mind pedig az országgyűlési választásokon a Fidesz-KDNP-t tüntetik ki a bizalmukkal az emberek leginkább.

Őn a 2010-es választást 2010-es orbánista puccsnak nevezi. Tisztelt képviselő úr, ez az ön demokráciával kapcsolatos felfogását jelzi és annak hiányosságait szerintem, vagy félreértelmezését. Ha akkor a szocialisták csak egyetlenegy szavazattal többet kaptak volna, mint a Fidesz-KDNP, mert úgy ítélték volna meg az előtte levő tevékenységüket, hogy erre méltók, akkor önök lehetnének kormányon. De nem az, hogy eggyel kevesebbet kaptak, hanem talán egymillióval, vagy nem tudom pontosan, mennyivel. De sok-sok százezerrel kevesebbet kaptak, mint a Fidesz-KDNP. Éppen ezért vagyunk mi kormányon. Az elmúlt négy év után, amikor most az idei tavaszi választások voltak és az őszi önkormányzati választás, immáron nemcsak az MSZP-vel szembeni csalódottságukról szavazhattak az emberek, amikor önöket egy igencsak szűk mezsgyéjére szorították a parlamenti patkónak, hanem most már a Fidesz-KDNP négyéves eredményét is értékelték, és szinte ugyanazt a felhatalmazást adták a Fidesz-KDNP számára. Tehát míg lehet, hogy egyesek számára az a szavazás az MSZP-ellenességről szólt, úgy ez a Fidesz-KDNP teljesítményéről szólt már az idei évben.

És van miről beszélnünk teljesítmény kapcsán, hiszen ha csak a legfontosabb számokat nézzük, például azoknak az embereknek a számát, akik dolgoznak, ez mégiscsak egy bő három és fél milliőról 4

millió 122 ezer emberre bővült. Azok az emberek, több százezren, akiknek akár piaci munkahelye, akár közmunka munkahelye van az elmúlt évek politikájának következtében, bizonyára sokkal jobban értékelik ennek a kormánynak a működését, mint ön, aki talán ezt nem vette észre. Az ő számukra az a 20-30 ezer forintos segély jóval kevesebb, mint az az átlag 70 ezer forintos közmunkabér, amit kaphatnak. Nyilván ez is egy olyan összeg, amely emelendő, de amit előtte önök kínáltak nekik, az megszégyenítő volt. Ez a munkabér viszont egy tisztas munkáért járó bér, ami - bízunk benne - előbb-utóbb a minimálbér szintjére fog majd emelkedni egyeseknél, amikor majd munkahelyet találnak, és még magasabbra is akár.

Ön azt mondja, hogy a Fidesz-KDNP el akarta titkolni vagy eltitkolja a szociális helyzetet különböző statisztikai adatok kapcsán. Tisztelt Képviselő Úr! Nézze nagykorúnak Magyarország polgárait. Magyarország polgárai úgy döntenek el, hogy az országban jól mennek-e a dolgok, hogy kimennek az utcára, beszélgetnek a barátaikkal, látják a saját helyzetüket, látják, hogy mennyit fizettek négy évvel ezelőtt a saját létfenntartási költségeikre, mennyit kerestek, és látják, hogy most mennyit fizetnek a létfenntartási költségeikre és mennyit keresnek. Ez alapján hozzák meg a döntésüket, nem a Központi Statisztikai Hivatal adatai alapján. Az nekünk a tervezéshez nyilván fontos és jó, önöknek is, nekünk is fontos, ha látunk ilyen KSH-adatokat, de az állampolgárok nem a KSH-nál nézik meg, mert akkor a KSH döntené el, hogy ki Magyarországon az aktuális kormánypárt és ki az ellenzék.

Az emberek tapasztalják, hogy volt egy szocialista kormány, amely szabadon engedte a bankokat, nem próbálta őket kordában tartani, összesen annyit ért el a devizahitelezés kapcsán Bajnai Gordon és Gyurcsány Ferenc együttes erővel, hogy egy etikai kódexet fogadjanak el a bankok, mi pedig elszámoltattuk a bankokat. Lesz, akinek negyedével, lesz, akinek harmadával csökken a törlesztőrészlete abban a problémában, ami az egyik legnagyobb forrása lehetett volna a tömeges elszegényedésnek Magyarországon.

A rezsicsökkentéssel pedig pont azt a társadalmi problémát oldottuk meg, hogy a gazdasági válságban - ön is jól láthatja, hogy nemcsak Magyarországon, de Belgiumban, Spanyolországban és minden országban, ha nézi - nagyon kevés országban engedhetik meg a piaci munkáltatók is azt a munkavállalókkal kapcsolatban, hogy emeljék a bérüket. Ha meg akarjuk védeni az embereket a tömeges elszegényedéstől - és láthatóan, bár csökkentettük a személyi jövedelemadót, bevezettük a családi típusú adózást, ezzel összességében négy és fél év alatt 800 milliárd forintot hagyunk a családoknál, de nem fognak olyan nagy mértékben emelkedni a bérek, mint a válság előtt -, ezért kellett a megélhetési költségeket csök-

kentünk, ezért kellett a rezsicsökkentés politikájára lépni, hogy megóvjuk a magyar embereket a tömeges elszegényedéstől.

Ez nekünk sikerült, akár ha *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeretét leteltét.)* a gyógyszerkasszát nézem, akár a tankönyvek árát, több területen is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most Harrach Péter következik, a KDNP frakcióvezetője. „Hetvenéves a kereszténydemokrácia a magyar közéletben” címmel mondja el felszólalását. Parancsoljon!

(14.20)

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azért választottam ezt a témát, nehogy azt mondják, hogy minden csapból már a választás folyik; én most egy másik csapatot nyitnék ki, és egy évfordulóról szólnék, ez pontosan 70 évvel ezelőtt, 1944. október 13-án volt. Mi történt akkor? Akkor alakult meg a Kereszténydemokrata Néppárt, amely jogelődje a KDNP-nek, és amely olyan történelmi gyökerekre megy vissza, mint a keresztényszociális mozgalmak. Erről néhány mondatot engedjenek meg!

1891-ben jelent meg a *Rerum novarum*, ami megalapozta ezt a mozgalmat, hiszen elismerte a munkavállalók szervezkedésének és önvédelmének jogosultságát. Három nagy nevet kell említenünk a keresztényszociális mozgalmak történetében: Giesswein Sándort, Prohászka Ottokárt és Kerkai Jenőt, az utóbbi alapította meg a KALOT-mozgalmat '35-ben, amely mozgalomnak több tagja volt, mint ma az összes politikai pártnak együttvéve, félmillió tagot számolt. Ez a szervezet és a mellette megalakuló EMSZO és a Hivatásszervezet képviselte azt a mozgalmat, amely tulajdonképpen politikai kategóriákba nem volt sorolható, hiszen inkább az akkori baloldali törekvéseket szolgálta - földosztás, szociális intézkedések javaslata -, ugyanakkor természetesen eszmeiségében nem odatartozott.

Eljött 1947. augusztus 31-e, a választások napja, amikor a Demokrata Néppárt - amely ezekből a mozgalmakból fejlődött ki, tehát nagy társadalmi bázissal rendelkezett - 16,5 százalékot szerzett, ami akkor a második legnagyobb parlamenti pártnak a képviselőjét jelentette. Gondoljunk arra, hogy ez volt a kékcédulás választások időszaka, ennek ellenére sikerült ezt az eredményt elérni. Természetesen a Rákosi-korszakban feloszlatták, önmagát feloszlatta a párt, és itt kell megjegyezni azt, ami a mai napig büszkeséget jelent számunkra, hogy egyetlen képviselő sem lett áruló, és volt, aki emigrációba kényszerült, volt, akinek az életútját törték ketté, és persze volt, aki börtönbe került hosszú időre; a leghosszabb ideig, 19 évig ült az egyik képviselő.

Az '56-os forradalom idején a párt újraalakult, Keresztes Sándor és Mihalics Vid fogalmazták meg Nagy Imre miniszterelnökhöz címzett beadványukat. Természetesen a november 4-ei szovjet katonai invázió után be kellett hogy szüntesse pártszerű tevékenységét. De '89-ben újjáalakult a Kereszténydemokrata Néppárt, és ebben Keresztes Sándornak nagy szerepe volt.

Amikor szervezetről beszélünk, Kereszténydemokrata Néppártról, akkor nagyon fontos ez a szervezet, hiszen hordozója valaminek, de ennél sokkal fontosabb az a gondolat, amit képvisel, és ez pedig a kereszténydemokrata vagy inkább a keresztényszociális gondolat.

Hogy folytassam a történetet, a rendszerváltó Antall-kormányban is jelen volt a KDNP, de ugyanúgy elérte ezt a pártot is a rendszerváltás jobboldali pártjainak a szomorú sorsa, és volt egy időszak, amikor úgy nézett ki, hogy végleg be kellett szüntetnie a tevékenységét. Azonban Varga Lászlónak, a parlament akkori korelnökének köszönhetően ismét újra tudott indulni ez a párt, amely részese egy olyan szövetségnek, amely szövetség ma sokat emlegetett kétharmados többségével (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) megvalósítja azt a célt, amit a keresztényszociális és kereszténydemokrata gondolat képvisel.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni ismét. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Kevés párt, sőt egyik párt sem mondhatja el magáról itt az Országgyűlésben, amelyik demokratikus múlttal rendelkezik, hogy 70 éves a magyar politikában betöltött időtartama. Kereszténydemokraták voltak 70 évvel ezelőtt is a magyar politikában, vannak most is, éppen ezért okkal feltételezhetjük, hogy ez az eszmeiség, ez a gondolatvilág messze túlmutat személyeken, messze túlmutat szervezeteken. Éppen ezért valószínűleg 70 év múlva is, ha fogadni kell, hogy a jelenlegi gondolati világok vagy akár pártok közül melyik lesz az, amelyik továbbra is megőrzi az ártatlanságát a diktatúráktól, ugyanakkor 70 év múlva mégiscsak itt lesz, az akkor a kereszténydemokrácia lehet, hiszen valóban ez az egyetlen olyan párt, amely történelmi pártként, az egykori DNP-nek a mostani jogutódjaként itt van a parlamentben, és olyan kereszténydemokrata értékvilágot képvisel, amiről sokaknak persze elsőre valamelyest a vallásosság szerepe jut eszébe, nyilvánvalóan a vallási irányok, a keresztény egyházak társadalmi tanítását igyekszik a kereszténydemokrata párt mindenkor megvalósítani itt a parlamentben.

Volt két kísérlet a XX. században az egyházellenes állam kialakítására, volt két kísérlet a keresztény értékek, a keresztény politizálás kiűzésére a politikából, az egyiket a náci próbálták meg megtenni egyházellenességgel, keresztényellenességgel, a másikat pedig a szovjet diktatúra, a kommunista diktatúra. Láthattuk, hogy mindkét egyházellenes államnak, politikai berendezkedésnek milyen szörnyű következménye lett az elmúlt XX. században.

A kereszténydemokrácia ugyanakkor mégis itt van közöttünk ma is, és talán ez az a politikai irány, amelyik leginkább a szavak eredeti értelme védelmében van itt, amely az emberi jogokat emberi méltóságként igyekszik tisztelni, amelyik a toleranciát fontosnak tartja úgy, mint a különbözőségek elfogadását, de nem külön tiszteletet abból, ha valaki az átlagtól eltérő, és még lehetne sorolni, hogy mennyi mindenben igyekszik a KDNP ma is az eredeti irányvonalnak megfelelően itt a parlamentben is és a politikában is tevékenykedni.

A KDNP vallja azt, hogy nem pusztán újraelosztási arányokról kell hogy szóljon a politika - ahogy ezt az előző időszakban is a KDNP képviselte -, hanem erkölcsi kérdéseknek is, mint igazságosság, tisztesség, méltányosság helye van a politikában; nem pusztán költségvetési táblák összeállításából áll, nem pusztán hatósági feladatok ellátásából áll a parlamenti jogalkotás szerepe, hanem tartalmi, morális kérdésekből is áll, hiszen ha megnézzük egy ország helyzetét, sok tekintetben befolyásolják a különböző gazdasági mutatók, de leginkább a társadalom belső erkölcsisége. Hiszen kétezer évvel ezelőtt sokan éltek a szegénységnek egy nagyon alacsony fokán, sokan még ma is körülbelül olyan körülmények között élnek, mint kétezer évvel ezelőtt egyes, mondjuk, afrikai, szegényebb területeken, míg mások az akkori gazdagokhoz képest most még gazdagabbak lettek.

Éppen ezért a technikai fejlődés nem hozta meg a modernkori államokban sem teljes mértékben a szegények és a gazdagok közötti különbségeknek a szűkítését, hanem igazából, ha történelmi távlatból nézzük, még nagyobbá tette. Ugyanakkor a kereszténydemokrata felebaráti szeretet, amit a politikában mi úgy hívunk, hogy szolidaritás, ez az, ami belső morálként képes a társadalom boldogságát szolgálni, a közjót szolgálni. A közjó tehát nem szolgálható a KDNP, a kereszténydemokraták szerint csupán pénzügyi kérdésekkel, csupán gazdasági intézkedésekkel, csupán közjogi jogalkotással, ha egy belső morált sikerül a társadalomban megerősíteni, az sokkal inkább szolgálhatja az emberek boldogságát.

Ezeket a morális kérdéseket fontos feltennünk a következőkben is. Nyilván a KDNP politikája éppen ezért mindig is valamelyest konfliktuózusabb, karcosabb lesz, mint más pártoké. Ma, amikor azt látjuk, hogy Belgiumban például a gyermekek eutanáziájáról folyik vita, akkor láthatjuk, hogy mennyire elszakadt Európa azoktól a keresztény értékektől, ame-

lyek létrehozták identitását, hiszen egy svédben, egy görögben, egy portugálban és egy írben kevés hasonlót találhat valaki, de a kereszténység az, ami ezeket az országokat összeköti.

Most, amikor azt látjuk, hogy az elmúlt évtizedekben meggyengítették egész Európának a keresztény identitását, és egyes német városokban már saria-rendőrséget állítottak föl, és az ottani egyenruhás, masírozó alakulatok a muzulmán jog előírását kéri számon az ott levő, több évszázada ott lakó német lakosságtól, akkor láthatjuk, hogy ez a fajta politika, ez a fajta európai irányultság nem vezetett jó eredményre, mondhatjuk, hogy zsákutcába vezet, és Európa keresztény identitásának a megerősítése, a kereszténydemokrata politika gyökereihez való visszatérés lehet az, amiben Európa jövője áll, ez teheti Európát egy lélekben és lélekszámban is gyarapodó kontinenssé.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(14.30)

ELNÖK: Köszönöm. Utolsó előttiként a frakcióvezetők sorában Mirkóczki Ádám jobbikos képviselő úr következik: „Ez történt tegnap.” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy előttem már nagyon sokan megjegyezték, tőlem is nyilván az első szó a köszönet. Köszönet minden magyar állampolgárnak, aki fontosnak tartotta, hogy éljen alkotmányos alapjogaival és aki fontosnak tartotta, hogy valamilyen értékrend vagy éppen program mellett pálcát törjön és ily módon is beleszóljon saját sorsának jövőjébe. A magam nevében és szerintem a teljes Jobbik nevében gratulálok minden megválasztott képviselőnek, polgármesternek, legyen az önkormányzati, megyei közgyűlési vagy kistéleplési. Jó munkát és eredményes munkát kívánunk természetesen.

A részvétel azonban beszédes. Az, hogy 2006 óta elmondható, hogy lényegében választásról választásra néhány százalékkal folyamatosan csökken a részvétel, ez a mindenkorai politikai elitnek egyfajta kritika. Azt gondolom, hogy itt önöknek is és főleg az általában regnáló kormányoknak szerepük van, és ezt nem tehetik büszkeségként sem a kirakatba, sem pedig a választók elé úgymond vélemény formájában. Ez azt jelenti, hogy amit művelnek egyesek a magyar közéletben, a magyar politikában, egyre több választónak ebből elege van, úgy érzik, hogy nincs értelme - egyébként hibásan gondolják, de úgy gondolják nagyon sokan, hogy nincs értelme - a választásokon részt venni.

Azt gondolom, hogy ebből tanulni kell. És mit láttunk tegnap? És mi lehet ennek az oka, hogy na-

gyon sokan elfordulnak a választásoktól? Nyilvánvalóan az aljas mocskolódásra épülő kampány egy meghatározó oka annak, hogy egyre többen elfordulnak. És tudom, hogy önök megnyerték a választást, tisztában vagyunk vele, gratulálunk hozzá, eredményes munkát kívánunk, én azonban az elhangzott örömteli dicshimnuszokat egy picit árnyalnam, mert azért van az éremnek egy másik oldala is. És most nem akarok kitérni az önök által alkotott választási rendszer torzításaira, inkább a hétköznapiakra helyezném a hangsúlyt, arra, amit műveltek a kampány során.

Nyilván kezdhethetném a baloldallal is, de nincs értelme. Ők saját maguk kritikáivá vagy karikatúrájukká váltak, és igazából egy vesszőfutást láthattunk, nincs értelme róla beszélni. Az azonban, amit önök sokszor közvetve vagy közvetlenül egyes településeken megengedtek maguknak, azt gondolom, hogy túlmegy minden határon. Az, amikor regnáló, éppen önkormányzati vezetők, országgyűlési képviselők, kormánytagok... - tisztelet a kivételnek természetesen, nem próbálok általánosítani, de nagyon komoly tapasztalat országos viszonylatban, hogy zsarolással, fenyegetéssel, az egzisztenciális kiszolgáltatottsággal fenyegettek embereket és választókat, önkormányzatok által fenntartott intézmények dolgozóit, önkormányzatok által fenntartott oktatási vagy szociális intézmények dolgozóit vagy éppen sima önkormányzati dolgozókat, és ha már oly sokszor elhangzott a közmunkás szó, akkor igen, közmunkásokat is.

Azt gondolom, hogy erre nem lehetnek büszkék. Attól, hogy én elmondom és nyilván ennek az ellenkezőjét fogják önök állítani és tagadni fogják, önök is tudják, hogy miről beszélnek. Önök is tisztában vannak vele, úgyhogy ezt az eredményt azért ennek is tudják be! És itt is külön tisztelet és külön köszönet annak, aki mindezek ellenére pálcát tört nem önök mellett, hanem bármilyen más ellenzéki program vagy éppen képviselő mellett.

És mi külön köszönjük természetesen a Jobbikra leadott - a valasztas.hu adatát mondom - 1 millió 200 ezer szavazatot, amire azért is vagyunk büszkék, mert mi ezt programközpontú, kifejezetten a valós problémákra adandó, valós alternatívát kínáló kampányunkra kaptuk. Nem mentünk bele azokba a játékokba, amit nagyon sok helyen megkezdtek velünk szemben. Nem kezdtünk személyes lejárató hadjáratba, nem kezdtünk szavazatvásárlásba, és ha már szavazatvásárlásról beszélek, akkor arra se legyenek büszkék, hogy Magyarországon a cigányságot megint olcsón megvásárolható szavazógépeknek tekintették országszerte - országszerte! Nem mi vásároltuk és nem mi utaztattuk őket, és ezt ott tették meg nyilván, ahol egy orosz rulett volt várható, ahol kérdéses volt a választási eredmény kimenetele.

Úgyhogy még egyszer köszönöm minden olyan magyar állampolgárnak, aki élt a szavazati jogával és különösen annak az 1 millió 200 ezer szavazónak, aki

a tisztességes kampányra és a tisztességes programra, a jövő alternatívájára szavazott. *(Az elnök a csendő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Amennyiben a kormány nevében nem kíván senki válaszolni, akkor Kósa Lajosnak adom meg a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Azért van abban valami meghökkentő, hogy a nyolcadik olyan választáson vagyunk túl, amelyet egyhuzamban a Fidesz-KDNP-pártszövetség nyert meg 2006 őszétől kezdve; a nyolcadik, és a velünk szemben induló vagy a szavazatokért versengő szervezetek lényegében 2006 óta ugyanazt mondják szinte szó szerint. És az összes választásból csak annyit szűrnek le tanulságként, hogy még hangosabban, még durvábban, esetleg variál egy kicsit a baloldal, hogy egy kórusban mondják ugyanazt, aztán szétszedik, három kórusban mondják, aztán megint összeszerelik, hogy egy kórusban mondják ugyanazokat a dolgokat, aztán megint szétszedik, aztán megint összeszedik, hogy már nem tudja az ember követni. *(Dr. Bárándy Gergely közbeszól.)*

De hát, kedves baloldal, nem kellene esetleg egy picit azon elgondolkodni, hogy nem az-e a probléma, hogy rosszakat mondanak és rosszakat képviselnek? Nehéz nyolc egymást követő választás után is azt a következtetést józan ésszel levonni, hogy gyerekek, nagyon jók vagyunk, abszolút igazunk van, ezt kell mondani, mert erre vevő a magyar választó. Pont nem!

Miért nem gondolnak arra, hogy esetleg azt, amit mondanak, közelítsék a valósághoz? Persze tudom, a szocialisták számára a tények, a számok világa idegen terep, nehezen értik, rosszul mozognak benne, de az, amit most hallottunk az önök vezérszónokaitól, megint csak azt mondhatja az emberrel, hogy ugyanazok a sztereotípiák, már százszor bizonyosodott hazugságok, amelyek teljesen ellentmondanak annak a néhány millió embernek a közvetlen tapasztalatával, akik mégis elmennek szavazni. *(Dr. Bárándy Gergely közbeszól.)* Nem kellene inkább, kedves képviselőtársak, azt a következtetést levonni, hogy valami teljesen mást kell csinálni? Persze nem akarok tanácsokat adni a baloldalnak, de egész meghökkentő! Szerintem a 9., 10., 11. elvesztett választás után is ugyanezt fogják mondani, amit most Korózs Lajostól hallottunk. Nem veszik észre, hogy a mindennapi tapasztalás teljesen más? Hogy a választók használják az eszüket meg a mindennapi tapasztalataikat, és az szöges ellentétben van azzal, amit önök mondanak?

Persze, bánja a kutya! Most mit csináljunk! Végül is igazán nem tisztünk az, hogy a szocialistáknak tanácsokat adjunk vagy őket azzal lássuk el, csak bátortalanul felhívjuk a figyelmet arra, hogy a választás

után egy nappal azt mondani - elhangzott itt a parlamentben -, hogy a Fidesznek csak politikai többsége van, de egyébként a választók sokasága nem támogatja, azért az mégiscsak meghökkentő, mint volt ezt kedves elmondani Tóbiás frakcióvezető úr.

Hozzáteszem, a mostani vitában volt még egy-két meghökkentő állítás, bár ezzel is találkoztunk már: a Jobbik most már sokadjára mondja el azt, hogy tulajdonképpen a Fidesz a politika örve alatt egy komplett jobbikos kormányprogramot valósít meg. *(Zaj a Jobbik padsoraiban. - Dúró Dóra: Sajnos nem komplett!)* Mert hogy, hogy nem, a helyzet az, hogy minden, amit a Fidesz csinált, a Jobbik egy picit korábban kitalálta, ami egyébként önmagában nem baj, mert ha azt nézzük, hogy a választók, amennyiben elégedettek a kormány politikájával, akkor mindegy, hogy a rezsicsökkentést ki találta ki. Az a lényeg, hogy megcsináltuk. Mindegy, hogy a bankok elszámoltatását ki találta ki, az a lényeg, hogy megcsináltuk.

De a Jobbik nem csak ebben teszi fel a régi lemezeket. Amit most frakcióvezető-helyettes úr mondott, hadd utasítsam vissza a magyarországi cigányok nevében is, mert azzal vádolni burkoltan egy egész népcsoportot, hogy a választási visszaélésekkel segítettek hozzá bárkit a győzelemhez, ez nem más, mint primitív uszítás, amit nem szabad eltűrnünk, mert egyébként alkalmas arra, hogy türelmetlenséget, vizályt szítson a magyar emberek között, ami méltánytalan, és pont egy olyan párttól, amely elvileg nemzeti alapon politizál, feltétlenül visszautasítandó.

(14.40)

És, kedves képviselőtársaim, azért mégsem lehet azt eltagadni, hogy ezen a választáson 1130 fideszes polgármester indult, és a polgármesterekre leadott szavazatok arányát nézve mégis most értük el a legjobb eredményt, jobbat, mint április 6-án és május 25-én. Ezt szeretnénk megköszönni a magyar választóknak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Válaszadásra Lázár János miniszter úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Igen tisztelt Országgyűlés! Miután érdeklődve hallgattam a miniszterelnök úr felszólalására, majd a képviselőtársaim és államtitkár kollégáim reakcióira adott különböző válaszokat ellenzéki képviselőtársaimtól, szükségesnek tartom - ha jól értem, az utolsó napirend előtti felszólalás után -, ha a jövőről néhány mondatot ejtenénk, ami az önkormányzatok ügyét illeti, részben Kósa Lajos képviselőtársam felvetése alapján.

Mielőtt ezt megteszem, olyan emberként, aki háromszor nyert polgármesteri mandátumot, hadd hívjam fel a vesztesek figyelmét arra, hogy a legrosz-

szabb módszer azt állítani a vesztesek részéről, hogy ők ugyan kiválóak voltak, de a választókat megfenyegették, félrevezették, becsapták, és egyébként is a választók hülyék. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Így volt!)* Én azt gondolom, az ellenzék súlyos hibát követ el, hogyha sértegeti a magyar választópolgárokat, súlyos hibát követ el, ha azokat a választókat megsértik, akik a kormánypártokra adták a voksukat. Azt kérem az ellenzéki pártoktól, hogy legyenek szívesek, tartsák tiszteletben azokat a választópolgárokat, akik a Fideszt és a KDNP-t tüntették ki a választásokon a bizalmukkal. Ez a legkevesebb, amit mindannyiunk nevében és mindannyian elvárhatunk.

Tartsuk tiszteletben a választópolgárok gondolkodási képességét, és tételezzük föl, hogy a választópolgárok tudnak tájékozódni. Először is, el tudják dönteni azt, hogy az ügyek jól mennek vagy rosszul mennek egy közösségben. Korózs Lajos képviselőtársam vádaskodása, amely tulajdonképpen nem kevesebb vádolja a kormányt, mint hogy tudatos szegénységben tartva emberek százazreit, manipulálja a közvéleményt, ez az emberek lenézése, és nem a kormányra nézve hátrányos, amit ön mond, képviselőtársam. Önök így kormányozták az országot, hogy szociális segélyen tartották az ország egy részét, hogy politikailag képesek legyenek befolyásolni. Ön szociális államtitkárként ezért súlyos személyes felelőséggel tartozik *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Szégyen! - Közbeszólások az MSZP padsoraiból. - Közbeszólások a Fidesz soraiból, többek között: Így van!)*, ezért a személyes politikai tapasztalataiból meríthetett az elmúlt felszólalásához, amikor is azt gondolhatja, hogy szociális segéllyel vagy szociális támogatással lehet ebben az országban szavazatokat vásárolni. Ezt csak ön gondolhatja így, hiszen ön ennek a gyakorlatnak nagy mestere volt, képviselőtársam. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így van!)*

Mint ahogy szeretném visszautasítani a közmunkások nevében is azt, hogy bárki azzal vádolja őket akár a Jobbiktól, akár az LMP-ből, hogy a közmunka által és a közmunkasorral, a közmunkásléttel ki lennének szolgáltatva. Először is, tudniuk kellene, képviselőtársaim, hogy ha lenne a valós életről fogalmuk, hogy a közmunkásoknak mintegy fele az elmúlt tíz esztendőben is részese volt a közmunkaprogramnak. Körülbelül 50 százaléka a mai közmunkában foglalkoztatottnak jelent új munkavállalót, akiknek, bocsássanak meg, de pont ma, az önkormányzati választások idején a munkaerőpiacon volna alkalma elhelyezkedni. Arról panaszkodnak a magyar vállalkozói érdekképviseletek, hogy szezonális és idegymunkában nem kapnak munkaerőt vidéken; a földművelésügyi miniszter arról panaszkodik, hogy nincs, aki leszedje az almát; arról panaszkodnak egyéni képviselőtársaim, hogy a szezonális munkára nem kapnak megfelelő embert, így aztán a közmunka ma már választás lehetősége, főleg ezekben a hónapokban. Senki nem kötelezi közmunkára a

munkavállalókat, hiszen közülük sokan a szabad munkaerőpiacon el tudnának helyezkedni, mégsem ezt teszik.

Súlyos sértés a közmunkás-társadalomra, hogy önök azzal vádolják őket, hogy politikailag elfogultak. És ugyanez vonatkozik a magyarországi cigányságra is. Azt kérem a Jobbiktól, hogy tartsa tiszteletben a magyarországi cigányokat, a magyarországi közmunkásokat, a magyarországi szegényeket, mert attól, hogy cigányok, attól, hogy szegények vagy közmunkások, ugyanolyan emberek, mint ön, képviselőtársam, nincs ember és ember között különbség ebben az országban. *(Novák Előd: Ezt Kósa Lajos mondta?)* Nekünk ez a politikai meggyőződésünk.

Végül pedig, engedjék meg, hogy arra felhívjam a figyelmet, hogy szeretnénk lehetőséget biztosítani minden megválasztott polgármesternek és önkormányzatnak, hogy a következő hónapokban elkészítse gazdasági programját. Ezt a gazdasági programot nem politikai meggyőződés alapján fogjuk minősíteni... *(Novák Előd: Későn nyomott gombot! - Az elnök csenget.)* Ezt a gazdasági programot, amit a települési önkormányzatoknak el kell készítenie, nem politikai, hanem kifejezetten gazdasági szempontból fogjuk minősíteni. Nem azt fogjuk nézni, hogy melyik képviselő-testület milyen politikai meggyőződéssel bír, hanem azt fogjuk nézni, hogy a helyi gazdasági program alkalmas-e arra, hogy gazdasági növekedést eredményezzen, és munkahelyeket hozzon létre.

Minden települési önkormányzatra partnerként tekintünk, tiszteletben tartva a helyi választások eredményét. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így van!)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megkérem képviselőtársaimat, foglalják el helyeiket. A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Gúr Nándor jegyzőt, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalókat.**

GÚR NÁNDOR jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László, független; Kiss László, MSZP; Sallai R. Benedek, LMP; Ikotity István, LMP; Kepli Lajos, Jobbik.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Schmuck Erzsébet, LMP; Burány Sándor, MSZP; Simicskó István, KDNP; Apáti István, Jobbik; Kucsák László, Fidesz. A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László, független; Kiss László, MSZP; Sallai R. Benedek, LMP és Demeter Márta, MSZP.

ELNÖK: Tisztelt Ház! Áder János köztársasági elnök úr **államtitkári megbízatások megszűnéséről és új államtitkárok kinevezéséről** szóló

átiratát megküldte az Országgyűlésnek. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse a köztársasági elnök úr átiratát.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: „Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére, Budapest. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja, valamint a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 218. § (1) bekezdése alapján dr. Bíró Marcellt, a Külgazdasági és Külügyminisztérium közgazdasági államtitkárát e tisztségéből 2014. október 4-ei hatállyal felmentettem, egyúttal az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja, valamint a Kttv. 215. § (2) bekezdése alapján Kohut Balázst 2014. október 5-ei hatállyal a Külgazdasági és Külügyminisztérium közgazdasági államtitkárává kineveztem.

Az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 55. §-a alapján Balatoni Monikát, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárát e megbízatása alól 2014. október 4-ei hatállyal felmentettem.

Továbbá az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja és a Ksztv. 52. § (2) bekezdése alapján Íjgyártó Istvánt 2014. október 5-ei hatállyal, Magyar Leventét 2014. október 4-ei hatállyal a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárává kineveztem. Budapest, 2014. október 3. Üdvözlettel: Áder János”

ELNÖK: Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében gratuláljak államtitkár uraknak. Új megbízatásukhoz eredményes munkát és sok sikert kívánok.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy az Igazságügyi bizottság 1. és 2/2014-2018. IUB számon **eseti jellegű állásfoglalásokat** fogadott el. Ezeket a honlapon megismerhetik képviselőtársaim.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkeretéről, a vezérszónoki felszólalásokról az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Házbizottság **házzsabálytól való eltérésre** tett javaslatot. Felkérem Gúr Nándor jegyző urat, hogy ismertesse ezt.

GÚR NÁNDOR jegyző: Az Országgyűlés a Házbizottság 2014. október 9-én kelt - az előző ciklusban benyújtott és eddig nem tárgyalt egyes beszámolókat érintő - javaslatában nevesített beszámolók tárgyalás nélkül lezártak minősítése során úgy térjen el a határozati házzsabályi rendelkezésektől, hogy a fenti beszámolók tárgyalás nélkül lezártak minősítéséről egyetlen szavazással határozzon, azzal, hogy a határozati házzsabályi rendelkezésektől való eltérést

elrendelő döntés meghozatalától számított egy órán belül bármely képviselőcsoport vezetője vagy legalább öt független képviselő írásban kérhesse, hogy legfeljebb két beszámolóról az Országgyűlés külön döntsön.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a házzsabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazatára van szükség. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házzsabálytól való eltéréshez a javaslat alapján. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 141 igen szavazattal, 8 nem ellenében, tartózkodás nélkül a javaslatot elfogadta.

(14.50)

Tisztelt Országgyűlés! Most 14 óra 51 perc van, egy óra áll rendelkezésre mindazoknak, akik külön szavazási indítványt kívánnak előterjeszteni.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel a napirendi javaslat megváltoztatására senki nem nyújtott be indítványt, most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi ajánlásról** döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés elnökeként a határozati házzsabályi rendelkezések 121. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt, a 124. § (1) bekezdésével kiterjesztett jogkörömmel élve Sneider Tamás képviselő úr K/1309. számú írásbeli **kérdését vissza-utasítottam**, mivel az indítvány nem tartozik a címzett Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr feladatkörébe.

Tisztelt Ház! Most, 14 óra 52 perckor rátérünk az **interpellációk** tárgyalására. Hiller István, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Rektorok és kancellárok! Így, hogy?”** címmel. Képviselő úré a szó.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Igen tisztelt Államtitkár Úr! A felsőoktatási törvény legutóbbi módosítása az állami felsőoktatási intézményekben létrehozta a kancellári tisztséget. A kancellár számos egyéb feladat- és jogkör mellett gyakorlatilag teljhatalommal rendelkezik az intézményekben minden olyan ügyben, amely pénzügyet érint. Aláírása nélkül ténylegesen semmi olyan tevékenység nem folytatható, amelynek pénzügyi bázisa van.

A felsőoktatási intézményekben ugyanakkor továbbra is megmarad a rektori tisztség. A rektort évszázados hagyomány szerint az egyetem saját professzorai közül választja ki, és megbízatása idején az egyetemi autonómia elidegeníthetetlen elemeként a rektor irányítja az intézményt.

A kancellári tisztség és a törvény módosítása által meghatározott kancellári jogkörök eredményeként egyetemeinken és főiskoláinkon kétpólusú vezetés, az irányításban kétféjűség jött létre. Túl azon, hogy véleményem szerint mindezt sikerült úgy megvalósítani, hogy az egyetemi autonómia csorbát szenved, külön ki kell emelnem, hogy jelenleg, a 2014-15-ös tanév elején az intézményekben, tisztelt államtitkár úr, teljes a bizonytalanság. Az eredeti elképzelések és nyilatkozatok ellenére ugyanis nem sikerült időben lebonyolítani a kancellári pályázatokat; egyetlen intézményben, egyetlen egyetemen vagy főiskolán nincsen kancellár. Így aztán az az elképesztő helyzet jött létre, hogy a tanév kezdetén a rektor teljes jogkörrel irányítja az intézményt, majd most már nyilván a tanév közben, ha majd kinevezik egyszer a kancellárt, onnantól meg nagyrészt ő, a kancellár veszi át az irányítást. Egy tanéven belül ez így a teljes felfordulás.

Mindezek alapján arra kérem államtitkár urat, hogy mondjon nekem egyetlen olyan egyetemi, akadémiai tevékenységet, feladatot, amely nem kerül pénzbe, magyarul, nem a kancellár aláírásának hatáskörébe tartozik.

Arra is kérem államtitkár urat, válaszoljon, mi a véleménye a kialakulófélben levő kettős irányításról a magyar felsőoktatás intézményeiben, amely kettős irányítás egyébként sehol nincs, sehol Európában. Van, ahol vannak kancellárok; van, ahol vannak rektorok, de ilyen feladat- és hatáskör-megosztásban sehol egyetlen országban, az önök által gyakran példaként emlegetett német nyelvterületen és Németországban sincs. Ott vannak, de leginkább voltak kancellárok, meg vannak rektorok, de így egyetlen intézményben nincsen.

Azt is szeretném tudni, tisztelt államtitkár úr, hogy a kormány tervei szerint mikorra kerülnek kinevezésre a kancellárok. Ezért kellett ugyanis módosítani a nyár elején a felsőoktatási törvényt, hogy önök időben kinevezhessék a kancellárokat szeptember 1-jére. Egyetlen helyen nem tudták kinevezni. Most azt mondták, október közepére fogják kinevezni. Itt vagyunk október 13-án, egyetlen állami felsőoktatási intézményben nincsen kancellár. Mikor lesz?

Mikor kerül sor a kinevezésre, államtitkár úr? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Amikor az egyetemek gazdálkodásáról, az egyetemek pénzéről beszélünk, azért kell fokozott óvatossággal tekintenünk rá, hiszen itt azért mégiscsak közpénzekről van szó elsősorban, olyan pénzekről, amelyeket az adófizetők adóforintjaiból, cégek, magánemberek adóforintjaiból ad át a költségvetés az egyetemeknek, és ezzel a pénzzel gazdálkodnak legnagyobbbrészt. Tehát ki-ki a saját pénzével kapcsolatban lehet nagyvonalú, és a gazdálkodásban megengedhet magának sok mindent, ez az ő szíve joga, de amikor itt az egyetemek gazdálkodását vizsgáljuk, akkor ennek az a legfőbb követelménye, hogy ne csak szabályos legyen, de hasznos is legyen. És az elmúlt években elég sok példát tud ön is, és szerintem tudok én is mondani arra, hogy mikor valósult meg olyan gazdálkodás, amelyik nem éppen felel meg ezeknek a követelményeknek.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Amikor a kancellári rendszer bevezetéséről beszélünk és a rektorokkal kapcsolatos viszonyokról, a rektorok, akik nap mint nap gyakorló módon vezetnek az egyetemeket, kevésbé ütöttek meg kritikus hangot, mint akár ön, akár az önhöz képest még inkább kritikus hangot megütő más képviselők vagy politikusok. Az ő véleményük az volt, hogy várjuk meg a kancellári rendszer bevezetését, nézzük meg a kancellárok működését, hiszen az egyetemeknek ez igencsak a javára válhat, ők is így gondolják, de majd pár hónapnyi vagy pár évnél tapasztalat után tudják megmondani, hogy valójában ki tudtuk-e hozni a legjobbat, ki tudták-e a kancellárok hozni a legjobbat abból az új felsőoktatási törvényben rögzített rendszerből, ami létrejött idén szeptember 1-jétől.

Amikor tehát a gyakorló egyetemi vezetőknek nézzük a véleményét, akkor ők messze nem olyan sarkos állásfoglalást mondanak, mint a politikusok, ők azt mondják, hogy a puding próbája az evés, ebben a rendszerben megvan annak a lehetősége, hogy sokkal hatékonyabb legyen az egyetemek gazdálkodása. És ha a kettős irányításnak, a gazdasági irányításnak, tartalmi, szakmai irányításnak a kettősségét nézik, ez akár a vállalati szférában is sokszor előfordul, amikor a tulajdonos képviselője figyel jobban oda a pénzügyek jó vitelére, helyes vitelére, gazdaságos vitelére.

Az időponttal kapcsolatban pedig a miniszterelnök úr is a múlt héten pénteken egy rádióinterjújában is elmondta, amit korábban is hangoztattunk, hogy október végére ezek a kinevezések meg fognak születni azokban az esetekben, ahol megfelelő pályázó volt. Ahol bár többen pályáztak, de nem volt megfelelő minőségű a pályázatok tartalma, vagy a pályá-

zók személye nem volt eléggé felkészült, ott természetesen arra lesz akkor szükség, hogy újabb kört írjunk ki, hiszen nem kellő szakmai felkészültségű kancellárt nem kívánunk kinevezni.

Az elmúlt években a Kehi is és az ÁSZ is nagyon sokszor vizsgálta az egyetemek gazdálkodását, és ebben az körvonalazódott - ha ön a PPP-konstrukciókat megnézi vagy más egyetemi gazdálkodási vizsgált területeket -, hogy sokszor bár a rektor valószínűleg a tudományos életben nagyon kiemelkedő az egyetem többi professzora közül, de attól, hogy valaki a tudományos életben vagy a tudományszervezésben kiemelkedő eredményeket ér el, nem biztos, hogy a pénzügyi, gazdálkodási kérdésekben is ugyanilyen képességgel rendelkezik. Éppen ezért a rektor számára a legnagyobb segítség, ha ezt a terhet valaki más veszi le a válláról, aki menedzser-szemlélettel ezzel a területtel jobban foglalkozik.

Ha megnézzük a gyakorlatot, személyi kifizetések, megbízási díjak vagy elszámolások tekintetében eléggé furcsa példákat láthatunk. Budapesti egyetemeken esetében például volt, aki keresetkiegészítést úgy adott a dolgozóknak, hogy a munkaidőben kellett ellátni azt a feladatot, amire adták. Tehát munkaidőben elvileg két feladatot párhuzamosan végzett, két fizetést kapott ezért. Budapesti és vidéki egyetemekenél is előkerült, és a sajtóban is olvasható volt, hogy sokszor jutalmazásra alkalmazták a keresetkiegészítésnek az intézményét. Volt olyan egyetem Magyarországon, ahol a dolgozók 70 százaléka keresetkiegészítésben részesült, ez sem igazából a célfeladathoz kötöttség képét mutatja, hanem inkább egy általános béremelésnek a lehetőségét. Van olyan egyetem, ön is tudja, ami a saját területére épített új egyetemi tömb esetében lízingdíjat fizet a cégnek, és míg kifizeti a teljes építési költséget, közben nem kerül a tulajdonába az az épület, és a bérleti díjba, amit fizet, abba az alapterület bérlete is beleszámít, így kétszer fizeti ki akár az egyetem az egy épületnek a földterület-bérleti díját.

Ezekből is látható, hogy olyan szerződések kötöttek az egyetemi világban, amelyek közismertek, rendkívül hátrányosak voltak az egyetemek számára, a közpénzek nem hatékony gazdálkodását szolgálták, ezért szükséges a kancellárok bevezetése. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Anynyit kérek csak a képviselő úrtól, mint amennyit a rektorok mondtak, hogy megvárják, hogy hogyan működnek a kancellárok, és csak utána hozzák meg a véleményüket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(15.00)

ELNÖK: Köszönjük. Köszöntöm képviselőtársaimat. Megkérdezem Hiller István urat, elfogadja-e a választ.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Nem fogadom el, tisztelt elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Azért nem fogadom el, mert úgy tűnik nekem, hogy a felsőoktatásról ténylegesen önöknek semmilyen elképzelésük nincs. Összevissza módosítják a felsőoktatási törvényt 2011 óta. Négy év alatt a harmadik felsőoktatással foglalkozó államtitkárt fogyasztják el, aki időről időre letesz egy koncepciót; akkor az egyetem vezetőinek, a rektoroknak mindig azt mondják, hogy majd nézzük meg, hogy a puding próbája az evés - csak az a helyzet, hogy nincsen mit enni. Tehát nem tudják kipróbálni az önök pudingját, mert mire megennék, addigra új pudingot kevernek, és az egézből nem lesz semmi.

Egy dolog konzekvens: folyamatos a pénzkivonás a felsőoktatás intézményeiből. 2010-ben 183 milliárd forint volt az állami támogatás, most durván 130 milliárdnál tartunk. Se pénz, se kancellár. Ezért nem fogadom el, elnök úr. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 102 igen szavazattal, 39 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Amilyen a kormány, olyan a KLIK-je**” címmel. Dúró Dóra képviselő asszonyt illeti meg a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A KLIK működése sajnos lényegében egy botránykatalógus, és úgy tűnik, hogy több mint másfél év után végleg bebizonyosodott, ez a konstrukció működésképtelen. Az állami fenntartásba vétel, kellő előkészítés hiányában, kapkodva, az oktatás szereplőit nem kímélve zajlott, és azóta is azt látjuk, a rendszer maga is hibás, amit tetézték a szakszerűtlen emberi döntések is.

Mára mindenki számára nyilvánvalóvá vált tehát, hogy szó sincs a kormány által szajkózott sikertörténetről vagy biztonságos működésről, a finanszírozási problémák megoldásáról. Az egész koncepció egyik legfőbb hivatkozási alapja az volt, hogy az önkormányzatok gazdasági helyzetéből adódó különbségeket csökkenteni fogják, másrésről viszont éppen azzal dicsekedtek a kormánypárti képviselők a sajtóban, hogy azok az önkormányzatok, amelyek megtehetik, továbbra is több lehetőséget biztosítanak az intézményeik számára.

Úgy tűnik, hogy erre szükség is lesz, hiszen nyár végén közel húszmilliárd forintos gyorssegélyről kellett döntenie a kormánynak, mert a KLIK nem elég hatékony, ahogy az egy belső átvilágítás során is kiderült. Mindezek alapján tehát aligha fog csökken-

ni a különbség az intézmények között, tehát a KLIK nem oldja meg ezt a problémát, ezzel szemben több másikat előídező. Ilyen például, ami a kollégiumok és Budapesten jellemzően a középiskolák esetében is igaz: ahol az önkormányzatok a működtetők, és a gyerekek többsége más településekről, más kerületekből érkezik az intézménybe, az önkormányzat nem érdekelt abban, hogy éppen azt fejlessze, amit a lakói alig használnak. Ezek az intézmények és egyébként maguk az önkormányzatok is vesztesei ennek az átalakításnak, amire több intézményvezető és pedagógus is panaszkodik, emiatt folyamatos nehézségeik vannak.

Míndezek kizárólag a KLIK működésével kapcsolatos problémák; ebben az interpellációban nem ejtettem szót a tankönyvek ügyéről, a pedagógusok munkarendjének átalakítását követően kialakult igazságtalanságokról vagy az intézményvezetői kinevezések botránnyairól, amelyek tovább rontják a helyzetet. Ugyanakkor a kormány részéről világos koncepciónak még a nyomát sem látjuk, nyilvánvaló, hogy maguk sem tudják, hogyan kell a hibáikat kijavítani.

Kérdezem ezért államtitkár urat, miért nem látják be a hibáikat, és miért nincsen hosszú távú terük, koncepciójuk a köznevelés jövőjéről.

Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Felütöttem a Jobbik választási programját 2010-ből, annak is a közoktatási fejezetét - valószínűleg ön írta, tehát ismerősek lehetnek a szavak -, ebben ön vagy önök azt írják, hogy egy tanügy-igazgatási rendszert hoznak létre, az országot tanügy-igazgatási kerületekre bontják - ezt hívjuk mi tankerületeknek -, és ide az oktatási minisztérium feladatainak területi leosztása szerint ruházzák át a feladatokat, hatósági jogköröket és egyebeket, és törvényben meghatározott oktatási intézményi feladatokat innen fognak ellátni, ezekből a tanügy-igazgatási kerületekből, ami azért meglepő módon hasonlít arra a tankerületi rendszerre, amit a Fidesz-KDNP létrehozott.

Napirend előtt Vona Gábor azt mondta, hogy a Fidesz-KDNP az önök jó javaslatait valósítja meg. Ön azt mondja, hogy a KLIK a kormánynak az egyik legnagyobb hibás döntése, miközben egy ehhez azért, ha nem is tankerületi, de tanügy-igazgatási kerületileg hasonló rendszert írtak le a saját választási programjukban. Tehát szerintem, amikor ezeket a kritikákat ilyen élesen megfogalmazza, akkor jobb, ha előtte azért végiggondolják, hogy a saját elképzeléseik mennyivel vágtak ezzel egybe vagy sem.

Ön azt mondja, hogy a KLIK egyik hibája a kollégiumok felújítási, karbantartási állapotában az érdekeltség hiánya, mert olyan önkormányzatok tartják fenn, akiknek nem választóik, a szüleik sem választóik azoknak a diákoknak, akik abban a kollégiumban laknak, ott élnek a tíz hónapban az évből, és éppen ezért a KLIK a hibás azért, hogy a kollégiumnak nem jó az állapota.

Azt szeretném megkérdezni, tisztelt képviselő asszony, hogy mióta létezik a KLIK, mondjuk, két éve, meg az azelőtti időszakban, mi különbség volt ebben a rendszerben. Hiszen korábban is a kollégiumokban olyan fiatalok laktak, akik nem azon a településen élnek - ezért élnek elvégre kollégiumban -, most is így van, de ezért nem lehet a KLIK-et felelőssé tenni. Persze ez egy ellenzéki szlogenné vált, hogy ha valami rosszul működik az oktatás területén, akkor az azért van, mert a KLIK-et bevezették, és ezért a kollégiumoknak is rossz az állapota. De itt semmifajta érdemi változás nem történt, korábban is más településről jöttek laktak a kollégiumokban, most is. Ezt azért már, kérem, ne fogják a KLIK-re, hiszen ehhez a Klebelsberg Intézményfenntartó Központnak semmifajta köze nincsen, nem befolyásolta, nem változtatta meg azt a kollégiumokkal kapcsolatos problémát, amit ön itt előttem elmondott az előbb.

Általában is elmondható a KLIK-ről, hogy lehet ezt az intézményrendszert hibásnak és rosszul vezéreltnek tartani, de az esetek elsöprő többségében csak felszínre hozza azokat a problémákat, amelyek megvoltak már négy éve is, öt éve is, tíz éve is Magyarországon, de 3200-féleképpen, 3200 településen, összesen 6 ezer intézményben - hiszen 6 ezer intézmény, 6 ezer telephely tartozik a KLIK-hez -, szétszóródottan jelentek meg az országban, és ha 30-40 helyen ebben az országban ez megtörtént, mivel nem volt központi nyilvántartás, nem volt központi irányítás, nem volt központi vezénylés, ezért nem is kerültek felszínre ezek. Ha önök meg akarnak most valamit kérdezni az oktatás rendszerével kapcsolatban, elég egyetlenegy kérdést föltenni a KLIK-nek, és minden magyarországi iskolával kapcsolatban tud válaszolni. Korábban 3200 önkormányzatot kellett megcélozzanak a levelekkel, és úgy begyűjteni az információkat. Nyilvánvalóan sokkal könnyebb így meglátni, hogy mik azok a problémák, amiken javítani kell, ezért is hoztuk létre. Úgy láttuk, hogy ezen a rendszeren minőségileg javítani kell, hiszen a fiatalok tudása a legfontosabb tőke, ami hosszú távon az ország gyarapodását szolgálhatja. Éppen ezért kell mindenki számára az esélyt megteremtteni, kisebb, nagyobb, gazdagabb, szegényebb településen egyaránt. Ez a fajta átalakítás, ez a fajta minőségjavítás nem 3200 központból, 3200 önkormányzat által irányított folyamat lehet, hanem a KLIK központjából.

És hogy 20 milliárd forint pluszforrást kapott a KLIK, szerintem oktatáspolitikusként annak ön is csak örülhetne *(Az elnök a csengő megkocogtatásá-*

val jelzi az időkeret leteltét.), hogy több megy a diákokra, annak pedig leginkább, hogy végre a pedagógusszakma megbecsüléséhez hozzájárul az évenkénti januári és szeptemberi pedagógusbér-emelés is.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a választ.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Sajnos csak egy percem van, ezért nagyon röviden tudok a csúsztatásaira reagálni.

Örülök, hogy beismerte, hogy a 2010-es választási programunkat napi szinten forgatják, és még egy interpellációra adandó válaszhoz is ezt hívják segítségül, ennek nagyon-nagyon örülök, azonban az abban leírtak nem egyenlők azzal, amit önök megcsináltak. Az önkormányzatok megalázása nem szerepel a választási programunkban, és az önök intézkedése sajnos ezt jelentette.

Az, hogy nem a KLIK a hibás valaminek a felmerüléséért, természetesen nem mindenért a KLIK a hibás, de azok az ígéretek, amiket önök tettek ezzel kapcsolatban, nevezetesen, hogy ki fognak egyenlítődni a színvonalak az iskolák között, ez sajnos nem következett be, és látható, hogy rendszerszintű probléma miatt nem is fognak a későbbiekben sem bekövetkezni.

Az, hogy 3200-féleképpen oldották meg eddig a problémákat, hát legalább megoldották valahogyan, és sikerült az önkormányzatoknak gondosan ápolniuk a saját iskolájuk életét *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, törődtek a saját iskoláikkal. Sajnos a KLIK sok esetben ezt nem teszi meg, ezért a választ nem tudom elfogadni. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(15.10)

ELNÖK: Képviselő asszony nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 102 igen szavazattal, 33 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett és Sallai R. Benedek, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a külgazdasági és külügyminiszterhez: „**A kormány tényleg csak autóiipari kiszolgáló szerepet szán a nemzetgazdaság lelkét adó hazai kkv-nak?**” címmel. Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti meg a szót.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy friss eu-

rópai bizottsági jelentés szerint nagy bajban vannak a hazai kis- és középvállalkozások, és hozzá kell tennem, ha ők bajban vannak, akkor az egész ország bajban van, ugyanis ebben a szektorban kevesebb embernek tudnak munkát adni. Zsugorodott maga a szektor is, számban is kevesebben vannak, és a teljesítményük is kisebb.

Logikus kérdés az számunkra, hogy vajon miért van ez így, és vajon a magyar kormány tesz-e, illetve tett-e valamit annak érdekében, hogy ez ne így legyen. Hiszen azt látjuk, hogy ha a másik oldalon multikról van szó, és kifejezetten autóiipari, illetve hozzájuk kapcsolódó iparágakkal foglalkozó multikról, akkor ugyancsak két kézzel szórják a közpénzt. Ott vannak azok a százmilliárdos nagyságrendű támogatások, amelyeket közvetlen támogatás, illetve fejlesztési adókedvezmények formájában adnak ezeknek a cégeknek, és világosan tudjuk, hogy zömmel ők a stratégiai partnerek is. Ha egy munkahelyre számítva nézzük, hogy mennyi támogatást kapnak ezek a multik, akkor egy olyan számot kapunk, hogy ők tízszer annyit kapnak, mint egy magyar kis- és középvállalkozó. Ez azt jelenti, hogy a Fidesz-KDNP számára tízszer annyit ér egy multinak adott támogatás, mint egy kis- és középvállalkozó számára adott támogatás ebben az országban. Holott felhívom a tisztelt figyelmüket arra, hogy a kkv-k azok, akik sorsközösséget vállalnak a magyar emberekkel, akik akkor is itt vannak velünk, amikor jól megy a szekér, de akkor is, amikor rosszul megy, és ők azok, akik ezt az országot a hátukon viszik.

A kormánynak láthatóan van egy ilyen monomániás támogatási kultúrája, egyoldalúan az autóiipar irányába áramlik, ami - felhívom rá tisztelt államtitkár úr figyelmét - egy több oldalról is elhibázott irány. Egyrészt ott van a magyar élelmiszeripar termelési és feldolgozási szinten. Ha ide folytatnák a pénzt, akkor lenne jó minőségű magyar élelmiszer, amit a régióban el lehetne fogyasztani. De ott vannak például a megújulóiparral foglalkozó vagy foglalkozni kívánó kis- és középvállalkozások is. S ha végre leszigetelnék ezt az országot, és mondjuk, nem orosz gázzal fűtenénk a magyar utcákat, akkor a magyar kis- és középvállalkozásokat lehetne támogatni az építőszektorban, az építőanyag-iparban is. Vagy ha már mindenáron járművekben gondolkodnak, ott vannak a magyar buszok, a magyar trolik, a magyar villamosok, mind lehetne fejleszteni.

Kérdezem én tisztelt államtitkár urat, miért van az, hogy a Fidesz-KDNP-nek tízszer annyira fontos egy multinál megvalósult foglalkoztatás, munkahelyteremtés, mint egy kkv-nál, mint egy kis- és középvállalkozásnál, miért tartják fenn önök ezt az elhibázott irányt.

Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A kormány nevében megadom a szót Szijártó Péter miniszter úrnak.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Köszönjük szépen a kérdését. Tekintettel arra, hogy lehetőséget adott arra, hogy egy fontos ügyben váltsunk néhány szót, tekintettel arra, hogy a kis- és közepes vállalkozások magyar gazdaságban betöltött szerepét önök is fontosnak ítélik meg és mi is fontosnak ítéljük meg, ha megengedi, akkor talán a kölcsönös megértés reményével kezdem a válaszom, mert legalább van egy közös bázis, egy közös alap, amire rá tudunk állni mind a ketten.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ön közösen interpellált képviselő úrral, és az egyik interpellációban önök kifejezetten foglalkoznak az Európai Bizottság jelentésével, amelyet az önök frakcióvezetője is volt kedves megemlíteni a napirend előtti felszólalásában, amikor is a 2008 és 2013 között a magyar kis- és közepes vállalkozások helyzetének alakulásával foglalkoznak. Önöknek igazuk van abban, hogy 2008-hoz képest 2013-ban rosszabb a helyzet ebben a tekintetben. Ugyanakkor ha megnézik ezeknek a számoknak a belső dinamikáját, akkor azt láthatják, hogy 2009-ben volt egy hatalmas visszaesés, 2009 óta viszont évről évre javul a helyzet.

Ezzel nem azt akarom mondani, hogy mi ezzel elégedettek vagyunk, mert nem vagyunk elégedettek, ugyanúgy, mint ahogy önök sem elégedettek, de azt gondolom, hogy a folyamatokat talán nem érdemes eltagadni.

Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban az autóipar lett a magyar gazdaság zászlóshajója, én azonban nem gondolom azt, hogy ez egy olyan jelenség lenne, amely ellen küzdenünk kellene. Szerintem ezt a jelenséget nekünk fel kell használni, különös tekintettel arra, hogy a járműgyártás termelési értéke az idei esztendő első hét hónapjában majdnem 4 ezer milliárd forintot tett ki, ami 29,4 százalékos növekedést jelent a tavalyi esztendőhöz képest, és ez adja most már a feldolgozóipari termelés 28 százalékát, és ebben a szektorban most már 137 ezernél is többen dolgoznak, ami egy 23,3 százalékos növekedést jelent a tavalyi esztendőhöz képest. Én ezt mindenestre egy örömteli fejleménynek látom, annál is inkább, mert az autóipar hozzásegít minket két nagyon fontos gazdaságpolitikai célkitűzésünk eléréséhez, egyrészt hogy termelési központ legyünk, és hogy minél több kutatás-fejlesztési, csúcstechnológias kapacitást vonzzunk Magyarországra.

Ön arról beszélt, hogy más iparágakat is fontos lenne komoly hangsúllyal figyelembe venni. Ebben önök tökéletesen igaza van, de akkor kérem, térjen ki arra is, hogy az autóipar beszállítói háttérparán keresztül a textilipartól kezdve az acélöntészetten keresztül számos iparág számára biztosítja a fejlődés lehetőségét Magyarországon, arról nem is beszélve, hogy az autóipari vállalatok az élenjárói az egyete-

mekkel való kutatás-fejlesztési és a középiskolákkal való szakképzési együttműködésnek.

Arra is szeretném felhívni a figyelmét, tisztelt képviselő asszony, hogy a nagyvállalatoknak adandó beruházásösztönzési támogatásokat nem hasraütésszerűen osztjuk szét, hanem annak van egy megfelelő szabályrendszere, amelyet az Európai Unióval is jóvá kellett hagyatnunk. Ugyanakkor arra is szeretném felhívni a figyelmét, hogy mi a kis- és közepes vállalkozások exportfejlesztésében egy nagyon komoly növekedési forrást látunk, ezért engedje meg, hogy két intézkedésről is tájékoztassam önt. Az Eximbank egy bátrabb hitelezési politikával mindent meg kell tegyen annak érdekében, hogy 2500-ról 12 ezerre növeljük azon kis- és közepes vállalkozások számát, amelyek képesek az exportpiacokon sikerrel megjelenni; illetőleg a közelmúltban megállapodtunk az EIB-vel arról, hogy a legutóbbi 100 millió eurós sikeres közös program után most egy 200 millió eurós közös programot indítunk meg, amelynek 70 százalékát - tehát a 200 millió euró 70 százalékát - a kis- és közepes vállalkozások külföldi értékesítésének a támogatására fogjuk fordítani.

Köszönöm szépen, hogy mindezt elmondhattam önöknek, és köszönöm szépen, hogy egyetértünk abban, hogy a kis- és közepes vállalkozások a magyar gazdaság szempontjából rendkívül fontos szerepet játszanak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a választ *(Jelzésre:)* - illetve Sallai képviselő urat kérdezem.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Nagyon szépen köszönjük miniszter úr korrekt választát. Ritka az, amikor kormánypárti oldalról többször halljuk azt, hogy önnek igaza van. Tehát köszönjük szépen, hogy néhány dologban egyetértünk, de nem tudjuk elfogadni a választ.

Ennek az oka nyilvánvalóan az, hogy nem azt kifogásoljuk, hogy önök egy ágazatnak miért adnak annyi pénzt, hanem azt kifogásoljuk, hogy miért nem adnak sokkal többet annak az ágazatnak, amit nem pusztán fontosnak ítélünk, hanem a legfontosabbnak ítélünk. Mint azt ön is tudja, a gazdasági szektorban dolgozó foglalkoztatottak 70 százalékának a magyarországi kis- és középvállalkozások adnak munkahelyet, és ebből adódóan ennek az aránynak kellene megvalósulnia a támogatáspolitikában is. Nem az a gond, hogy önök támogatják az autóipart, hanem az, hogy emellett elsorvadásra van ítélve a támogatások hiányában a kis- és középvállalkozói szektor. Ennek kellene megváltoznia.

Az, hogy a kis- és középvállalkozásoknak exporttermelési irányt szab a kormány, azért aggályos, mert összességében a nemzeti szintű gazdasági fenntarthatóság megteremtéséhez pont az lenne a cél,

hogy a belső piaci igényeket tudjuk kielégíteni, és ne függjünk a külső gazdasági tényezőktől. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Úgy értelmezem, hogy képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, hogy elfogadja-e a választ.

Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 100 igen szavazattal, 39 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Ágh Péter, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: „**112 - egységben a segítség?**” címmel. Ágh Péter képviselő urat illeti meg a szó.

(15.20)

ÁGH PÉTER (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! A 112-es hívószám megjelenéséig a segélyhívó számok az Európai Unió minden országában különböztek. Baleset, katasztrófa, bűncselekmény esetén a polgárok a nemzeti segélyhívókon érthették el a készenléti szolgálatokat. A 112-es hívószám bevezetésével a segítségnyújtás sokkal gyorsabbá, hatékonyabbá vált, és annak ellenére, hogy a nemzeti hívószámok továbbra is elérhetőek, Európán belül bárhová utazunk, elég egyetlen segélyhívó számot hívni.

Az Európai Unió területén 1991 óta működik a 112-es segélyhívó szám. Az Európai Tanács szándéka szerint az Unió polgárai számára minden tagállamban azonos elvek alapján biztosítja az egységes kapcsolatfelvételi lehetőségét a segítséget nyújtó készenléti szervekkel. A 112-es szám szinte egész Európában, így Magyarországon is ingyenesen hívható. A kormány 2011. június 7-én döntött az egységes, ingyenesen hívható segélyhívó rendszer hazai kiépítéséről. Azokban az európai országokban, ahol már működik az egységes segélyhívó rendszer, költséghatékonyabb a bevetés irányítása, egyszerűsödik a szolgálat-szervezés és az állománnyal való gazdálkodás. Amennyiben az egyik segélykérő központtal probléma történne, a rendszer akkor is zavartalanul működhet majd. Amennyiben pedig határ menti településről fut be hívás, úgy a szomszédos országok egységei is rendelkezésre állhatnak.

2014. szeptember 9-én belügyminiszter úr felavatta az egységes segélyhívó rendszer egyik hívásfogadó központját Miskolcon. A beruházás egyebek mellett az új rendszer kialakítását, a számítógépes hálózat kiépítését, informatikai fejlesztését foglalta magában. A hazánkban jelenleg kiépült egységes segélyhívó rendszer segítségével a bonyolult, sok embert érintő helyzetekben, katasztrófa vagy súlyos balesetek esetén akár mindhárom készenléti szerv diszpécserje közvetlen konferenciakapcsolásban tudja összehangolni irányítói tevékenységét. A 112-es

egységes hívószámmal értékes percek, másodpercek lehet nyerni a mentéskor.

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem államtitkár urat, milyen szempontokat vettek figyelembe a központok kiválasztásakor, illetve hány új munkaheleyet teremt az egységes segélyhívó rendszer.

Várom megtisztelő válaszát. (Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönjük. Kontrát Károly államtitkár urat illeti meg a szó.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az egységes segélyhívó rendszer legfontosabb célja, hogy az Európában mindenhol segélykérésre szolgáló 112-es telefonszám felhívásával azonnal elérhesük a segélynyújtó szervezeteket. Ennek következtében a bajbajutottakhoz a lehető leggyorsabban érkezik majd a segítség. A 112-es hívószám igénybevételel a rendőrség, a tűzoltóság és a mentők bármilyen telefonról és bárholn is ingyenesen hívhatók. A fejlesztés során nemcsak a magyar állampolgárokra gondoltunk, hanem a turistákra is, hogy ők is biztonságban érezhessék magukat. Ezért a rendszerben nemcsak magyarul fogadják munkatársaink a hívásokat, hanem angol, német, francia nyelven és természetesen valamennyi szomszédos ország nyelvén is.

A biztonságot növeli, hogy két központot építettünk ki, úgy, ahogy ön mondta, Miskolcon és Szombathelyen. A szombathelyi központban 296-an dolgoznak, Miskolcon pedig 323-an. Ez biztosíték arra, hogy valóban másodperceken belül minden hívást fogadni tudjanak. A központok kialakítása során több tényezőre is figyelemmel kellett lennünk. Többek között arra, hogy az objektum a rendőrség vagy önkormányzatok kezelésébe tartozzon, hogy szükség esetén a központok százszázalékosan el tudják látni egymás feladatait, valamint hogy az operátorok képzése során az oktatási helyszínek minél közelebb helyezkedjenek el, továbbá Miskolc esetén jelentős számú új munkahelyet is biztosítottunk.

Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Bizom benne, hogy a rendszer segítségével a rendőrség és a katasztrófavédelem sokszorosára tudja növelni intézkedései hatékonyságát, szakszerűségét, és lényegesen gyorsabban meg tudja majd kezdeni a szükséges intézkedéseket, így a bajbajutottak mihamarabb segítséghez jutnak.

Tisztelt Képviselő Úr! A 112-es segélyhívó rendszer bevezetésével az emberek nagyobb biztonságban érezhetik magukat hazánkban. Kérem tisztelt képviselő urat, hogy válaszámat fogadja el. (Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Vas megyei országgyűlési képviselőként és a honvédelmi és rendészeti bizottság tagjaként köszönettel elfogadom a válaszát, azért is, mert azt gondolom, hogy ez a két központ egyrészt valóban hozzájárul a mentés hatékonyságához, másrészt pedig munkahelyeket is teremt Szombathelyen is, Miskolcon is. Egyúttal megoldja azt a kérdést, hogy egy régi határ-orségi laktanyát Szombathely és Söpte között megfelelő célra tudjanak használni, olyan célra, amely valóban hozzá tud járulni mindazok segítségéhez, akik éppen bajba kerülnek.

A Belügyminisztérium és a rendőrség munkáját megköszönöm, bízom abban, hogy ezeknek a központoknak sikeres lesz a munkája, és minél több emberélet mentésében, illetve katasztrófhelyzet megoldásában tudnak közreműködni. Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Képviselő úr elfogadta a választ. Soron következik Szakács László, az MSZP képviselője, aki interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Mi lesz veled, Pannon Volán?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Már évek óta folyik a Volán-társaságok összevonása, mára kiderült, hogy a 24 Volán-csoport hét régiós központba való tömörítése nem is olyan egyszerű feladat, mint amennyire az először tűnt. Hiszen a különböző kondíciójú cégek integrációja olyan sok, előre nem látható problémakört vetett fel, mint a foglalkoztatás szabályainak, bérszerkezetének, valamint az informatikai rendszereknek az összehangolása, ami, látjuk, nagy kihívást jelent.

A kormányzat döntése értelmében a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. 2012-ben hét régiós központot alakított ki, ennek nyomán eltüntetve többek között az 1993. január 1-jén létrejött Pannon Volán Autóbusz-közlekedési Részvénytársaságot is. A döntések értelmében a hét régió egyike a dél-dunántúli, kaposvári székhellyel, ide került beolvasztásra a Kapos Volán, a Gemenc mellé a Pannon Volán Zrt. is. A kormány tervei arról szóltak, hogy a teljes szerkezeti integráció 2014. január 1-jéig megvalósul, azonban nemrégiben Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter azt nyilatkozta, hogy folytatódik a közösségi közlekedés megkezdett átalakítása.

Az újjászervezés célja a gazdaságosabb működés, az állami források hatékonyabb felhasználása, és az év végéig befejeződő Volán-társaságok régiós szintű összeolvadása is. Az állam 2015. januártól évente 4-5 milliárd forint megtakarítást kíván elérni a korábbi kiadásokhoz képest. Itt érdemes megjegyezni, hogy 2008-ban a politikai és szakmai ellenállás hatására a szervezeti összevonás helyett együttműködésre épülő konzorciumi forma jött létre, amelynek

alapjai ma is megvannak, és a célkitűzéseknek szerintünk ma is megfelelnek. Az ágazatban jelen lévő szakszervezetek szerint a munkavállalókat az összevonások hátrányosan nem érinthetik. A szakszervezetek szerint azonban ilyen markáns megtakarítás csak a működési és szolgáltatásbeli zavarokat előidéző létszámleépítés árán valósulhat meg.

Az is nyilvánvaló, hogy az átszervezés nyomán az adminisztratív és a felsőbb irányítói területen kevesebben dolgoznak majd. Az érdekvédők garanciákat szeretnének kapni arra nézve, hogy az eddig elért, a munkavállalókat érintő vívmányok nem csökkennek. A változás után nem lehetnek alacsonyabbak a bérek, nem csökkenhet a jövedelmi színvonal sem. Azokon a munkahelyeken, ahol jelenleg kollektív szerződés van, azok érvénye továbbra is fennmaradjon.

Mindezek után kérdezem államtitkár urat, mi történt a Pannon Volán Zrt. munkavállalóival, mennyien veszítették már el a munkájukat, és mennyien fogják még elveszteni az összevonás után. Voltak és vajon lesznek-e kiszervezések az újonnan létrejövő dél-dunántúli Volán-régióban, amelyek érintik a volt Pannon Volán dolgozóit? És államtitkár úr személyesen tudja-e garantálni vagy sem, hogy a korábbi Volán-társaságok munkavállalóit az összevonások hátrányosan nem érinthetik, a már elért vívmányok mindenkire érvényben maradnak?

Várom megtisztelő válaszát. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Fónagy János államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Magyarországon a Volán-vállalatok az utasok négyötödét szállítják, ez naponta több mint 2 millió utast jelent. A Volán-járatok az ország 3200 települését, 3-4 kivétellel, tehát 99,9 százalékos mértékben lefedik. Ezt a munkát mintegy 18 ezer főállású munkavállaló látja el, és számos más partner munkája szükséges hozzá.

(15.30)

Ez mutatja azt, hogy az a terület, amelyre önnek a kérdése irányul, egy rendkívül fajsúlyos terület. A Volán-társaságok regionalizációját a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium és a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő is ennek megfelelően az egyik legfontosabb projektként kezelte és kezeli. Az átalakítással kapcsolatban folyamatos, mintegy két-két és fél éve tartó folyamatos, részletes tájékoztatást és konzultációs lehetőséget biztosítottunk a társaságoknál működő érdekképviselők részére is.

Az integráció előreláthatóan 2014. december 31-éig jogi és belső szervezeti átalakítási értelemben is

lezárul. Az átalakítás során a Pannon, a Kapos és a Gemenc Volán Zrt. nem eltűnik, hanem összeolvad a Dél-dunántúli Közlekedési Központ Zrt.-vel. Az új, költséghatékony társaság létrehozása a szolgáltatások további javulását eredményezi.

Teljes felelősséggel kijelentem, hogy az összevonások semmilyen módon nem érintették s nem érintik hátrányosan a munkavállalókat, a kétéves időszak alatt gyakorlatilag csak és kizárólag az irányítói szegmensben - mondanám, ha nem lenne szóképtevésztés, a menedzsmentben - történt és történik racionális összevonás. A régiós társaságok - a dolgozók jogviszonyát folyamatos munkaviszonyként kezelve - a Volán-társaságok jogutódjaként fognak működni. A társaságok összeolvadásával a szerzett jogok a legkisebb mértékben sem sérülnek, a munkavállalók minden korábbi jogukat megőrzik, sőt tavaly 4,2 százalékos, idén 2,8 százalékos átlagos keresetfejlesztés történt a Pannon Volán Zrt.-nél. A forgalmi, műszaki területen nem történt és nem történik létszámleépítés, hiszen a feladatok ugyanazok maradnak, újabb megbízások által pedig akár a létszám növekedésére is nyílik lehetőség.

A Volán-társaságcsoporthoz járműparkjának modernizációja valós és időszzerű feladat, hiszen annak életkora 13 év vagy afölött jár. A járműpark megújítása nemcsak az utasok, hanem a munkavállalók érdekeit szolgálja, a Volán-társaságok minden saját forrást és kedvező hitellehetőséget kihasználnak majd. Természetesen rendkívül szigorú kritériumrendszer mellett - az érdekképviselőkkel egyeztetve - a jövőben sem zárható ki esetleges alvállalkozói partnerek bevonása.

Megalapozatlan tehát minden olyan sejtetés, amely az elért munkavállalói jogok csorbításáról szól. Az átalakítási folyamat a tulajdonosok mellett a dolgozók jogos érdekeinek is teljes mértékben megfelel.

Mindezek alapján kérem a képviselő urat, hogy válaszat elfogadni vagy legalább méltányolni szíveskedjék. Köszönöm a figyelmüket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszat.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Méltányolom a válaszat, mert nagyon sok egyenes mondat volt benne, amiben én biztos vagyok, hogy sok embernek, sok munkavállalónak, sok Volán-munkavállalónak a gondolatával találkozik, viszont a félelmet szerintem nem sikerült eloszlatni.

Akkor miből lesz a 4-5 milliárd forint megtakarítás? Ennyire pazarló volt ez a rendszer korábban? Ennyi kiszervezés lesz? Akkor azt három év alatt, két és fél év alatt miért nem sikerült eddig felszámolni, ha ennyire pazarló volt ez a rendszer korábban? Én

nem gondolom, hogy az volt, de ha mégis az volt, akkor azt sokkal hamarabb fel kellett volna számolni.

Jól mondta, menedzsment. Azért mondta jól, államtitkár úr, mert én úgy gondolom, hogy baloldali-ként mi ezt a vegytiszta tulajdonosi szemléletet nem tudjuk osztani. A szakszervezeteket a folyton változó koncepciókkal évente, félévente, időn túl, idő előtt, néha kész helyzet elé állítják. Önök egy itt maradt, rossz egyeztetési mechanizmusnak *(Az elnök csenge-téssel jelzi az időkeret leteltét.)* tekintik őket, ezért nem tudom elfogadni a válaszat.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: A képviselő úr nem fogadta el a válaszat. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a válaszat. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: 106 igen szavazattal, 34 nem ellenében, tartózkodás nélkül az Országgyűlés elfogadta az államtitkári válaszat.

Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Mikor lehet reális esély-lyel saját otthonhoz jutni?**” címmel. A képviselő úr a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy mai magyar fiatal igen komoly dilemmával szembesül, amikor az átlagbéréből, átlagfizetéséből egy gondolatmenet során el kéne jutni odáig, hogy mikor lesz saját lakása, akár egy saját portája egy kis kerttel. A többség számára ez ma még sajnos a lehetetlen kategóriájába tartozik.

Ugyanakkor egy 2011-es idézettel kezdenék: Orbán Viktor közölte, hogy az új otthonteremtési program elindítása előtt sürgető feladat a meglévő otthonok megvédése. Ez olyannyira sikerült csak részben, hogy az előző ciklus több mint felében az önök által meghatározott kilakoltatási kvóta alapján dobálhatták utcára az embereket. Szerencsére most éppen átmeneti védeltséget élveznek azok, akikről beszélünk.

Ugyanakkor elmondható az is, hogy ugyanebben az évben, tehát még 2011-ben egy hasonló megnyilatkozásra került sor, amely szerint a szociálpolitikai támogatásokból és kamattámogatásból álló, várhatóan 2012. január 1-jével induló új forintalapú otthonteremtési program kidolgozásakor már óvatosság szeretnének lenni. Ez a program azóta is teljes egészében várat magára, hiszen bár történtek rész megoldásnak, cselekvési kísérletnek felfogható dolgok, mégis megállapítható az, hogy a bérlakásállomány Magyarországon egy jöttányit nem emelkedett, egy magyar fiatal átlagos elérhetősége egy saját lakást, önálló otthon tekintve szintén nem javult, nem emelkedett.

Azt is látni kell, hogy ez is hozzájárult a munkahelyek hiánya és az egzisztenciális válság mellett

ahhoz, hogy miközben az előző ciklusban még csak olyan 330 ezer kivándorlót mértek Magyarországról különböző statisztikai hivatalok, addigra most már ez a becslés félmillió fölé kúszott, és ne is beszéljünk még azokról, akik illegálisan vállaltak munkát, hiszen ők nem fogják bejelenteni itt Magyarországon azt, hogy átmenetileg, hosszabb vagy rövidebb ideig külföldön tartózkodnak. De tény, megállapítható és megállapítandó az, hogy a munkahelyek hiánya mellett az önálló otthon megszerzésének lehetetlen mivolta járul hozzá leginkább ahhoz, hogy a kivándorlási spirál elképesztő módon erősödik.

Mi lett volna várható önöktől már az előző ciklusban? Egy átfogó, állami háttérű otthonteremtési és bérlakás-építési program, éppen annak érdekében, hogy Magyarországon egyetlen fiatal se küzdjön hasonló dilemmával. Ezzel szemben mi történt? A költségvetésben található otthonteremtési sor, amiből az árfolyamgát 2.0-ásoknak az állami kiegészítő lábát, tehát a bankok megtámogatását finanszírozták.

A Jobbik ezzel szemben letett egy saját tervet az asztalra, amely a legnagyobb mértékben hazai vállalkozók, kivitelezők és beszállítók bevonásával építene bérlakásokat; felmérnék a Magyarországon található, túlzás nélkül több száz ezres üresingatlan-állományt a tekintetben, hogy mit lehet visszahozni a magyar körforgásba és mit nem; végül pedig ezeket a bérlakásokat egy idő után megvásárolhatóvá, a fiatalok, a magyar középkorúak és igénylő idősök tulajdonjogába írhatóvá tennék, éppen azért, hogy lassítsuk a kivándorlási spirált, javítsunk a gyermekvállalási hajlandóságon, és önerőből pörgessük fel a saját magyar gazdaságunkat.

A kérdés az, hogy a kormánynek egy hasonló terv asztalra tételéhez miért volt kevés négy és fél év. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A lakáshoz jutás az életünkben nem sokszor adódik meg, néhány ember életében csak egyszer vagy kétszer, legfeljebb háromszor, nyilván ezért nem egy egyszerű vásárlásról van szó, amit csak úgy egyhavi fizetésünkből vagy akár egyévi fizetésünkből teljesíteni lehet.

Valóban igaz, a társadalom értékmérője az, hogy egy fiatal, egy fiatal család hogyan tud lakáshoz jutni. Magyarországon elterjedt dolog, hogy mindenkinek saját lakásának, saját tulajdonú lakásának kell lenni. Azonban azt is figyelembe kell venni, amikor ön a kormányt bírálja, hogy elmaradt egy lakáshoz jutási lehetőségről szóló program, hogy figyelembe vesszük, hogy milyen gazdasági környezetben és milyen társadalmi nehézségek közepette élünk, hiszen most a devizahitelek problémája alapvetően meghatá-

rozza azoknak az embereknek az életét és a sorsát, akik éppen egy új lakásvásárlás vagy lakásszerzés miatt estek bele ebbe a súlyos problémába. Tehát a kormánynek az elsődleges célja az, hogy akinek emiatt megélhetési és lakhatási gondjai vannak, azoknak a problémáját kezeli. Ezért volt fontos a devizahitelek problémája, ugye most már látszik a vége, látszik, hogy megoldást nyer.

(15.40)

Megtörténik a forintosítás, a tisztességtelenül kiszabott díjakat visszakapják, a jogtalanul elszámolt árfolyamokat visszakapják az emberek, és tisztán látják azt most már forintban, hogy meddig, hogyan, mennyit kell nekik törleszteni. De azok, akik még súlyosabb helyzetbe jutottak, azoknak a kormány a Nemzeti Eszközkezelő működtetésével lényegében a rendszerváltás legnagyobb bérlakásprogramját hajtja végre, hiszen 25 ezer állami bérlakást vásárol meg, és ez mintegy 110 ezer embernek a gondját és a problémáját oldja meg. A 25 ezres szám egyébként az egynegyede a most önkormányzati tulajdonban lévő bérlakásoknak. De az önkormányzatokban is úgy látom, hogy ellentmondások vannak, hiszen ön egyszer számtalan új bérlakás építéséről beszél, majd utána pedig az üresen álló lakások problémájáról. El kellene döntenie, hogy most akkor új lakást építenek, vagy az üresen álló lakásokkal foglalkoznak.

Egyik sajtótájékoztatóján ön elmondta újságírói kérdésre, hogy tízmilliárd forintból mindez megoldható. Én csak jelzem önnek, ha egy lakásra ötmillió forintot szánunk, ez összesen kétezer lakásnak az építését vagy felújítását jelenti. Ez nem oldja meg a társadalmi problémát. Tehát önök sem, illetve ön sem érzékeli ennek a súlyát. A kormány viszont igen, hiszen mindamelllett, hogy a devizahitelek problémáját kezeli, a lakásfenntartás kapcsán kedvezményeket ad a lakosságnak azáltal, hogy végrehajtja a rezsicsökkentési programot, és hosszasan lehetne sorolni azokat a juttatásokat, amelyeket éppen a lakáshoz jutóknak ad a kormányzat, kamattámogatást, többféle adó- és illetéktámogatást, lakáscélú kölcsönöknek a kamattámogatását, a munkáltatók által adott kedvezményes lakáscélú támogatás, amellyel sok-sok ember tudott már élni, és még élni is fog.

Az első kérdés persze az, hogy tudjuk-e a gazdasági növekedést tartósan biztosítani, ezáltal az emberek jövedelmének a nagyságát, a reáljövedelmét növelni. Ha ez meg fog oldódni, akkor az is, hogy az emberek hogyan fognak tudni önerőből saját lakáshoz jutni. Úgy gondolom, ez lehet a hosszú távú program. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azért sem tudom elfogadni ezt a választ, mert államtitkár úr még utána nézni sem tud számoknak, tényeknek, amelyekről beszél, 10 milliárdot mond 60 milliárd helyett, hát tanulja már meg a Google-t használni, 150 helyen idéztük azt, hogy 60 milliárd forintból igenis elindítható egy olyan államilag támogatott bérlakás-építési program, amely osztrák mintára - érdekes módon a nálunk azért most könnyebb helyzetben lévő osztrákoknak érdemes volt állami lábat mellé tenni - igenis el tudott indulni, bizonyított és használható. De amikor arról beszél, hogy a gazdasági környezet behatárolja a lehetőségeiket, egyrészt magának mond ellent, hiszen nem kellett volna ígéretet 2011-ben, '12-ben, másrészt nem érti a probléma lényegét, amin én nem tudok segíteni, csak megpróbálom még egyszer rávezetni önt erre. A probléma méregfoga és a devizahitelezésnek nevezett katasztrófa méregfoga is az volt, hogy a forrntámogatott lakáshitelek leépítésével nem tudtak a magyar emberek önálló otthonhoz jutni.

Ha ezen nem segítenek, hanem vérlázító módon a Nemzeti Eszközkezelőt nevezik a bérlakásállomány növelőjének, ahol az emberektől elveszik a saját ingatlanuk tulajdonjogát, nemcsak hogy tévúton járnak, de álszent és sunyi módon kerülgetik a probléma megoldását. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 104 igen, 28 nem, 3 tartózkodás mellett elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Szászfalvi László, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: „**Idén is indul a szociális tűzifa-program**” címmel. Szászfalvi László képviselő urat illeti a meg.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány a 2013-ban meghirdetett rezsicsökkentéssel kiemelkedő segítséget nyújtott a lakosság kiadásainak csökkentéséhez, ez idáig mindösszesen 334 milliárd forintnyi lakossági megtakarítást jelentett, lakossági villanyszámla-megtakarítás 160 milliárd forint, gázzámla-megtakarítás 139 milliárd, távhőszámla-megtakarítás 35 milliárd forint. A távhő árának 2014. október 1-jei 3,3 százalékos csökkentésével megvalósult a tavaly január elején kezdődött rezsicsökkentés harmadik üteme is, ezzel a gázszolgáltatás területén összességében 25,1 százalékos árcsökkenés valósult meg. A villamosenergia-árak 25,5 százalékkal csökkentek, a távhőfelhasználók pedig most már összesen 22,6 százalékkal fizetnek kevesebbet.

Tisztelt Államtitkár Úr! Vidéken azonban, mint mindannyian tudjuk, nagyon sokan fával tüzelnek, így a téli kiadásuk jelentősen ez idáig nem csökkentek. Örömmel vettük azonban a kormányzati döntést, amely szerint az állami erdőgazdaságok 10 százalékos árkedvezménnyel árusítanak tűzifát, országosan mintegy 170 ezer köbmétert. A kedvezményes tűzifa-értékesítés megkezdődött az állami erdőgazdaságokban.

A 10 százalékos árcsökkentés egy háztartásnak átlagosan 20-30 ezer forint megtakarítást jelent a fűtési szezonban. A kormány ezen kívül a tavalyi évben jelentős támogatást fordított szociális tűzifa-támogatásra is. Ez akkor mintegy 1700, 5 ezer fő alatti településnek nyújtott segítséget. A települések 2 milliárd forint támogatást kaptak, ez az összeg kétszerese volt az azt megelőző évnek. Az önkormányzatok a támogatási összeget kiegészítették, így a rászorultak mintegy 2,2 milliárd forint támogatáshoz jutottak hozzá.

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem államtitkár urat: hogyan kívánja növelni a kormány a támogatás összegét, és lehetséges-e a támogatottak körének kiszélesítése? Lát-e lehetőséget államtitkár úr arra, hogy az önkormányzatok egyszerűbben juthassanak hozzá ehhez a fontos támogatáshoz?

Tisztelettel várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Pogácsás Tibor államtitkár úrnak adom meg a szót.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Képviselő úr az interpellációjában előzetesen az interpelláció bevezetésében a rezsicsökkentéssel és annak az intézkedéseivel foglalkozott. S valóban igaz az, hogy a magyar lakosság, a magyar családok milliárdokkal csökkentett kiadásokkal számolhattak ezen intézkedések következtében. A villamos energia, a gáz, a távhőszolgáltatás, a kéményseprési díj, a víz-, csatornaszolgáltatások árai jelentősen csökkentek. Azonban valós az a felvetés, hogy azokon a területeken, különösen vidéken és azokon a területeken, ahol csak fával fűtöttek a téli időszakban, ott a gázár csökkentésének a hatása nem volt érezhető. Az állami erdőgazdaságok 10 százalékkal csökkentik az idei évben a tűzifa árát, ez már egy jelentős segítség ezeknek a családoknak, de ezen túlmenően azt a programot, amelyet a kormány 2011-ben indított, tovább folytatjuk.

2011-ben indult a szociális tűzifa biztosításának programja, amely program azon szegény sorban élő családoknak segített, akik csak ezzel a fűtési móddal tudták a téli létfenntartásukat biztosítani. 2011-ben a szociális célú tűzifavásárláshoz 456 önkormányzat 858 millió forint támogatásban részesült, '12-ben 1625 önkormányzat 1 milliárd forintban részesült, a

tavalyi évben 1760 önkormányzat 2 milliárd forintos támogatást oszthatott szét.

A kormány a helyi önkormányzatok szociális célú tüzelőanyag-vásárlásához kapcsolódó kiegészítő támogatás céljából az 1516/2014. kormányhatározatában döntött arról, hogy az idén 3 milliárd forint álljon rendelkezésre erre a programra, tehát 1 milliárddal megemeltük ezt az összeget. Ez a program elindult, folyamatban van a pályázatok feldolgozása. A kormány döntése alapján a BM egy rendeletet adott ki, amely rendelet szabályozza magát a pályázati felhasználás lehetőségeit. Idén is 5 ezer fő lakosságot meg nem haladó települések nyújthattak be pályázatot, de újdonság az idei évben, hogy nemcsak tűzifára lehetett pályázni, hanem barnakőszénre is lehetséges volt a pályázat.

Képviselő úr jelezte, hogy az önkormányzatok kiegészítették a pályázatokon elnyert forrásokat, az idei évben, én azt gondolom, hogy egy jelentős és pozitív eltérés, hogy a társadalmi-gazdasági, infrastrukturális szempontból elmaradott, illetve az országos átlagot jelentősen meghaladó munkanélküliséggel sújtott települések esetében önrész nélkül pályázhatnak a települések.

(15.50)

Tehát nem kell hogy önrészt biztosítsanak, amennyiben van lehetőségük, ezt is a támogatás növelésére fordíthatják.

A helyi szabályokat, a részletszabályokat természetesen az önkormányzatok állapítják meg, de a fő határoló vonalakat továbbra is megjelöltük. Eszerint előnyt kell hogy élvezzenek az időskorúak járadékára, az adósságkezelési támogatáshoz kapcsolódó adósságsökkentési támogatásra vagy a lakásfenntartási támogatásra jogosultak, valamint a halmozottan hátrányos helyzetű gyermekeket nevelő családok.

Tisztelt Képviselő Úr! A pályázatok benyújtási határideje lejárt, összesen 2074 önkormányzat jelezte a támogatási igényét. A Magyar Államkincstár vizsgálja felül jelen pillanatban ezeket a pályázatokot, és e hónap 16-áig továbbítja a Belügyminisztériumba. Nekünk tíz napunk lesz arra, hogy a pályázatokot elbíráljuk, így lesz idő, hogy ezeket az összegeket fel is használják. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a választ.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon szépen köszönöm a választ, természetesen elfogadom azt. Köszönöm a kormánynak, hogy ezt a fontos kérdést felismerte, hogy a vidéki embereknek az volt a régi, valóságos, reális vágya, hogy a téli tűzifa esetében is valósuljon meg a rezsicsökkentés. Ez valósággá lett. Talán ez a kor-

mányzati intézkedés is egy újabb lépést jelent a felé a kitűzött célunk felé, hogy a magyar vidéki lakosság ne érezze, ne érezhesse azt, hogy ők másodosztályú állampolgárai ennek az országnak. Örülök annak, hogy a szociális tűzifaprogram tekintetében is előreléptünk, hiszen 1 milliárd forinttal több a keret ebben az esztendőben. Örülünk ennek, és kívánom, hogy ez a növekedés évről évre tudjon tovább folytatódni.

Köszönöm szépen a megtisztelő választát. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Szabó Tímea független képviselő interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: „**Elég a titkolózásból, halljuk végre az igazságot megszorításügyben!**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező nemzetgazdasági miniszter nevében Tállai András államtitkár úr válaszol. Megadom a szót a képviselő asszonynak.

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Most, hogy véget értek a választások, talán önök is hajlandóak lesznek végre őszintebben beszélni arról, hogy a kormány mit tervez Magyarországgal. Ennek első lépéseként hozzák végre nyilvánosságra az eddig kamuindokokkal elhalasztott költségvetés tervezetét. Tisztában vagyunk azzal, hogy azért halasztották el a benyújtását ennek, mert a választások előtt kínos lett volna azt nyilvánosságra hozni. A választásoknak vége, tessék végre kiállni az emberek elé. Aztán Varga Mihály néhány héttel ezelőtt elszólta magát, hogy az önkormányzatok az elkövetkezendő években egy 1700 milliárd forintos megszorítást tervez, vagyis a GDP 5,5 százalékaival mérsékelnék a költségvetési kiadásokat. Ez évente 500 milliárd forintos megszorítást jelent.

Sajnos pontosan tudjuk, hogy ez az amúgy is egyre szegényebb magyar emberek megsarcolását jelenti majd. Az elmúlt években már így is kivéztették az oktatást, az egészségügyet, a szociális szférát. Az Eurostat nemrég megjelent adatai szerint ma Magyarországon 3,3 millió szegény ember van, százezerrel több, mint egy évvel korábban, és körülbelül félmillióval több, mint öt évvel ezelőtt. Az ország egyértelműen és drasztikusan csúszik lefelé, a felsőoktatás válságban, nincs megoldás a kórházi adósságok rendezésére vonatkozóan vagy éppen egy fenntartható egészségügyi ellátórendszer kialakítására.

A nyugdíjrendszerrel a kormány a magánnyugdíjpénztárak lenyúlásán kívül semmit sem kezdett, a munkanélküliség csak a drága és a végtelenségig megalázó közmunkaprogram miatt csökken, illetve a fiatalok kivándorlása miatt, ráadásul a statisztikák szerint egy átlagos közmunkás - pontosan tudjuk - évi három hónapot dolgozik. A szociális szférában dolgozók havi 70 ezer forintot visznek

haza, annyit, amennyit Lázár János vagy az önök kollégái elvacsoráznak egy este Londonban.

Allamtitkár úr, egy 1700 milliárd forintos megszorítást kizárólag úgy lehet végrehajtani, hogy a kormány csökkenti a nyugdíjakat és privatizálja az egészségügyet és az oktatást. Kérem, válaszoljon nyolcévés, gyurcsány-bajnaizás és „önök idejében” kezdetű mellébeszélés nélkül, az emberek megérdemlik az őszinte beszédet: államtitkár úr, készül-e a kormány a nyugdíjak csökkentésére vagy a korhatár megemelésére? A megszorítás keretében készülnek-e a magántőke bevonására az egészségügyben és az oktatásban? Miből fogják finanszírozni ezt az 1700 milliárd forintos megszorítást?

Bízom benne, hogy ez a hír elszegényedő hazánkban csak egy rosszindulatú pletyka, így kérem önt, hogy egyenesen, mellébeszéléstől mentesen válaszoljon. Köszönöm. *(Taps a függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Tállai András államtitkár úré a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Rossz hírrel kell hogy szolgáljak önnek is és pártszövetségesei számára is, akik fennen hangoztatják, hogy megszorítás lesz. Nem lesz megszorítás Magyarországon. Semmiféle 1700 milliárd forintos megszorítás nem lesz. Ezt önök találták ki, hogy az önkormányzati kampányban újra tudják riogatni az embereket. Hiába, már az előző választásokon rájöhettek volna, hogy a riogatással már nem lehet szavazatokat gyűjteni Magyarországon, önök mégis a választás előtt, íme ön most már a választás után is megteszi ezt.

Semmiféle megszorítás nem hangzott el. Az hangzott el, hogy az állami kiadások aránya a GDP-hez mérten a következő években csökkenni fog, egyébként ezt maga a konvergenciaprogram is tartalmazza. De azt ön is bizonyára tudja, hogy ha egy százalékot számolunk, akkor a csökkenést úgy is el lehet érni, hogyha gazdasági növekedés van, és ahhoz mérünk egy féken tartott állami kiadást. Egyszerűen erről van szó, hogy a konvergenciaprogramban vállalt kötelezettségét a kormány, illetve az ország meg fogja majd tenni.

Egyébként nem is indokolt, hogy megszorítás legyen, hiszen Magyarországon gazdasági növekedés van. Olyan gazdasági növekedés van, ami a második negyedévben Európában a legmagasabb volt, 3,9 százalék. A helyzet érdekessége az, hogy a minap az IMF is kénytelen volt elismerni Magyarország gazdasági teljesítményét, és módosította a korábbi álláspontját az idénre, és jövőre is magasabb növekedést jelez Magyarország számára, mint korábban. Ennek mértéke pedig a prognózis szerint: Magyarországot illetően 2018-ra 2,8 százalékos, 2015-re pedig 2,3 százalékos növekedéssel számol a jelentés, és ez lényegesen magasabb, 1,1, illetve 0,7 százalékkal ma-

gasabb, mint amit korábban mondott az IMF. Az IMF nem vádolható azzal, hogy Magyarországot pozitív meglátásban próbálja a világ felé közvetíteni. Azt gondolom, az ő nagyon reális értékítéletét mindenkinek el kell fogadnia, még a magyarországi ellenzéki politikusoknak is.

De folytathatnám a londoni elemzők értékelésével, akik viszont azt mondták, hogy jó esély van arra, ha Magyarország ezt a költségvetési és gazdaságpolitikát folytatja, akkor 2015 nyarán felminősítik az országot. Kérdezem én, hogy mi szükség lenne arra, hogy megszorítást alkalmazzunk, míg egyébként az ország gazdasági növekedés pályájára állt végre.

Egyébként pedig a 2015-ös költségvetést illetően ön is, önök is napokon belül megismerhetik annak tartalmát, mert a parlament elé fog kerülni az elfogadott törvény értelmében október 31-ig. De ne lepődjön meg, mert csak azokat fogja tartalmazni, amelyeket már eddig is mondtunk, hogy a hiánycél nem lehet magasabb 3 százaléknál, hogy az ország adóssága csökkenni fog. Elsődleges cél a tartós gazdasági növekedés biztosítása, a foglalkoztatás bővítése, az egyéni és családi terhek csökkentése és nem utolsósorban a devizahiteles probléma végleges rendezése. Azt kell mondjam önnek, hogy hiába riogatnak és hiába várják el tőlünk a megszorítást, ebből nem lesz semmi.

Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

(16.00)

ELNÖK: Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a választ.

SZABÓ TIMEA (független): Természetesen nem tudom elfogadni az államtitkár úr választát. Államtitkár úr, nem ön kérdez, hanem én kérdeztem. Elhiszem, hogy önt zavarja, hogy a mezőkövesdi focicsapat nem teljesített olyan jól *(Zaj, derűtség a kormánypártok padsoraiban.)*, mint ahogy ön azt remélte, de kérem, egy kicsit összeszedettebben válaszoljon a kérdéseinkre.

Nem én mondtam és nem mi mondtuk azt, hogy megszorítások lesznek, vagy ahogy ön mondja, nem megszorítások lesznek, hanem az állami kiadások aránya csökken, tehát megszorítások lesznek, és nem mi mondtuk, hanem Varga Mihály. Úgyhogy továbbra is várom a választ, amelyet a kérdésemre nem kaptam meg, hogy miből fogják akkor az állami kiadások arányának csökkentését megoldani, pláne ha ön szerint növekszik a gazdaság, akkor erre mi szükség van.

Azt örömmel hallom, hogy ön vagy önök szerint az IMF most egy reálisan ítélező társaság. Eddig nem ezt hallottuk önöktől.

Nem tudom elfogadni a választ, államtitkár úr.

ELNÖK: A képviselő asszony nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: 103 igen szavazattal, 41 nem szavazat mellett, tartózkodás nélkül az Országgyűlés elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációs szakasz végére érkezünk.

Soron következik **az előző ciklusban benyújtott egyes beszámolók tárgyalás nélkül lezártnak minősítéséről történő döntéshozatal.**

A Házbizottság a házszabály 157. §-ában foglalt jogköre alapján azon beszámolók tekintetében kezdeményezi a tárgyalás nélküli lezárást, amellyel az előterjesztők is egyetértenek. A Házbizottság két ülésen tárgyalta az egyes előterjesztések felsorolását tartalmazó javaslatot. A múlt heti ülésen megállapodás született, amelyet a képviselők az elektronikus futárpostában megismerhettek. Az ülés kezdetén házszabálytól eltérésről döntöttünk. Ebben lehetőséget biztosított az Országgyűlés arra, hogy határidőn belül bármely frakció vagy legalább öt független képviselő külön szavazási indítványt terjesszen elő. Ilyen indítvány nem érkezett.

Tisztelt Országgyűlés! Most a Házbizottság javaslatáról határozunk, egyetlen döntéssel. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, lezártnak minősíti-e az előző Országgyűléshez benyújtott beszámolókat a Házbizottság által előterjesztett felsorolás szerint. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a beszámolókat 125 igen szavazattal, 7 nem szavazat és 1 tartózkodás mellett lezártnak minősítette. (Novák Előd: Gratulálok!)

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a lezártnak minősített beszámolók lekerülnek az Országgyűlés tárgysorozatából. Ezek felsorolását az érdeklődők a parlamenti informatikai hálózaton megtalálják.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy a frakciók bizottsági tagcserékre nem tettek javaslatot, személyi döntésekre a mai napon nem kerül sor.

Most **előterjesztések tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása** következik.

Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az alapvető élelmiszerek árának csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosítását kezdeményező T/547. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a költségvetési bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót Harangozó Gábor István képviselő úrnak az előterjesztők nevében, ötperces időkeretben.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Kép-

viselőtársak! Rogán Antal frakcióvezető úr a mai napirend előtti hozzászólásában nagyon megragadóan beszélt arról, hogy a Fidesz nyilvánvalóan azért nyeri meg folyton a választásokat, merthogy a választók érdekeit képviseli. Ezt hallgatva azon gondolkodtam, mi történhetett vajon a Költségvetési bizottság ülésén. Valószínűleg valami fatális tévedés vagy pillanatnyi kihagyás, vagy a jó ég tudja, mi következhetett be, hiszen önök nem támogatták az áfacsökkentés javaslatunk napirendre vételét. Ezért most szeretnék lehetőséget teremteni arra, hogy ezt a bizottsági hibájukat itt, a plenáris ülésen jóvátegyék.

Ugyan ezen a Költségvetési bizottsági ülésen nem kaptunk semmilyen indoklást arra, hogy miért nem támogatják, hiszen kormánypárti képviselők hozzá sem szóltak, csak egyszerűen egy izmos nemet szavaztak az előterjesztésre, azonban egy ugyanilyen témájú vita lezajlott a mai nap a Mezőgazdasági bizottságban is. Ott Nagy István államtitkár úr azzal indokolta, hogy miért nem tudják támogatni az áfacsökkentés javaslatot, holott nagyon szeretnék, hogy megvalósuljon, merthogy a kormány afelé megy, hogy a fogyasztást adóztassa, és gyakorlatilag így az adó igazságos lesz, mert ki mennyit fogyaszt, annak mértékében fog adót fizetni. Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy az alapvető élelmiszerek áfája esetén olyan termékekről beszélünk, amit a fogyasztóknak muszáj megvennie. Azért hívják őket ugye alapvető élelmiszereknek. Ezek nem luxustermékek, tejről, kenyérről, húsról, édesvízi halakról van szó (Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Tengeri halak?), amelyek fogyasztásáról nem úgy dönt valaki, hogy ő azt most luxustermékként megvásárolja vagy nem, hanem a mindennapi fenntartásukhoz szükséges az állampolgároknak, hogy ezeket a termékeket megvegyék. Nyilvánvalóan, ha önöknek annyira számít a háztartások kiadásának csökkentése, főleg a legszegényebb háztartásoknál, nemcsak a fűtési költségeket, a villamosenergia-költséget, hanem az alapvető élelmiszerek árának meghatározó kiadási részét is figyelembe kell venni, ha a családok költségeit szeretnénk csökkenteni, ezért is támogatni kellene önöknek, hogy az alapvető élelmiszerek áfáját csökkentjük.

De emellett van egy másik nagyon fontos érv. Évek óta látjuk, hogy a hazai élelmiszeripar és a mezőgazdaság is komoly bajban van, merthogy a 27 százalékos áfa nemcsak Európában a legmagasabb, hanem lényegesen magasabb, mint a környező országok bármelyikében. Európában jellemzően 0-9 százalék között van az alapvető élelmiszerek áfája, míg nálunk 27 százalék. Ez nemcsak hatalmas versenyhátrányt jelent a hazai termelőknek, hanem tulajdonképpen ennek a magas áfának a következtében olyan szinten elharapózott a feketegazdaság, hogy azok a vállalkozók, akik tisztességes módon állítják elő az élelmiszer-ipari termékeiket és próbálják meg a piacon elhelyezni, olyan versenyhátrányba

kerülnek, amiben egyszerűen képtelenek életben maradni. Ezért van az, hogy hiába tömködnek milliárdos segélycsomagokat élelmiszer-ipari nagyvállalatoknak, mégsem sikerül őket megmenteni, hiszen azok a vállalkozások, akik egyszerűen lepapírozzák a terméket, mintha az külföldi lenne, és külföldről a saját magyar terméküket behozzák, ennek a piaci tanulmányok szerint a költsége 5 százalék körül van, és ezzel az 5 százalékos költséggel kerül be aztán a termék az élelmiszert forgalmazó boltokba. Így 22 százalékos árelőnyben részesülnek azokhoz képest, akik tisztességesen, bejelentve, az áfát megfizetve helyezik el a termékeiket a polcokon.

De nem csak ez az egy probléma van ezzel. Hiszen aki az áfát elcsalja és nem fizeti be, az nyilvánvalóan nem jelenti be a dolgozóit sem, hiszen mit termelnének a dolgozók, ha a terméket külföldről hozták be. Ez jelentősen növeli a feketefoglalkoztatást is, és miután élelmiszeriparról van szó, jelentős élelmiszer-biztonsági problémákat is felvet, hiszen ezeket a termékeket be sem jelentik, nem tudják ellenőrizni. Ezért, ha talpra akarjuk állítani a hazai élelmiszeripart (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeretét leteltét.*), akkor támogassák ezt a javaslatunkat!

Végezetül egyetlen mondatot engedjenek meg. Az államtitkár úr azzal zárta a szavait, hogy „tudom, higgyék el, nincs nagyobb drukere, vagy nem akarja senki jobban az alapvető élelmiszerek áfáját visszaszorítani, mint a földművelésügyi tárca, mindig számolunk, próbáljuk elérni a kormányzatnál azt, hogy az alapvető élelmiszerek áfája csökkenjen”. (*Moraj, közbeszólások a kormánypartok padsoraiból: Idő! Idő! - Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeretét leteltét.*) Képviselő hölgyek, urak, kérem, segítsenek!

Elnök úr, köszönöm szépen a türelmét. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját.

Elsőként megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportjából.

(16.10)

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Harangozó képviselőtársam már elmondta, hogy azt szeretnénk kérni önöktől, hogy támogassák az alapvető élelmiszerek áfájának a csökkentését célzó határozati javaslatunkat. Ő szakmai érveket is hozott fel, amelyeket ma a Mezőgazdasági bizottságban fideszes képviselőtársaimmal is már egyébként megtárgyaltunk.

Nézzék, a hasított félsertés áfájának csökkentése után is önök mutatták ki azt, hogy nagymértékben megnőtt a sertéshús felhasználása, illetőleg ez a gazdaság fehérítését is segítette, és ezzel természetesen tudtak segíteni a családoknak, hiszen a megélhetések költségei csökkentek. Ezért arra szeretnénk önöket ismételtelen kérni, biztatni, sőt, ha lehet ilyet mondani, arra szólítanánk fel önöket, hogy támogassák ezen határozati javaslatot, és segítsenek a családoknak a költségek csökkentésében.

Köszönjük. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportjától.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! A Jobbik természetesen támogatja saját javaslatának egy kicsit áthangolt verzióját, amely az alapvető élelmiszerek áfájának csökkentéséről szól, egyben örülünk az MSZP beismerő vallomásának a tekintetben, hogy miután az utolsó kormányzati ciklusuk utolsó pár hónapjában néminemű csökkentést pár tétel tekintetében végrehajtottak áfakérdéskörben - előtte ugyan hatalmas emeléseket, mint tudjuk, és mint minden statisztikából kiderül -, azt követően valóban belátták azt, hogy az utóbbi években a Fidesz-KDNP-kormány az önök által 20-ra, majd 25-re emelt áfatételt 27 százalékra, Európában is hallatlan módon magas szintre emelte, ami tarthatatlan. Ugyanakkor az alapvető élelmiszerek áfaköre csökkentésének akkor van igazi értelme, ha a kereskedők nem képesek lenyelni ezt a tömeget, tehát egy megfelelő monitoringrendszer kiegészítésével, kiépítésével lehetne valódi sikereket elérni.

Azt is jegyezzük meg - ahogy kiváló borsodi képviselőtársam az iméntiekben jelezte, amikor a napirend szóba került -, hogy valóban, az árakkal baj van Magyarországon, de talán nem az árakkal van a legnagyobb baj, hanem sokkal inkább a bérekkel. Tehát addig, amíg a KSH által meghatározott mértékben a nettó átlagfizetés 140 és 160 ezer forint között szór - és ez egy átlag, amit a többmillió bankárfizetések fölfelé húznak -, addig igen nehéz dolgunk van, ha akár az alapvető élelmiszerek áfájának tekintetében bármifajta csökkentést, árcsökkentést szeretnénk a piacon elérni úgy, hogy a kereskedő ne nyelje be ezt a többletet. Tehát rendszerszinten nyilvánvaló, hogy a jövedelmi viszonyokon lenne érdemes hosszabb távon javítani, de tüneti kezelésként természetesen a Jobbik frakciója támogatja azt, hogy első körben vita folyjon az alapvető élelmiszerek áfacsökkentéséről, második körben pedig valósítsuk is meg ezt.

Mindemellett pedig mi a beismerő vallomást örömmel fogadjuk a tekintetben, hogy valóban, az önök utolsó kormányzati ciklusa során elképesztő mértékű áfaemelésre került sor, az utolsó hónapokban néminemű csökkentésre, tüneti kezelésre, azóta

pedig elszabadult a pokol e tekintetben, hiszen európai szinten is rekordmértékű forgalmi adóról beszélhetünk. Ezt a Jobbik nem szeretné fenntartani ebben a formában. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, az LMP-frakció részéről.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Az MSZP-s törvényjavaslat, az alapvető élelmiszerek árának csökkentése érdekében, az általános forgalmi adóról szóló törvény módosításával kapcsolatban el tudom mondani, hogy az LMP támogatja ennek a napirendre vételét, hiszen a kérdés nagyon fontos a fogyasztók és a termelők számára egyaránt. Valóban tarthatatlan, hogy a 27 százalékkal Magyarország az Unió legmagasabb áfáját tudhatja magáénak, mindezt azzal együtt, hogy egy átlag magyar az uniós átlagbér 40 százalékát keresi meg egy hónapban, és az áraink az uniós átlag 83 százalékán állnak. Az LMP azt szeretné, hogy az uniós forgalmiadó-átlagot Magyarország se haladja meg.

Ugyanakkor vannak komoly fenntartásaink is az áfacsökkentéssel kapcsolatban, vagy pontosabban fogalmazva, inkább az MSZP ezzel kapcsolatos öszinteségével kapcsolatban. Nagy talány, hogy miért van az, hogy az ellenzékben az MSZP és ugyanúgy a Fidesz is támogatták ugyan az alapvető élelmiszerek árának az áfacsökkentését, kormányon azonban a költségvetés egyensúlyára hivatkozva sohasem tettek valódi lépéseket ennek irányába.

Továbbá azt is el kell mondanunk, hogy nem elég az áfacsökkentés önmagában. Elsősorban olyan adó-, gazdaság- és foglalkoztatáspolitikára lenne szüksége az országnak, amely hozzájárul az átlagbérek növekedéséhez, hiszen ez a legfőbb probléma, elsősorban ezért hagyják el évente tízezrek az országot. Ehhez a saját erőforráson alapuló, nagyobb hozzáadott értéket előállító, helyi gazdaságot kellene beindítani, továbbá visszavágni a nagybirtokrendszert, ahogy az LMP programja ezt már 2010-ben lefektette.

Megvizsgálandó lépés továbbá az áfa-visszaigénylések kérdése az élelmiszerek tekintetében, illetve az élelmiszerlánc lerövidítése, hogy kevesebb kézen menjen keresztül az élelmiszer, míg eljut a fogyasztóig. Összességében véve viszont támogatjuk a törvényjavaslat napirendre vételét.

Köszönöm a szót. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Varju László független képviselőnek.

VARJU LÁSZLÓ (független): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mire a napirend tárgyalásának végére

érünk, addigra rájövünk, hogy szinte minden frakció pontosan tudja, hogy mi a helyzet. Az általános forgalmi adó tekintetében a Fidesz olyan helyzetet teremtett, hogy világsúcstartók vagyunk e tekintetben, és az a gazdaságpolitika, amelynek ilyen eleme van, egyértelműen azok ellen az emberek ellen szól, akiknek mindennap kenyeret, tejet kell vásárolni, és az ő terheiket növelik önök az egekig. De ebben benne van az is, hogy azokat, akik viszont nem itthon vásárolnak - azon kevesek, akiknek erre lehetőségük van -, azokat támogatják önök ezzel a helyzettel. Aztán időnként felröppen az is, hogy nemcsak 27 százalék, hanem vannak olyan termékek, amelyeket önök szívesen 30 százalék fölé is fölemelnének; Matolcsy úrnak ez kedvenc mondata volt a korábbi időszakban.

Éppen ezért, ha már milyen világsúcstartók vagyunk áfában, én javasolom és egyetértek képviselőtársam azon kezdeményezésével, hogy vegyük napirendre, mert ennek keretében lehet érdemben beszélni arról, hogy amikor önök akár a gyermekétkeztetésről beszélnek, akár pedig az egészséges étkeztes, étkezés lehetőségéről, akkor az valójában mit is jelent az önök számára.

A jelen állapot szerint önök majdnem 30 százalékkal, 27 százalékkal terhelik meg a családok költségvetését, és kenyeret csak így lehet venni. Ezért javasolom, támogatom a napirendre vételt. Köszönöm szépen. *(Taps a független képviselők körében.)*

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nem, megadom a szót Harangozó Gábor képviselő úrnak, aki jelezte, hogy kétperces időkeretben válaszolni kíván az elhangzottakra.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon kíváncsi lettem volna a kormánypárti képviselők véleményére is, hiszen nyilvánvalóan önöknek kétharmaduk van itt a parlamentben, tehát az lesz, amit önök döntenek. Legalább megindokolhatnák a gombnyomás előtt, hogy miért fognak úgy dönteni, ahogy döntenek. Ha követik a bizottsági ülésen hozott döntésüket, akkor sajnos szomorúan kell konstatálnunk, hogy bár egy bizottsági ülésen meg lehet beszélni azt, hogy mindenki egyetért a javaslatunkkal, mindenki tudja, hogy szükség van rá, mindenki tudja, hogy enélkül az élelmiszeripart nem lehet a lábára állítani, mégis valami oknál fogva önök nem hajlandóak ezt a javaslatot támogatni. Ha nem hajlandóak a javaslatunkat támogatni, akkor legalább önök hozzák be, írják a nevükre, de valamit csináljanak ebben az ügyben, hiszen enélkül - még egyszer mondom - a magyar élelmiszeripart nem fogjuk tudni talpra állítani.

Sokakban fölmerült az a kérdés, kétely, hogy ha mindenki így tudja azt, hogy ezt a lépést meg kell hozni, akkor vajon miért nem. Csak nem valakinek,

valami befolyásos embernek van abban valamilyen érdekeltisége, hogy ez a rendszer így fönmaradjon? Nyilvánvalóan én ezeket a hangokat elhessegetem, de szeretném, ha önök megindokolnák, hogy ha nem támogatják, akkor miért nem támogatják.

Végezetül szeretnék arra reagálni, hogy a Szocialista Párt mit csinált kormányon áfaügyben. Ha valamiben nem lehet minket támadni, akkor ebben pont nem lehet, hiszen a tejet, a tejtermékeket, a sajtokat, a túrót, a gabonát, a lisztet, a keményítőt, tehát az alapvető élelmiszereket betettük egy külön áfakulcsba, egy 18 százalékos áfakulcsot hoztunk létre annak idején az alapvető élelmiszerekre, ami lényegesen alacsonyabb volt, mint a normál áfakulcs. Ma azt látjuk, hogy ez sem elég, le kell vinni 5 százalékra, mert Európában mindenhol annyi, és ezzel lehetne érdemi lépést elérni.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: A döntéshozatalra a következő előterjesztés tárgyalását követően kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az egyes adótörvényeknek a gyermekéhezés felszámolása érdekében történő módosítását kezdeményező T/363. számú törvényjavaslat tárgysorozatbavételéről. A tárgysorozatbavételt a Költségvetési bizottság utasította el.

Először megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak az előterjesztők nevében, 5 perces időkeretben.

(16.20)

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat célja az igazságos és méltányos közteherviselés megteremtése, a közpénzeknek a munkahelyek létrehozását és a gazdaság fejlesztését hatékonyabban előmozdító felhasználásának ösztönzése, valamint a magyarországi gyermekéhezés felszámolásához szükséges források előteremtése. 2010-től az Orbán-kormány ugyanis úgy alakította át az adórendszert, hogy a kis- és közepes keresetű munkavállalók adóterhei növekedtek, míg a jól keresők adóterhei csökkentek.

A Fidesz által bevezetett egykulcsos adóval ötből négyen rosszabbul jártak. A Fidesz ugyanakkor azokon segített, akik arra nem szorultak rá, és spekulánsoknak teremtett ideális viszonyokat Magyarországon. Jellemzően számukra jelentett előnyt a tőkejövédelmekre - így különösen az osztalékból származó jövédelmekre - vonatkozó adócsökkentés is. A Fidesz megadóztatta a bankokat, megadóztatta a multicégeket, miközben a Fideszhez dörgölőző, közpénzből meggazdagodott vállalatok az elmúlt években százmilliárdos nagyságrendekben vittek ki offshore cégekbe hasznot, ahelyett, hogy azt a magyar

gazdaságba fektették volna. Sajtóhírek szerint a Simicska-birodalom több mint 22 milliárd forint osztalékot fizetett ki a tavalyi évben. Az állami segítséggel létrejött gáz offshore üzletágban Garancsi István és az érdekkörébe tartozó gázkereskedő több mint 54 milliárd forint osztalékot fizetett ki offshore cégek mögé bújó tulajdonosainak. Ugyancsak nem cáfolt sajtóhírek szólnak arról, hogy Mészáros Lőrinc 2013-ban 1,2 milliárd forint osztalékot vett fel. De beszélhetünk a Fidesz kedvenc médiacégéről is, amely 350 millió forint osztalékot fizetett ki tulajdonosainak.

Összességében tehát a Fidesz közeli cégek tulajdonosai több száz milliós, milliárdos osztalékot vehettek fel. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Mindeközben döntő részben nem másnak, mint az adófizetői forintokból, közösségi forrásokból megvalósuló árbevételeket, amelyek... *(Az elnök ismét csenget. - Zaj, közbeszólások a kormánypárti padsorokból: Idő! Idő! Lejárt az idő!)*

ELNÖK: Lejárt. *(Közbeszólások az MSZP sorából: Öt perc van, elnök úr!)* Bocsánat... Nem, két perc.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Mindezeket az árbevételeket, amelyekből az osztalékokat kifizették a tulajdonosoknak, döntő részben adófizetői forintokból, közösségi forrásból megvalósuló állami, önkormányzati megrendeléseknek köszönhették, amelyeken akár 20-25 százalékot is kereshettek.

Az egyik oldalon tehát az Orbán-kormány a kis-keresetűek adóját emelte, az adójóváírást kivezette, míg a saját baráti cégeit pedig zsíros önkormányzati, állami és európai uniós közösségi források útján, közbeszerzések útján árbevételhez juttatta, amelyből milliárdos vagy akár százmilliárdos hasznot is kivehettek.

Azt gondoljuk, hogy a törvényjavaslat igazságot teremt, hiszen ha önök a multicégeket, bankokat megadóztatják, akkor nem nézhetik tétlenül azt, hogy ezek a Fideszhez közel álló vállalkozások busás hasznot vesznek fel. Az a javaslatunk, hogy az ilyen közösségi forrásból, adófizetői forintokból, állami, önkormányzati megrendelésekből gazdagodó vállalkozások - amennyiben az árbevételük 50 százalékát ez a bevétel meghaladja - ne a 16 százalékos osztalékadóval fizessék be, hanem fizessenek 75 százalékot a magyar költségvetésbe.

Azt szeretnénk a törvényjavaslat alapján, hogy amennyiben ezt az árbevételt nem osztalékban veszik ki, hanem a gazdaság fejlesztésébe, saját innovációjukba, saját fejlesztésükbe fektetik be, akkor ne kelljen adót fizetni, amennyiben viszont befizetik a költségvetésbe, akkor a költségvetésen belül kerüljön a gyermekéhezetés..., gyermekéhezés felszámolására *(Derültség és taps a kormánypárti padsorokból.)*; kerüljön az önkormányzatok gyermekéhezés felszámolását célzó programjainak finanszírozására.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, lehet ebből viccet csinálni, de azt gondolom, hogy ezen súlyos milliárdok nagy részének a költségvetésben lenne a helyük, és erre a célra kellene felhasználni. Kérem, hogy támogassák, hogy napirendre vehessük, megvitathassuk és megszavazhassuk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti az álláspontját.

Elsőként jelentkezett Varju László független képviselő. Önnek adom meg a szót.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Rövid egyeztetés után átadom a szólás jogát a képviselő asszonynak. Köszönöm. *(Szórványos taps.)*

ELNÖK: Akkor Szabó Timea képviselő asszonyé a szó, ha jól látom. Tessék!

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm szépen; köszönöm a gesztust. Természetesen az Együtt-PM számára a gyermekéhezés felszámolása a legfontosabb feladat. Sajnáljuk, hogy a Fidesz-kormány erre nem fordít kellő figyelmet.

Ezt nagyon egyszerűen meg lehetne oldani. Természetesen támogatjuk szocialista képviselőtársaink javaslatát, ám egyébként ezt sokkal egyszerűbben meg lehetne oldani: befejezzük a stadionépítést, illetve felére levágjuk a közmédiának csúfolt valamint a támogatását 70 milliárdról 35 milliárdra. Ebből már kétszer fel lehet számolni a gyermekéhezést Magyarországon, hiszen kiszámoltuk, hogy 18 milliárd forintra van szükség összesen ahhoz, hogy már egy év alatt fel lehessen számolni a gyermekéhezést.

Kérem, támogassák ennek a törvényjavaslatnak a tárgysorozatba-vételét. Lesznek hozzá nekünk is módosító javaslataink. Akkor, amikor az országban 600 ezer gyermek él véce nélküli, lyukas tetős, penészes falú házakban, akkor nem hagyhatjuk azt, hogy stadionok épüljenek Magyarországon.

Kérem a fideszes képviselők támogatását is ehhez. Köszönöm. *(Varju László tapsol.)*

ELNÖK: Megadom a szót Vágó Sebestyénnek, a Jobbik frakciójából.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Kicsit furcsa az, hogy ellentmondásos közbeszerzésekről beszél az a frakció, az a párt, amelynek regnálása idején, a kormányzása idején is elég kétes és elég furcsa ügyleteknek lehettünk a szemtanúi.

A Jobbik frakciója a teljes elszámoltatás híveként azt mondja, hogy az elmúlt 24 év összes közbeszerzését felül kell vizsgálni, és ha ezt megtennénk, akkor ennek a végén nagyon sokszor a teljes vagyoneklobzás lenne a végeredmény, és ha a teljes vagyoneklobzással élnénk, akkor igenis meg lehetne oldani azokat a problémákat, hogy önhibájukon kívül nehéz sorsú, nehéz sorsban élő, elszegényedett családokon segíteni tudjunk, hogy gyermekéhezés ne létezzen, azt a jelenséget ne figyelhessük meg, hogy kétkezi munkából élő emberek a hónap utolsó napjaiban már mérlegeljenek, hogy tejet vagy zsömlét vásároljanak-e a boltban.

Tehát azt javaslom inkább, hogy egy teljes felülvizsgálatot, teljes elszámoltatást tartsunk, habár az előző ciklusban voltak elszámoltatási biztosok, de semmilyen eredményt nem tudtak elérni. *(Közbeiktatás a Fidesz padsoraiból: Na, ne!)* Egy ténylegesen jól működő elszámoltatási biztos munkájának a végén ténylegesen teljes vagyoneklobzások lennének, amiből ezeket a lyukakat be tudnánk tömni.

Persze egyetértek azzal és frakciónk egyetért azal, hogy a felvetett problémákról tárgyalnia kell az Országgyűlésnek. Ezeket az anomáliákat felül kell vizsgálni, ezeket az anomáliákat ki kell beszélni, akár egy ilyen törvényjavaslat kapcsán is, ezért a tárgysorozatba-vételt támogatni fogjuk.

Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

(A jegyzői székben Gúr Nándort Schmuck Erzsébet váltja fel.)

ELNÖK: Most Ikotity István képviselő úrnak adom meg a szót, az LMP részéről.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! A Lehet Más a Politika az elmúlt években is határozottan kiállt a gyermekéhezés felszámolása mellett. Elfogadhatatlannak tartjuk, hogy a XXI. században gyermekeknek éhezniük kelljen. Mégis ma Magyarországon több százezer gyermek étkezése bizonytalan az iskolaidőn kívül: hétvégén, majd az iskolai nyári és téli szünet időszakában.

Ez nemcsak elfogadhatatlan, hanem szükségtelen is. A meglévő szociális gyermekétkeztetés programját kiterjesztve csupán plusz 8-10 milliárd forint hozzáadásával egy gyermeknek sem kellene éheznie az iskolaidőn kívül sem.

Az LMP kötelező önkormányzati feladattá tenné a rászoruló gyermekek étkezésének egész éves biztosítását. Ehhez 100 százalékos állami támogatást biztosítanánk a települések részére. Ez a költség tehát csupán néhány milliárd forint, egy kis stadion árából finanszírozható.

Az MSZP javaslata hasonlóan a gyermekéhezés felszámolását szolgálja az osztalékadó radikális megemelésével. Az LMP önmagában nem ellenzi az osz-

talékadó emelését, de az ilyen hirtelen és durva változtatásokat nem tartjuk szerencsésnek, nem tesznek jót a gazdaságnak, lévén, hogy kiszámíthatatlan gazdasági környezetet teremtenek.

Számunkra nem egyértelmű, hogy az igazságatlan jövedelemelosztási politika hibáit ezzel a javaslattal korrigálni lehet-e. Az sem egyértelmű, hogy a gyermekétkeztetés forrásait meg kell-e címkézni. A gyermekéhezés felszámolását általános adóbevételekből, univerzális politikák és speciális, célzott programok segítségével kell elérni.

(16.30)

Mindemellett az LMP támogatja a javaslat tárgysorozatba-vételét. A célokkal egyetértünk. Ugyanakkor az eszközöket - amennyiben tárgyalhatunk a javaslatról - módosító javaslatokkal finomítani feltétlenül szükséges. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e valaki felszólalni. *(Nem érkezik jelzés.)* Amennyiben nem, akkor megadom a szót Tóth Bertalan képviselőnek, aki jelezte, hogy kétperces időkeretben válaszolni kíván az elhangzottakra.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnálom, hogy a javaslat inkább derűtséget váltott ki önköböl, mint a problémával való valós szembenézést.

Egy kis baranyai faluban hétfőnként reggeltől délig reggeliztetnek, mert a gyerekek, akik hétfőn elmennek az óvodába, hétfőgén nem ettek rendszeren. Az étkezést biztosító vállalkozóval is úgy állapotodnak meg ilyenkor, hogy ezen a napon nagyobb mennyiséget hoz az óvodába. És mindeközben Simicska Lajos, Garancsi István, Mészáros Lőrinc milliárdokat visz ki a cégeiből osztalékként, azokat a milliárdokat, amelyeket valamilyen közbeszerzésen uniós pénzből önkormányzati vagy állami megrendelésből ők kaptak. És mindeközben, amíg ez zajlik az óvodákban az ország szegényebb tájain, addig ők ezeket a pénzeket elviszik, és fideszes képviselők emellett luxuslakásokban laknak.

Kérem, fontolják meg döntésükkor, hogy a parlament nézzen ezzel szembe, tűzze napirendre, és legyen igazságos, arányos a magyar közteherviselés minden magyar ember számára, akár a külföldiekkel összehasonlítva; ha ők nagyobb mértéket vállalnak, vállaljanak a magyar oligarchák, a magyar fideszes nagyvállalkozók is. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most az imént tárgyalt előterjesztések tárgysorozatba-vételéről döntünk.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Harangozó Gábor István, Legény Zsolt, Bangóné

Borbély Ildikó képviselők által „Az alapvető élelmiszerek árának csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosítása” címmel T/547. számon előterjesztett törvényjavaslatot.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés 45 igen szavazattal, 107 nem ellenében, tartózkodás nélkül a törvényjavaslatot nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóbiás József és más képviselők által az egyes adótörvényeknek a gyermekéhezés felszámolása érdekében történő módosításáról szóló T/363. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás. - Lukács Zoltán a kormánypárti képviselőkhöz: Ha ezt megtudja az Orbán Viktor, hogy ti ezt nem szavaztátok meg... - Lázár János: Baj lesz, baj lesz!)*

Az Országgyűlés 46 igen szavazattal, 104 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett a törvényjavaslatot nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Határozathozatali eljárásunk végére értünk. Most az **azonnali kérdések és válaszok órája** következik. *(Több képviselő távozik az ülésteremből. - Zaj.)*

Tisztelt Országgyűlés! Burány Sándor, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökének: **„Mégis, kinek a pénze?”** címmel. Burány Sándor képviselő urat illeti meg a szó.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Megvárhatnám, míg jegybankelnök úr befejezi a külön konzultációt, és meghallgatja a kérdést, amit feltennék neki? *(Dr. Matolcsy György dr. Völner Pállal beszél, majd elfoglalja helyét.)* Köszönöm szépen a lehetőséget.

Tisztelt Elnök Úr! Az elmúlt hetekben egészen elképesztő, különös és gigantikus pazarlásba kezdett a Magyar Nemzeti Bank, amelynek ön a vezetője. Csak kapkodtuk a fejünket. Először nyilván úgy döntött a Magyar Nemzeti Bank vezetése, hogy fellendíti az ingatlanpiacot, az ingatlanbizniszt, és maga is nagybevásárlóként megjelenik ezen a fontos piacon. Ennek keretében rögtön vásárolt egy kastélyszállót. Amikor ebből a sokkból magunkhoz tértünk, akkor azt láttuk, hogy itt nem álltak meg, hanem rögtön vásároltak egy luxusirodaházat Budapesten, amely minden bizonnyal a legdrágább irodaház itt a fővárosban.

Különösen felháborító az utóbbi esetben az, hogy annál a megjelent áránál, amely egy honlapon nyilvánossá vált, jóval drágábban vették meg egy offshore-hátterű cégtől. Nyilván ehhez kellett egy szakértői becslés, nehogy olcsóbban meg tudják vásárolni. De ez még mind nem volt elég, a szerződést Trócsányi miniszter úr ügyvédi irodája készítette.

Jobb európai országokban ilyenért a miniszter azonnal távozik, ha egy ilyen kiderül. És amikor mindez még nem volt elég, akkor kiderült, hogy önök 200 milliárd forintot elkülönítettek, és alapítványok rendelkezésére bocsátották, annak érdekében, hogy úgymond az ön gazdasági nézeteit, közgazdasági gondolkodási nézeteit taníthassák.

Szeretném jelezni, hogy a Magyar Nemzeti Bank egyenlege része az államháztartásnak, minden egyes fillér közpénz. Mégis, hogy képzelik, hogy ilyen horderejű pénzköltésbe kezdenek? Várom válaszát. *(Taps az MSZP és a Jobbik mögött helyet foglaló függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Matolcsy György elnök úrnak.

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a kérdéseit. Először is, engedje meg, hogy elmondjam, hogy a Magyar Nemzeti Bank működését a jegybanktörvény szabályozza, és ez egészen világosan kimondja, hogy a magyar jegybank - ahogy minden uniós ország jegybankja - függetlenül, önállóan működik. A függetlenség azt jelenti, hogy egyetlen horgonya van a jegybank működésének és ez a középtávú inflációs cél. Még a pénzügyi stabilitást és a kormány gazdaságpolitikájának a támogatását szabja feladatul a magyar jegybank elé a magyar jegybanktörvény.

(A jegyzői székben dr. Szűcs Lajost dr. Tiba István váltja fel.)

Amit ön említ, szerencsére, nem így van. A magyar jegybank mérlege nem része a költségvetésnek, a magyar államháztartás mérlegének. Egészen egyszerűen azért, mert a magyar jegybank pénzteremtésből származó jegybanki pénzzel gazdálkodik, egyetlen adófizetői forintot sem használ fel. *(Dr. Bárándy Gergely: Tiéd a pénz?)* Így tehát a jegybank pozitív eredménye - ha van, reméljük, ebben az évben lesz - nem kerül befizetésre osztalékként a költségvetésbe. Ezzel szemben a magyar jegybank vállalta alapokmányában, hogy arra törekszik, hogy egyetlen évben sem halmoz fel veszteséget.

Az ön által említett példák pontosan jelzik, hogy helytelen beavatkozni a jegybank független működésébe. Ugyanis a jegybanknak korábban 22 ingatlanja volt, most egy üdülőt vásárolt. *(Dr. Bárándy Gergely: Benne van a házszabályban...)* Horribile dictu, egyet. Az ön által említett ingatlan esetében ingatlant vett a jegybank és nem vállalatot. Ez az alapvető különbség. Köszönöm szépen, képviselő úr.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom viszonzásra a szót.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm. Ez a válasz meglehetősen különös, legalább annyira, mint az ön közgazdasági nézetei. Szeretném elnök úr figyelmét felhívni arra, hogy ön kérdezhető itt az Országgyűlésben, ez nem csorbítja a jegybank függetlenségét, önnek természetesen minden döntéséért felelnie kell, adott esetben itt az Országgyűlésben, az Országházban.

De akkor nézzük csak meg, miből is származik az ön által említett nyereség. Abból, hogy először miniszterként, aztán jegybankelnökként hathatósan közreműködött a forint gyengítésében. 2010-ben, mielőtt ön még miniszter lett volna, egyetlen euróért körülbelül 265 forintot kellett fizetni, napjainkban ez kicsi javulás után, de még mindig a 310-es sáv közelében van. Jegybankelnök úr, önök elsősorban a forint védelmével kellene hogy törődjenek; azt nem-hogy nem tudták megvédeni, hanem kifejezetten gyengítették szakmai tevékenységükkel, miközben ilyen horderejű költségekbe kezdtek.

Ez egészen egyszerűen elfogadhatatlan. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP és a Jobbik mögött helyet foglaló függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Viszonzás illeti meg elnök urat.

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nos, amit ön mond, az a legvilágosabb példája annak, hogy milyen jó, hogy független a jegybank. Ugyanis a jegybanknak nincs árfolyamcélja, a jegybanknak nincs mérlegcélja, a jegybanknak nincs kamatcélja, a jegybanknak semmilyen más célja nincs, mint a középtávú inflációscél-követés. *(Derültség az MSZP soraiban. - Lukács Zoltán: El lehet tenni a zset!)*

(16.40)

Ezért, ha önre hallgatnánk, akkor a magyar pénzügyi rendszer a legnagyobb bajban lenne *(Derültség az MSZP soraiban.)*, hiszen arra törekednénk, hogy vagy erős vagy gyenge legyen a forint, és ebből a költségvetésnek osztalékként befizessük a nyereségünket. Ez nagyon nagy hiba lenne, ez óriási hiba lenne.

Éppen ezért helyesen a Magyar Nemzeti Bankra vonatkozó jegybanktörvény kimondja, hogy függetlenül a kormánytól, függetlenül a pártoktól és függetlenül a pénzügyi lobbicsoportoktól önállóan és függetlenül dönt minden egyes kérdésben a magyar jegybank. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „Miért kap Martonyi János után

egy újabb III/II-es múltú személy szerepet a kormányzatban?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladata ellátása miatt** válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól várja személyesen a választ.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm, de a személyes felelősség miatt megadnám miniszterelnök úrnak a személyes magyarázkodás lehetőségét. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Miniszterelnök úrnak a második soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külügyi és külügyminiszternek: „Keleti nyitás vagy inkább keleti bankszámlanyitás a miniszter úr célja?” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan **közfeladata ellátása miatt** válaszára Szabó László államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm, de Szijjártó Péter ingatlanbotránya ügyében is személyes vallomástételre volna szükség.

ELNÖK: Köszönjük. Miniszter úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Jobbik képviselője *(Derűtség a kormánypártok soraiban.)* azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyésznek: **„Ön szerint nem gyanús, hogy Szijjártó Pétert állítólag a szülei tartják el, Semjén Zsoltot pedig kiskorú gyerekei?”** címmel. *(Derűtség a kormánypártok soraiban.)* Legfőbb ügyész úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Belovics Ervin legfőbbügyész-helyettes urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a legfőbb ügyész úrtól személyesen kéri a választ.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Rendben, ne húzzuk tovább az elszámoltatást, elfogadom, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm. Akkor öné a szó.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Legfőbbügyész-helyettes Úr! Miután Szijjártó Péter azzal magyarázta mesés meggazdagodását, hogy lényegében a szülei tartják el, hasonlóan gátlástalan magyarázattal állt elő Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, akit pedig hivatalosan a kiskorú gyerekei pénzelnek. *(Derűtség a Jobbik soraiban.)* Semjén

Zsolt vagyonynyilatkozatában nincs benne egy nagy vadászház, amit Gánton neki tulajdonítanak, papíron viszont a miniszterelnök-helyettes Sopronban élő testvéréé, édesanyjáé, illetve Semjénné Menus Erzsébet tulajdona. Életszerű ez a hármastulajdonlás, miközben a farizeus Semjén szegény, mint a templom egere?

Tisztelt Legfőbbügyész-helyettes Úr! A miniszterelnök-helyettes balatonfenyvesi nyaralójának ügye még pikánsabb, hiszen itt sem ő a tulajdonos, hanem gyerekei, akik cserébe helyette fizetnek életjáradékot, a szerződés szerint 12, 9 és 7 éves koruk óta folyamatosan. *(Derűtség a Jobbik soraiban.)* Ha az MSZP politikusbűnözője, Simon Gábor tudja, hogy ilyen gátlástalan nyilatkozatokkal el lehet intézni egy lebukást, akkor talán még mindig itt ülne közöttünk, de idáig még ő sem sülyedt.

A Nemzetbiztonsági bizottság rendkívüli ülésének összehívását is kezdeményezte a Jobbik, hogy kivizsgálják, Szijjártó Péter összekapcsolta-e a keleti nyitás politikáját a keleti bankszámlanyitással, vagy milyen idegen érdekek kiszolgálásából származhat az a százmillió nagyságrendű vagyongyarapodása, amelynek magyarázatoként ugyebár, ez a szülei által eltartott miniszter gátlástalanabban módosítgatja korábbi vagyonynyilatkozatait, mint maga Rogán Antal.

Kérem ezért legfőbbügyész-helyettes úr érdemi választát és a mentelmi jog felfüggesztésének kezdeményezését. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Belovics Ervin legfőbbügyész-helyettes úrnak.

DR. BELOVICS ERVIN, a legfőbb ügyész helyettese: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Képviselő úr kérdésében Szijjártó Péter, illetve Semjén Zsolt urak családi kapcsolataival, vagyoni viszonyaival, családon belüli anyagi juttatások kérdéskörével foglalkozik. Az ügyészségnek azonban az Alaptörvény rendelkezései szerint az igazságszolgáltatás közreműködőjeként az állam büntetőjogi igényét kell érvényesítenie. A családi kapcsolatok kontrollálása azonban ezen az igényérvényesítésen kívül esik, azaz annak értékelése, hogy ki milyen vagyoni viszonyokkal rendelkezik a családon belül, az az ügyészség feladatkörébe nem tartozik.

Azt muszáj elmondanom, képviselő úr, hogy amennyiben önnek olyan adatok állnak a rendelkezésére, amelyek bárkinek a büntetőjogi felelősségét felvetik, akkor kérem, hogy ezeket az adatokat adja át az ügyészség részére. Annál is inkább kérem, hogy tegye ezt meg, mert a büntetőeljárás törvény rendelkezései szerint az országgyűlési képviselő hivatalos személy, a hivatalos személyt meg feljelentési kötelezettség terheli. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megadom a viszonzásra a lehetőséget képviselő úrnak.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Hát, legfőbbügyész-helyettes úr, nagyon sajnálom, hogy így bújik ki az érdemi válaszadás, illetve az eljárás alól. *(Derűltség a kormánypárti padsorokban.)* Megszoktuk már azt, hogy a különböző feljelentéseink nyomán azt keresik, hogy hogyan söpörhetik a szőnyeg alá az ügyeket. Itt most egyértelmű bizonyítékok állnak rendelkezésre, hogy bizony, finoman szólva nem kerek a történet, és nem egészen életszerű az a mese, amit előadott Semjén Zsolt. De Szijjártó Péter esetében is azt gondolom, illetve a Fidesz különböző politikusainak esetében is láthattuk, a WikiLeaks oldalain kiszivárgott dokumentumok bizonyítják, hogy a Fidesz és egyébként az MSZP politikusai is ellentételezés nélkül járnak raportra az USA nagykövetségére jelentéseket tenni és onnan utasításokat kérni. *(Lázár János: Én nem járok, nekem papírom van róla. - Derűltség a kormánypártok soraiban.)*

Így, ha az idegen érdekek kiszolgálása nem is új információ, de ezek a mesés meggazdagodások mindenképp kérdéseket vetnek fel, hogy például az amerikai kívül más országokat is szolgált-e jó pénzért a külügyi és külgazdasági államtitkár. *(Zaj, közbeszólások a Fidesz soraiból, köztük Lázár János: Kovács Bélát kellene megkérdezni. Béla bácsi sokat tudna erről mesélni.)* A Nemzetbiztonsági bizottságnak is ki kellene vizsgálnia, hogy Szijjártó Péter a keleti bankszámlanyitás jegyében szerzett-e a magyaron kívül más útlevelet. *(Zaj, közbeszólások a Fidesz soraiból. - Lázár János: Kovács Bélánál a minta.)* Bízom az önök eljárásában is. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Viszonzás illeti meg a legfőbb-ügyész-helyettes urat.

DR. BELOVICS ERVIN, a legfőbb ügyész helyettese: Köszönöm szépen, elnök úr. Képviselő úr, muszáj azt elmondanom, hogy arra nyomozást alapítani, hogy nem kerek a történet, nem lehet. *(Derűltség a kormánypárti padsorokban.)* A büntetőeljárás törvény kategorikus rendelkezést tartalmaz ezzel kapcsolatban, bűncselekményre vonatkozó adatokat kell az ügyészség vagy a nyomozó hatóság tudomására hozni. *(Zaj, közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük Novák Előd: Simon Gábor pedig szabadon távozhat.)*

Ha ezt képviselő úr megteszi és bűncselekményre vonatkozó konkrét adatokról ad tájékoztatást, akkor nyilvánvalóan az ügyészség is megteszi a szükséges intézkedéseket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: „**Miért**

szán kevesebb pénzt a kormány a lakosság széles körét érintő energiatakarékossági beruházásokra, mint a stadionépítési programra?” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszadásra Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! A választási kampány hajrájában megjelent egy pályázati kiírás, és állítólag majd ezt követi még másik kettő, melyek keretében 25-35 ezer forintot nyerhetnek új hűtőgép vásárlásához nyugdíjasok és nagycsaládosok, 2200 szerencsés háztartás lecserelelheti a nyílászáróját, illetve 1500 a kazánját. Az összesen 2,7 milliárdos keret valószínűleg néhány nap alatt ki fog merülni vagy már ki is merült, pedig borzasztó nagy szükség lenne több nagyságrenddel nagyobb, a lakosság széles körét elérő, energiatakarékosságot ösztönző programra.

Felmérések szerint a háztartások egyötöde tervez energia-korszerűsítést. A felújítást tervező háztartások 41 százaléka továbbra is a magas rezszi miatt vágna bele a munkálatokba. Úgy tűnik, az emberek jó része nem hisz abban, hogy energiatakarékosság és energiahatékonyság-javítás nélkül csupán a kormányzati rezsicsökkentési kampánnyal lehetne tényleges rezsicsökkentést elérni. Ahhoz, hogy a kormány által készített nemzeti épületenergetikai stratégia céljai teljesüljenek, évente legalább 69 milliárd forintot kellene lakáscélú energiahatékonysági programokra költeni.

(16.50)

Ezért a kérdésem: mikor jutunk el oda, hogy a lakossági energia-korszerűsítésre legalább annyi pénz jusson, mint a stadionokra?

ELNÖK: Köszönöm. Államtitkár urat illeti meg a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Tökéletesen egyetértünk abban, hogy a legolcsóbb energia az el nem használt energia. Éppen ezért a kormány kiemelt célkitűzései között szerepel az energiahatékonyság és az energiatakarékosság javítása és ezzel összefüggésben a megújuló energiák alkalmazásának növelése.

A lakóépületek energetikai felújításának támogatását még az első Orbán-kormány indította el

2001-ben a panelprogram meghirdetésével. Ezt követően éves rendszerességgel jelentek és jelennek meg pályázatok, melyek finanszírozását a hazai költségvetés biztosította, 2008-tól a szén-dioxid-kvóta bevételeinek felhasználásával. A panelprogramok keretében eddig felhasznált 68 milliárd forint összegű támogatás 54 százalékát, azaz 37 milliárd forintot a 2010-2014 közötti kormányzati ciklusban kapták meg a pályázók. A lakóépületek energiahatékonyágának és műszaki biztonságának fejlesztése érdekében az elmúlt négy évben összesen közel 50 milliárd forint támogatást folyósított a kormány, melynek köszönhetően több mint 220 ezer család otthonában valósulhattak meg energetikai beruházások.

Valóban, idén szeptember végén a fejlesztési tárca három új pályázati konstrukciót hirdetett meg: pályázatok keretében lehetővé válik elavult háztartási gépek, kazánok és nyílászárók energiahatékonyágot eredményező cseréje, az év végéig pedig a társasházak komplex épületenergiái felújítására hirdetünk meg pályázatot, így összesen közel 13 milliárd forintos támogatásnak köszönhetően további 44 ezer család otthonában valósulhat meg az energiamegtakarítást eredményező fejlesztés.

ELNÖK: Képviselő asszonynak adom meg a szót.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Államtitkár úr, ígéretet különösen a kampányidőszakokban rengeteget hallottunk. Ígérték már 500 milliárd forintos tőkével felállítandó zöldbankot és szén-dioxid-kvótából finanszírozott otthonzöldítési programot. Ami tény, hogy az úgynevezett épületenergetikai és energiahatékonyági célú irányzat az idén is nevetésesen alacsony összeggel, 743 millió forinttal gazdálkodik.

A hozzájárulás a lakossági energiaköltségekhez címen szereplő 100 millió forintos tétel szánsalman alacsony összeg. Ez egyúttal meg is mutatja, mennyire érdekli a kormányt, hogy segítsen a lakosság energiaköltségeinek leszorításában. A választ nem tudom elfogadni.

ELNÖK: Államtitkár úr a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Ugyan az azonnali kérdés műfaja nem ad lehetőséget ilyen nagyságrendű összegek részletes kitérőváltására, de kérem a tisztelt képviselő asszonyt, azért vegye figyelembe, hogy akár az eddigi sok tízmilliárdos összeg, akár az elkövetkezendő hét évben tervezendő program, amelyhez az Európai Bizottság jóváhagyása is kell, közel 500 milliárdos illetén támogatásra ad lehetőséget.

Kérem, ne becsülje le ezt az összeget, ez egy nagyon komoly összeg. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Simon Róbert Balázs, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Minden gyereknek lesz lehetősége megtanulni úszni?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt Simicskó István államtitkár urat jelölte ki válaszára. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Igen, köszönöm szépen, természetesen elfogadom.

ELNÖK: Parancsoljon, öné a szó.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Mint mindnyájunk előtt ismert, a kormány az elmúlt időszakban komoly erőfeszítéseket tesz és tett annak érdekében, hogy a testnevelést hangsúlyossá tegye az iskolákban. A mindennapos testnevelés felfutó rendszerben történő bevezetése a közoktatási intézményekben azzal is jár, hogy egyre több tornateremre, tornacsarnokra és uszodára van szükség. A kisebb városokban és a kistélepeleéseken élő gyermekek közül csak kevesen járnak úszásoktatásra. Jelenleg harminc olyan járás van, amelyben nincs megfelelő létesítmény, a legközelebbi uszoda ugyanis sokszor több tíz kilométerre van. Balassagyarmatról például inkább a határ túloldalára, a szlovákiai Nagykürtöstre járnak, mert a legközelebbi hazai uszoda 50 kilométerre, Salgótarjánban található. Ezeknek az iskoláknak az utaztatás miatt több nehézséggel is meg kell küzdeniük, egyrészt a pluszköltségekkel, amelyek elsősorban a szülőket terhelik, másrészt pedig az idővel.

Az új köznevelési rendszerben az állam kezébe vette a köznevelési intézmények fenntartását, így az uszodaépítéseket, a tanterembővítéseket, az új tantermek és tornacsarnokok építését egyaránt. Tudomásom szerint a kormány vállalta, hogy elkészít egy olyan országos fejlesztési tervet, amelynek nyomán jelentősen fejlődhet a köznevelési infrastruktúra. E felelősségvállalás alapján választóközvetemben, Győrben például 3,2 milliárd forint állami támogatásból ez év decemberében kerül átadásra egy modern uszodakomplexum, amely a versenysport mellett kitűnő lehetőséget biztosít majd a győri iskolások kötelező úszásoktatásának lebonyolítására is. A mozgás iránti igényt már gyermekkorban fel kell ébreszteni, ezért kezeli a kormány stratégiai ügyként az ifjúság egészséges életre nevelését és a sportot. Ahhoz, hogy egy nemzet egészségudatos legyen, célirányos, jól átgondolt beavatkozásokra van szükség.

Mindezek alapján kérdezem tisztelt államtitkár urat, hogy minden gyermeknek lesz-e lehetősége megtanulni úszni, illetve hogy mi várható a nemzeti köznevelési infrastruktúra-fejlesztési programtól. Tisztelettel várom államtitkár úr választát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megadom a szót államtitkár úrnak.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon fontos kérdést tett fel. A kormány elhatározott célja az, hogy egészséges nemzedékeket neveljen fel és a sportot használjuk eszközként ehhez. A sport nagyon sok értéket hordoz, ezt mindannyian jól tudjuk.

2010-ben azt tapasztaltuk, hogy a gyermekeink 75 százaléka kizárólag a testnevelésórák alkalmával végez testmozgást, azaz sportol. Ezért úgy döntöttünk, hogy bevezetjük a mindennapos testnevelést. Ennek kézzelfogható eredménye már most látszik: 890 ezer gyermek legalább a testnevelésórák alkalmával mozog, sportol rendszeresen.

Látjuk azt, hogy emellett a sportbarát kormányzati döntéseknek egy másik pozitív hatása is már érzékelhető, hiszen 100 ezerrel nőtt az igazolt utánpótlás-korosztályú sportolók száma, 230 ezerről 330 ezerre. Ezek kézzelfogható eredmények. A felnőtt lakosság esetében is 2009-ben mindösszesen 5 százaléka sportolt az embereknek, ma ez a szám megháromszorozódott: 15 százaléka.

A kormányzatnak az a célja, hogy a sportolás feltételeit is biztosítsa, és ön a kérdésében megemlítette a fontos szempontokat, mégpedig arra vonatkozóan, hogy megtanulhat-e minden magyar gyermek úszni. Valóban ez a célunk. Ebben az évben 6 milliárd forint áll rendelkezésre tanuszoda-építésre és tornaterem-építésre, ebből mindösszesen 23 tanuszodát tervezünk felépíteni és 25 tornatermet. Minden járásban lesz tanuszoda, hogy a gyermekeink valóban elsajátíthassák az úszás minden fogását. Az úszószövetséget 300 millió forinttal támogattuk abban, hogy a „minden gyermek tanuljon meg úszni” program elindulhasson, sőt a kormányzat a tanuszodák üzemeltetését is átvállalja állami költségekre.

Úgy látom, hogy nagyon komoly erőfeszítéseket tettünk és kívánunk tenni a jövőben is pont azért, hogy a gyermekeink sportolhassanak, pont azért, hogy minden gyermek megtanulhasson úszni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Viszonzás illeti meg a képviselő urat.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Örömmel hallottam államtitkár úr részletes és pozitív válaszát. Természetesen egyetértetek vele és elfogadom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Államtitkár úr!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Hadd tegyem hozzá, tisztelt képviselő úr, hogy ez nyilván csak egy első lépés, egy első üteme ennek a fejlesztésnek. A jövő

évi költségvetésben szeretnénk ezt tovább fokozni, további lépéseket tenni pont azért, hogy ez a program megvalósulhasson, hogy minden járásban legyen tanuszoda, hogy ne kelljen sokat utazni a gyermekeknek, és adott esetben beférjen két testnevelésóra összevonásával az úszásoktatás is.

Emlékeztetnék arra, hogy az ország számos pontján sportcsarnokok, uszodák épülnek. Újbudán befejeződik a Tüskecsarnok két uszodával, köztük egy 50 méteres versenyuszoda és egy 25 méteres tanmedence állítható aljzattal, ami jövőre átadásra kerül. A Dagály uszoda is bővítésre kerül, ezt a 2021-es vizes vb-re megépítjük. A Nyéki uszoda még egy medencével bővül a XI. kerületben. S ahogy ön is említette győri emberként - én magam is megnéztem az uszodaépítkezést -, ez a 3,7 milliárdos kormányzati támogatásból megépülő uszoda valóban a győri és Győr környéki gyermekek számára nagyon komoly lehetőségeket biztosít majd, és az európai ifjúsági olimpiai fesztivál számára is méltó helyszín lesz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Bárándy Gergely, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Tervez-e vizsgálatot, miniszter úr?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszter úrtól kéri a választ.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Igen, köszönöm.

ELNÖK: Elfogadja. Öné a szó, képviselő úr.

(17.00)

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Biztosan emlékszik, közel félszáz rendőr rohanta le az Ökotárs Alapítvány székházát néhány hete. A civilek kommandósok által való lerohanásáról már kérdeztem önt, sajnos semmilyen értékelhető választ nem kaptam. Ezért az országos rendőrfőkapitányhoz fordultam, ő ugyanis a jogszabály rendelkezései szerint köteles érdemben válaszolni, nem hablatyolhat úgy, ahogy egy államtitkár egyébként szokott. A főkapitány válasza a véleménye mellett két konkrétumot tartalmazott, két fontos konkrétumot. Egyrészt a Nemzeti Nyomozó Iroda vezetője határozott erről az intézkedésről, másrészt az intézkedés az adófizetőknek, csak ha a kikerülő rendőrök aznapi fizetését veszem alapul, semmi mást, akkor 1 millió 249 ezer forintjába került. *(Dr. Rétvári Bence: Egyébként is kaptak volna fizetést aznap.)*

Szeretném emlékeztetni államtitkár urat, mielőtt fölteszem a kérdéseket, hogy az azonnali kérdés

egy olyan műfaj, amikor önnek arra a kérdésre kell válaszolnia, amit a képviselő kérdez. És mivel ez nem mindig szokott sikerülni, ezért most erre emlékeztem. Amire választ szeretnék tehát kapni, hogy miért kellett az adófizetők pénzéből 1 millió 249 ezer forintot költeni egy egyszerű házkutatásra. Nem gondolja-e, hogy ebből legalább 1 millió forintot érdemesebb lett volna azoknak a bűncselekményeknek a felderítésére szánni, amelyek évek óta nem tudnak véget érni, ahelyett, hogy civilek megfélemlítésére szánt erődemonstrációt tartanak ebből? Nem gondolja-e, államtitkár úr, hogy a Belügyminisztériumnak vizsgálatot kéne elrendelnie azzal a rendőri vezetővel szemben, aki erről a példátlan intézkedésről döntött?

És most szeretném kiemelni, hogy miről nem szeretnék választ hallani, amiről nem érdekel az ön véleménye, hogy mit gondol a Gyurcsány-korszak idején a rendőrség tevékenységéről, hogy mi ennek az egésznek a jogszabályi háttere. Arról sem szeretném a választ hallani, hogy mi a véleménye a büntetőeljárásról úgymint egészről. Hiszen én erre a konkrét intézkedésre kérdeztem rá. Nagyon szépen köszönöm, államtitkár úr.

ELNÖK: Államtitkár úr a szó.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen, hogy tájékoztatott a jogaimról és a lehetőségeimről az ön által föltett azonnali kérdés megválaszolása kapcsán, de szeretném elmondani, hogy ebben az ön által kért esetben egyáltalán nem volt szó civilek megfélemlítéséről, ez az önk műfaja, 2002 és 2010 között, ugye, ismerjük, különösen 2006-ban, még ha tudom, hogy önnek nagyon rossz ezt hallani. *(Dr. Bárándy Gergely: Nem ezt kérdeztem, ez a baj vele.)* De hát talán-talán majd tanulnak belőle. Tehát 2006-ban önök félemlítették meg a civil társadalmat, önök próbálták a békés ünneplőket agyonveretni és egyéb olyan intézkedésekre utasítani a rendőrséget, amihez nem volt joguk.

Az ön által kért esetben szeretném elmondani és leszögezni itt is, hogy a rendőrség törvényesen járt el, a foganatosított eljárásokkal kapcsolatban tudomásom szerint semmiféle jogorvoslati lehetőséget nem nyújtottak be. Az eljárás törvényes volt, a rendőrség a törvényeknek megfelelően járt el. A jogszabályok alapján egyébként, ezt is elmondtam a korábbi alkalommal is, Magyarország demokratikus jogállam, ahol a törvények mindenkire kötelezőek. Senki nem állhat a törvények fölött, ebben az esetben sem.

Szeretném fölhívni a figyelmét, hogy ön ne támadja a rendőrséget. Annak idején, 2002 és 2010 között elég sokat ártottak a rendőrségnek, most, kérem, ezt ne tegye. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Képviselő úrnak adom meg a szót viszonválaszra.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen. Államtitkár Úr! Nem tartja azt nevetségesnek és teljes mértékben méltatlannak önhöz, hogy nekem direkt föl kell hívnom arra a figyelmet, hogy milyen választ nem szeretnék öntől kapni, hogy mely kérdésekre nem szeretnék öntől választ kapni. Ugyanis pontosan tudom, hogy ön az összes kérdésre ugyanezt válaszolja.

Azt gondolom, lehetne önmagával szemben legalább annyira igényes, hogy legalább valami más elterelő szöveget talál ki, legalább valami másik olyan tárgykört választ, ami nem tartozik az én kérdésemhez.

Azt gondolom, tisztelt államtitkár úr, hogy egészen egyszerűen nevetséges az, hogy ön direkt, szándékosan nem válaszol a feltett kérdésekre, és annyi igényesség, még egyszer mondom, nincs önben, hogy legalább kitalál még két-három olyan választ, amit el tud itt sütni. Ugyanis, amint látja, amit ön válaszolt, én előre elmondtam, hogy ön ezt fogja tenni.

Ez, államtitkár úr, nemcsak nevetséges, hanem elfogadhatatlan. És ha valami sérti a parlament tekintélyét, akkor az az, amit ön csinál. Na, az sérti! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Államtitkár úr, öné a szó.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Akkor önt nem éri meglepetés, ha már előre föltette a kérdéseket, és elmondta a válaszokat is a kérdésre. *(Dr. Bárándy Gergely: Amit nem szeretnék, ugye?)* Nagyon udvarias volt. *(Lázár János: Jó ügyvéd.)* Akkor legalább nem lepődött meg azon, hogy mit válaszoltam. De valóban, komolyra fordítva a szót, a valós helyzetnek megfelelő választ adtam meg a legjobb tudásom szerint. *(Dr. Bárándy Gergely: Elég kevés ez a tudás.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Arra törekszem, hogy az ön kérdésére, azonnali kérdésére a valóságnak megfelelő választ adjam meg. Ez megtörtént, még egyszer mondom. *(Dr. Bárándy Gergely: A pénzzel mi történt?)* Semmiféle jogsértés nem történt. Ön hivatkozott az országos rendőrfőkapitány úr válaszára, ezt a választ megkapta.

A rendőrség törvényesen járt el, és még egyszer mondom, szeretném kihangsúlyozni, a rendőri intézkedésekkel szemben tudomásom szerint semmiféle jogorvoslati kérelmet nem nyújtottak be. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Bana Tibor, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Lássunk**

tisztán az EU-tagságunk kérdésében” címmel. Bana Tibor képviselő urat illeti meg a szó.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! „Tudni kell azt is, hogy ez nem az Unió pénze, azzal arányos, amit befizetünk a közös kasszába, és a multinacionális vállalatok kivisznek az országból.” Nem, tisztelt képviselőtársaim, ez a mondat nem egy jobbikos országgyűlési képviselőtől, politikustól hangzott el, hanem Lázár miniszter úr nyilatkozta a vasarhely24.hu című, nevű internetes portálnak. A szombati napon jelent meg Lázár miniszter úrral ez a bizonyos interjú, ezért erős a gyanúm, hogy ez elsősorban az önkormányzati választási kampány részét képezte, és nem feltétlenül nevezhetőek őszintének ezek a gondolatok.

Amennyiben azonban mégis így van, akkor érthetetlen számomra, hogy miért nem támogatták annak idején a Jobbik Magyarországért Mozgalomnak az eseti bizottság felállítására vonatkozó javaslatát, amely azt vizsgálta volna, hogy vonjunk mérleget 10 éves uniós tagságunkról, vizsgáljuk meg, hogy összességében hogyan jött ki hazánk ebből az évtizedből, figyelembe véve természetesen a közvetett hatásokat is, hogy egy valós képet kaphassunk Magyarország elmúlt 10 évéről ebben a tekintetben. Természetesen ennek a bizottságnak a források lehívásának hatékonyságát is vizsgálnia kellene, mert ha visszagondolunk a 2007-2013-as többéves pénzügyi ciklusra, akkor egyrészt azt láthatjuk, hogy komoly hiányosságokról beszélhetünk a lehívások tekintetében, másrészt pedig elsősorban presztízsberuházásokra mentek el a pénzek, nem pedig munkahelyteremtő, gazdaságélénkítő célokra.

Amellett sem mehetünk el szó nélkül, hogy többen tartják hátrányosnak hazánk uniós tagságát, mint előnyösnek a közvélemény-kutatási adatok alapján, és a további mélyítést pedig egyértelműen elutasítják a magyar választópolgárok. A májusi európai parlamenti választások eredménye is jelzi azt, hogy az egyes tagállamokban egyre többen utasítják el a szakállas nők Európáját. Kérem miniszter urat, adjon választ arra, hogy folytathatunk-e mindenre kiterjedő vitát erről a kérdésről.

Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Igen tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársam! Köszönöm kérdését. Valóban az az állításom, hogy amikor az Európai Unió Magyarország felzárkózását támogatja az Európai Unió átlagához, várhatóan még 2020-ig, akkor részben azokat a támogatásokat kapjuk vissza, illetve azokat a befizetéseket kapjuk vissza, amelyeket Magyarország eszközöl. Illetve ez a költségvetés, az Eu-

rópai Unió költségvetése segít bennünket abban, hogy az Európai Unió tagországaiiban működő nagyvállalatok által Magyarországról kivitt pénzből valamennyi visszakérüljön hazánkba.

Ennek a nettó mérlegét szerintem érdemes megvonni 2007 és 2013 között. Egyáltalán nem zárkózom el az elől, hogy 2015 második felében a parlament bizottsági keretek között vagy bármilyen más fórumon, akár vitanap keretében összegezze a 2007 és 2014 közötti tapasztalatokat, tekintettel arra, hogy 2015. december 31-ig kell az európai uniós ciklust lezárni. Mondanék néhány számot önnek, amit állításom alátámasztásaképpen sikerült begyűjtenem. 2004 és 2013 között mindig pozitív volt a kassa. 2007-ben 1,6 milliárd eurónyi pluszban voltunk, 2009-ben 2,7 milliárd eurónyi pluszban voltunk a befizetéseinkhez képest. Ez a nemzeti jövedelemhez 3,1 százalékkal járult hozzá. 2011-ben 4,6 százaléknyi nemzeti jövedelmi többletet tudtunk elérni, ez 4,4 milliárd eurót jelentett.

(17.10)

2012-ben 3,59 százalékkal járultunk hozzá a nemzeti jövedelemhez, és ez 3,2 milliárd eurónyi többletet jelentett. 2013-ban voltunk a csúcson: akkor a nemzeti jövedelmi többlet 5,3 százalék volt, és ez 5 milliárd eurónyi pozitív szaldót jelentett. A partnerségi megállapodás alapján ez még inkább növekedni fog *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeletet.)* 2014 és 2020 között. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Bana Tibor képviselő úré a szó.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A Jobbik Magyarországért Mozgalom továbbra is azt szeretné, hogy vonjunk mérleget európai uniós tagságunk tíz évéről, és lássunk tisztán ebben a kérdésben. Azt nem állítjuk természetesen, hogy nettó befizetők lennénk, azt viszont egyértelműen mondjuk, hogy nettó ráfizetői vagyunk ennek az évtizednek, ha a közvetett hatásokat is figyelembe vesszük. Többek között ezért is utasítjuk el az európai egyesült államok útját, és ezért képviseljük a nemzetek Európájának koncepcióját, ahol a tagállamok saját nemzeti önrendelkezésüket megfelelő módon ki tudják teljesíteni.

Örömmel vettük azokat a nyilatkozatokat és egyértelmű vállalásokat is kormányzati részről, hogy az uniós források 60 százalékát a következő hétéves ciklusban gazdaságfejlesztésre kívánjuk fordítani. Ettől függetlenül azért vannak kétségeink ezt illetően, és természetesen alaposan követni fogjuk majd az ezzel kapcsolatos fejleményeket. Annak pedig örülök, hogy a miniszter úr jelezte, hogy nem zárkózik el egy ilyen kezdeményezés elől, hiszen végre ideje lenne érdemi vitát folytatni uniós tagságunkkal

összefüggésben. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A miniszter úré a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Az igazi kérdés az, hogy a 2007-13-as tapasztalatok alapján képesek vagyunk-e az Európai Unióból érkező 34,5 milliárd eurót 2014 és 2020 között úgy felhasználni, hogy az integrációból esetleg származó gazdasági hátrányokat kikompenzáljuk; ez azon múlik, hogy az operatív programoknak mi lesz a tartalma. Azt én óriási győzelemnek tekintem, hogy ami Brüsszelből jön pénz, annak 60 százaléka visszamegy a kis- és középvállalati szektorba, 40 százaléka pedig humán és reál infrastruktúrára kerül fordításra. Ez 2007 és 2013 között nem így volt, mert 2007 és 2013 között a kv az összes forrás 17 százalékát kapta meg a most előirányzott 60 százalékkal szemben.

Tehát ha Magyarország jól tárgyal a továbbiakban és a forrásokat jól osztja föl, valamint a pénzt nem lopják el, akkor ezek a források képesek azokat a veszteségeket kompenzálni, amelyeket a gazdasági unió hátrányai jelentenek számunkra. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Firtl Mátyás, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Mikorra készülhet el a Balf és Felsőrákos közötti kerékpárút?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszádra Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e Fónagy úr személyét. *(Jelzésre:)* Öné a szó, képviselő úr.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A Fertőrákos és Balf települések közötti kerékpáros közlekedés megoldása több mint két évtizedes probléma, aminek rendezését a magyar kormány magára vállalta. Első körben, még 2012-ben 450 millió forint kormányzati támogatást kapott a térség ahhoz, hogy a meglévő kerékpárutak rekonstrukciója megtörténhessen a XXI. századi minőségi elvárásoknak megfelelően; másrészt pedig, hogy a hiányzó Fertőrákos és Balf közti szakasz engedélyezési és kiviteli tervdokumentációi elkészülhessenek, megalapozva további - elsősorban uniós - források bevonását a feladat megoldása érdekében.

Jelenleg a Balf és Fertőrákos közötti kerékpáros közlekedés a közúton történik, a Fertő tó körbekerékpározhatósága ezen az egyetlen szakaszon szakad meg. Ráadásul a Balf és Fertőrákos közti 8526-os útszakasz állapotáról tudni kell, hogy közlekedésbiztonság szempontjából elfogadhatatlanul rossz minőségű, balesetveszélyes, a hiányzó láncszem pedig akadálya a többmilliárdos fejlesztésű turisztikai

célpontok gyors, biztonságos és kényelmes megközelíthetőségének. Rendkívüli balesetveszélynek vannak kitéve a kerékpáros turisták, akiknek száma egyre növekszik. A turistákon kívül a helyben lakók, a szőlősgazdák, a helyi vállalkozások érdekét egyaránt szolgálja a megépülő út.

Az elkészült tervek birtokában a Fertő-Hanság Nemzeti Park Igazgatósága és a Magyar Közút Non-profit Zrt. közös konzorciuma tavaly ősszel sikeresen pályázott a nyugat-dunántúli operatív program rendelkezésére álló EU-s forrásokra. A szükséges pénzeszközök rendelkezésre állnak a kerékpárút kivitelezésére, a megvalósítás során a konzorcium mindent megtett, hogy a tényleges munkák megkezdődjenek. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*

Kérdezem az államtitkár urat, mikorra várható, hogy elkészül a Balf és Fertőrákos közti kerékpárút, pontosabban a kerékpározható *(Az elnök ismét csenget.)*, három méter széles mezőgazdasági út a szőlők között teljes hosszában. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Az államtitkár úré a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A Fertő menti kerékpáros útvonal, a magyar szakasz kerékpárforgalmi létesítményeinek építésére és fejlesztésére 2013-ban mintegy 450 millió forintot csoportosítottunk át. Ebből a forrásból indult meg a kerékpárút tervezése, valamint egyes, nem építésiengedélyköteles szakaszokon a kivitelezés és a felújítás is.

A hiányzó szakaszok megépítésére a regionális operatív programban mintegy 700 millió forint forrás áll rendelkezésre. E forrást a kiviteli tervek és a végleges költségvetés ismeretében 2014 tavaszán további 105 millió forinttal egészítettük ki. A nem engedélyköteles szakaszok kivitelezése várhatóan még az idén megkezdődik, 2015 nyarára be is befejeződik. Egy kivétellel az összes engedélyköteles szakasz jogerős építési engedéllyel rendelkezik, az engedélyek birtokában jövő tavasszal megindulhatnak és a nyár végére le is zárulhatnak a munkálatok.

A Fertő-parti településeken a fejlesztés keretében többségében belterületi kerékpársávok és kerékpáros nyomvonalak kialakítását tervezzük. A Fertőrákos-Balf és Balf-Fertőboz között osztrák mintára a mezőgazdasági utakat tesszük kerékpározhatóvá.

Köszönöm kérdését és figyelmét. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: A képviselő úré a szó.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Államtitkár Úr! Köszönöm a válaszát. A kérdést valóban azért kellett feltennem mint a térség országgyűlési képviselője, hogy egyrészt megköszönjük azt a 450 millió kor-

mányzati támogatást, amivel a meglévő kerékpárút fejlesztése megtörtént, másrészt a térségben végrehajtandó nagyfokú fejlesztések - amelyek történetesen a fertői Esterházy-kastély, a fertőrákosi fejlesztések - mind azt indokolják, hogy ez az út mielőbb megvalósuljon. Ebben a szándékot köszönjük, és azt is köszönjük, hogy az elkövetkező időben erre nagyobb hangsúlyt fognak fordítani.

Azért fontos ez - még egyszer szeretném hangsúlyozni -, mert az itt élő kis- és középvállalkozóknak, akik a turizmusból, az idegenforgalomból élnek, nagyon fontos, hogy valóban európai mintájú kerékpárúton körbe-kerékpározható legyen a Fertő. Amit pedig az államtitkár úr mondott, valóban egy három méteres mezőgazdasági utat is igénybe lehet venni, az pedig valóban az ott élő gazdáknak, mezőgazdaságból élőknek a létét segíti elő.

Köszönöm megtisztelő válaszát, és bízunk benne, hogy akkor tavasszal elkészül az út. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Az államtitkár úr nem kíván válaszolni. Köszönjük.

Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Kinek az érdekét szolgálja az értelmetlen rombolás?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Nagy István államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e Nagy István államtitkár úr személyét.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Akkor öné a szó, tessék!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Magyarország érdekét szolgálja Ángyán József intézetének szétrombolása és a kishantosi biogazdálkodás ellehetetlenítése. Ángyán József 24 éve alapította a Szent István Egyetem Környezet- és Tájgazdálkodási Intézetét. A természeti értékek megőrzésére, a vidék megújítására alapult intézet szeptember 30-án hosszan tartó, súlyos támadások következtében megszűnt. Száz kilométerre onnét a Kishantosi Vidékfejlesztési Központ 21 évig gazdálkodott vegyszermentesen, oktatta a környékbeli és távolabbról érkező gazdákat, majd lejárt a szerződésük, és a tíz részre szabdalt korábbi földjük egészét elvesztették.

Mi a közös a KTI, tehát a Környezet- és Tájgazdálkodási Intézet és a kishantosi biogazdaság között és a szinte egy időben történő megszűntetésükben? Az, hogy mindkét intézet egy kisstilí politikai bosszú áldozata lett, mert mindketten a Fidesz-kormány kritikussai voltak, mégpedig hiteles kritikussai, hiszen sem Ángyán József agrármérnök, a KTI alapítója, sem pedig Kishantos vezetői nem mondhatni, hogy

nem hiteles emberek, és semmiképpen sem sorolható a balliberális oldalhoz.

A kormány azonban a hozzá közeli értelmiségieknek is példát akar statuálni: a nemzeti együttműködés rendszerében nincs helye a kritikának, a nyilvános kritikának. Aki mégis erre vetemedik, aki mer nem egyetérteni, aki nem áll be a sorba, és akinek nem felel meg az „egy a tábor, egy a zászló” politikai alapelv, azt ellehetetleníti a kormány.

(17.20)

Ángyán József ki mert állni Kishantosért, és a Fidesz-kormány államtitkáráként számon kérte a Fideszen korábbi ígéreteit. Az a kérdésem, hogy Magyarországnak érdekét szolgálja-e ennek az intézetnek és ennek a gazdálkodásnak az ellehetetlenítése.

ELNÖK: Nagy István államtitkár úré a szó.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselő Úr! Kishantos ügyében többször és többszörre hangzik el kérdés és felszólalás a Házban, mindig politikai jellegű. Olyan jó lenne, ha az ökológiai gazdálkodással kapcsolatosan vagy a tájgazdálkodással kapcsolatosan a szakmai kérdésekről beszélhetnénk.

Az első felvetésére, ami az egyetemi autonómiát érinti, arra nagyon egyszerű a válasz: egyetemi autonómia kérdésebe nem kívánunk beleszólni, és nem kívánunk sem vitatkozni, sem megmagyarázni ezeket a döntéseket.

Kishantos kérdése pedig véleményünk szerint nagyon egyszerű és egyértelmű kérdésekből eredeztethető. Az első kérdés így hangzik, hogy Kishantos szerződése lejárt. Senkitől nem vettünk el semmit. A második kérdés pedig az, hogy ez a föld nem Kishantos földje volt, visszaadni ezért értelmezhetetlen. Ez a föld a magyar állam tulajdona, azaz mindnyájunké. Senki nem vitatja, hogy 2013. október 31-én lejárt a haszonbérleti szerződése, az NFA pedig 2012. október 10-én nyilvános pályázaton meghirdette a társaság által bérelt összesen 452 hektár terület haszonbérleti jogát.

A haszonbérleti szerződésben az új haszonbérlők a Kishantosi Vidékfejlesztési Központ által korábban ötéves időtartamra vállalt agrár-környezetgazdálkodási program támogatási időszakának lejártáig önkéntesen kötelezettséget vállaltak arra, hogy a bérelt területeken az AKG integrált szántóföldi növénytermesztési célprogram előírásának betartása érdekében a célprogram előírásainak megfelelő gazdálkodást folytatnak.

A pályázati rendszer a versenysemlegesség lehető legteljesebb biztosításával minden pályázónak

lehetővé tette a sikeres pályázatot. A pályázati eljárás a haszonbérleti pályázatokra vonatkozó *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* valamennyi jogszabályi rendelkezés betartásával zárult le. Majd folytatjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ikotity István képviselő úré a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Sajnos, ez a forma nem teszi lehetővé, hogy hosszú szakmai kérdéseket tegyek fel. Jó néhányat írásban már összefoglaltam, és hamarosan küldeni fogom a kifejezetten szakmai kérdéseket.

Azonban az, ami elhangzott, arra reagálva szeretném jelezni, hogy 2014. augusztus 31. volt a támogatási időszak vége, amíg az AKG-támogatás működött. Ez idő alatt az új bérlőkkel fel kellett volna bontani a szerződést, hiszen nem folytattak ennek megfelelő gazdálkodást ezen a területen.

A másik kérdésre, Ángyán József intézetének megszüntetésére az egyetemi autonómia kapcsán ugyancsak az intézet vezetőjének is fel fogjuk tenni a kérdéseket.

ELNÖK: Államtitkár úré a szó.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Magam is agrármérnök lévén nagyon szívesen állok bármikor rendelkezésére, és a földművelésügyi tárca szakapparátusa nagyon szívesen áll az ön rendelkezésére minden témában, de különlegesen akkor, amikor a biogazdálkodás vagy az ökogazdálkodás témakörét vetjük föl. Bármilyen szakmai kérdésben, bármikor hajlandóak vagyunk egyeztetni és különböző szakmai megoldásokat találni.

Az elmúlt időszakban az egymással való kérdésfeleletben tájékoztattam már arról, hogy a kormány milyen tervet készített elő, hogyan kívánjuk 3 százalékról 5 százalékra növelni Magyarország területén. Számos bizonyítékát adtuk annak, hogy kivételesen és nagyon fontosnak tartja a magyar kormányzat és a földművelésügyi tárca mindazt, hogy az ökogazdálkodás, biogazdálkodás széles körben elterjesztését segítse Magyarországon.

Ebben a szakmai kérdésben nagyon szívesen működünk együtt az LMP-vel, hiszen mint zöldpárt, természetes, hogy a zászlajára tűzte, s természetes *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy a földművelésügyi tárca pedig partnere kíván lenni ebben a munkában. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Bízhatnak még a felelősségteljes állampolgárok?”** címmel. A miniszter úr, halaszthatatlan közfeladata ellátása

miatt válaszára Nagy István államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét.

HERINGES ANITA (MSZP): Elfogadom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő asszony.

HERINGES ANITA (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Magyarországon ma közel kétmillió embert érint a parlagfű-allergia. A 2009-es adóévben kiemelt 1 százalékos parlagfű elleni harcra tudták felajánlani az adózók. Több mint 177 ezer olyan tisztességes és tudatos társunk volt, aki több mint 1,1 milliárd forintot ajánlott fel személyi jövedelemadója 1 százalékából azért, hogy segítsenek betegséggel küzdő társaikon, családtagjaikon, önmagukon.

Őnök azonban a társadalom számos rétegével együtt, így a parlagfű-allergiásokkal sem törődnek, de még a felelősségteljes adózók akaratát is semmibe veszik. Azon választópolgárok bizalmával élnek vissza, akik segíteni, törődni próbálnak másokkal, másokkal.

Az elmúlt hetekben bizonyosodhattunk meg az önök társadalmi felelőtlenségéről, mert ugye, ma olyan világot élünk, ahol a közérdekű adatokat csak perek útján lehet megismerni. Az adatok sajtón keresztüli széles nyilvánosságra kerüléséből ismertté vált ugyanis, hogy hiába a jóhiszemű és jó szándékú felajánlás, ha az Orbán-kormány a magyarok parlagfű-mentesítésre felajánlott adóforintjainak nagy részét teljesen másra használja fel.

Államtitkár Úr! Önökre a választópolgárok 1,1 milliárd forintot bízta, melyet önök nem gondos gazdaként költöttek el, hanem pökhendi földesúrként. Államtitkár úr, kérem, mondja meg, mi lesz a következménye az önök által irányított minisztériumban ennek a felelőtlenségnek. Önök a tisztas adófizető állampolgárok bizalmát rendítették meg az 1 százalékos adó intézményében.

Ezt már joggal nevezhetjük társadalmi bűnnek. Kötelesek ezt most rendbe hozni a civilek, a dolgozni kívánó alapítványok és az 1 százalékukat felajánló állampolgárok bizalmának visszaszerzéséhez. Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Államtitkár úré a szó.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselő Asszony! A kormány 2012. július 6-án fogadta el Magyarország parlagfű elleni rövid és középtávú védekezési akciótervéről szóló kormányhatározatot, amely tartalmazza a parlagfű elleni védekezés célkitűzéseit, valamint az elvégzendő feladatokat és felelősöket.

A parlagfű elleni állami szerepvállalás fő iránya a prevenció, a megelőzést elősegítő kommunikáció, az érintett társadalmi szervezetekkel együttműködve. A parlagfű pollenszámának drasztikus visszaszorítása érdekében tett intézkedéseket jól tükrözi a legmagasabb napi pollenkoncentráció értékének éves változása. 2010-ben a legmagasabb napi koncentráció 1684 darab pollen volt köbméterenként, az ezt követő években fokozatosan csökkent, 2013-ban már csak 617 darab volt köbméterenként. A 2010. évi legmagasabb pollenkoncentrációhoz képest a mért adatok 2011-ben 20,5 százalékkal, 2012-ben 48 százalékkal, 2013-ban pedig 63,4 százalékkal csökkentek.

Az idei évről a végleges adatok még nem állnak rendelkezésünkre, azt azonban megígérhetem, hogy még jobb adatokkal számolhatunk. A Vidékfejlesztési Minisztérium parlagfű elleni közérdekű védekezés végrehajtásának támogatása fejezeti kezelésű eredeti előirányzatán a 2011. évben 1 milliárd 84 millió forint állt rendelkezésre, melyből két részletben 642 millió forint átcsoportosítása történt meg, melyre az államháztartási törvény lehetőséget biztosított.

Ezt nagyon szeretném hangsúlyozni önnek, hogy csak olyan átcsoportosítást végeztünk, amire az államháztartási törvény lehetőséget biztosított. Mindaz, amit ön fölvetett, előrevetített, az nem történt meg, az nincs. Köszönöm szépen. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: De hát hogy ne lenne?)*

ELNÖK: A képviselő asszonyé a szó.

HERINGES ANITA (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! 177 ezer tisztességes és jóhiszemű adózó a parlagfű-mentesítésre ajánlotta fel célirányosan azt az 1 százalékot. Önök a parlagfű-mentesítés, a fertőzött területek felderítése helyett a pénz azonban végkielégítésekre, gépkocsivásárlásokra, októberben a parlagfűszezon után terepjáró-vásárlásra költötték, fesztiválon való megjelenésre, napi működésre, különféle rendezvényekre, számítógépekre és a minisztériumi irodákra költötték. Felháborító és elfogadhatatlan, hogy semmibe vették az adózók akaratát.

Most felszólítom önöket, nevezze meg a felelősöket, ki a felelős azért, hogy átverték 177 ezer adózót.

(17.30)

Ki felelős azért, hogy elmulasztották létrehozni a jogszabályt 2010-ben, amely a felajánlott adóforintok felhasználását garantálta volna? *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Államtitkár úré a szó.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Asszony! Szeretném ismét mondani, hogy mindarra az átcsoport-

tosításra, ami történt, az államháztartási törvény lehetőséget biztosított. Az előző kormány 2006 és 2009 között parlagfű elleni védekezésre közvetlen és közvetett módon nagyságilag 3,5 milliárd forintot fordított, a jelenlegi kormány által a parlagfű mentesítésére fordított összeg ennek a többszöröse. A 2011 és '14 között közvetlen és közvetett módon parlagfű-mentesítésre fordított összeg 52 milliárd forint, mely lényegesen meghaladja az előző összeget.

A parlagfű elleni hatékony védekezést a közfoglalkoztatási program is segíti, és szeretném kiemelni, hogy 2014-ben a tervezett háromszori kaszálást követően az erős parlagfű-fertőzöttség miatt negyedik kaszálás is történt. Az elvégzett négy ütemben 70 662 fő bevonásával 13 536 hektár parlagfű mentesítése történt meg.

Kérem válaszom elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kepli Lajos, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Támogatja-e a kormány egy egészségügyi szűrőközpont felállítását Devecser városában?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkár úr személyét. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy Orbán Viktor miniszterelnök úr napirend előtti felszólalásában említette, a választópolgárok ítéletet mondtak. Így van, a választópolgárok ítéletet mondtak a Veszprém megyei Devecser településen is, ítéletet mondtak arra a tevékenységre, amelyet a kormánypárt az elmúlt években, a kormánypárti vezetésű város az ő érdekükben kifejtett. Tegnap óta jobbikos vezetése van Devecser városnak, és a fideszes vezetést ily módon lecserélték a választópolgárok.

A vörösiszap-katasztrófa után önöknek addig volt fontos Devecser, amíg abból politikai tőkét lehetett kovácsolni, azonban a kártérítések ügye és az egészségügyi hatások egészen hosszan elhúzódtak. A mai napig is elhúzódnak, hiszen a vörösiszap-tározókból szálló por hatásai sok-sok éven keresztül akkumulálódnak a szervezetben, és sokkal később jelentkeznek csak sok esetben a megbetegedések, és a devecseri állampolgárok továbbra is aggódnak az egészségükért. Sok Devecserben a légúti megbetegedés, amely nyilvánvalóan összefüggésbe hozható a vörösiszap-tározók kiporzásával és a vörösiszap-katasztrófa utáni időszakokkal. Azt gondolom, hogy megérdemlik a devecseri polgárok, hogy az állam, a kormányzat együttműködésben a devecseri városvezetéssel egy egészségügyi állandó szűrőközpont felállítását kezdeményezze. Nyilvánvaló, hogy Devecser városnak önmagában erre nincs meg a megfelelő

forrása, a kormánnyal együttműködve tudja csak ezt végrehajtani. Ezért Ferenczi Gábor frissen megválasztott polgármester úr üzenetét is tolmácsolva kérdezem államtitkár urat: partner-e a kormány abban, hogy egy folyamatosan működő egészségügyi szűrőközpont álljon fel Devecserben, és így biztosítsuk az ottani emberek egészségét és nyugalmaát a vörösiszap-katasztrófa és az azóta is elhúzódó szállóporszennyezéssel kapcsolatos félelmeik terén? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A devecseri kormányzati egészségügyi szűrőközpont kormányhatározat alapján 2010. december 15-től 2011. december 31-ig a területi illetékességű ÁNTSZ szakmai felügyelete mellett működött. Ez idő alatt Devecser város és az iszapkatasztrófa által sújtott nyolc település lakosait látta el. A szűrőközpont fő feladata a vörösiszap feltételezett hatásaival kapcsolatosan felmerült kérdések vizsgálata, az iszapkatasztrófa által érintett lakosság egészségi állapotának figyelemmel kísérése, az Országos Környezetegészségügyi Intézet részére történő folyamatos, pontos adatszolgáltatás, valamint az általános szűrések elvégzése volt.

A szűrőközpontban tüdőgyógyászati, belgyógyászati, gyermekgyógyászati, fül-orr-gégészeti, szemészeti, sebészeti és nőgyógyászati vizsgálatokat végeztek, előjegyzés alapján. 2011. március 1-jétől a vizelet nehézfémtartalmának meghatározására is mintavételeket végeztek ott. Az elvégzett vizsgálatok több részről álltak, korábbi betegségekre, gyógyszeresedésre, panaszokra, káros szenvedélyekre vonatkozó részletes kikérdezés, a káresemény alatt vagy után jelentkező panaszok felmérése, részletes fizikális vizsgálat, különös tekintettel az esetleges marással kapcsolatos sérülésekre, a tüdő, valamint a felső légúti irritatív és/vagy hurutos tünetekre. Folytathatnám: légzésfunkciós vizsgálat az egyik legmodernebb típusú mérőeszközzel, klinikai laboratóriumi vizsgálatok 25 különböző paraméter meghatározásával, havonta tüdőszűrés a Máltai Szeretetszolgálat mobil tüdőszűrő-állomásának közreműködésével, és egyéb szakorvosi vizsgálatok is történtek ott.

A bármilyen okból kiszűrt beteg további ellátásáról a szakorvosi rendelő gondoskodott. Az ismételt megjelenéseket is figyelembe véve a szűrőközpont szolgáltatásait összesen 4677 alkalommal vették igénybe. A legtöbben Devecserből és Kolontárról, a két leginkább előntött településről érkeztek, kétharmadában nők - és innen fogom folytatni az egy percen. Köszönöm.

ELNÖK: Képviselő úré a szó.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Amit ön felolvasott, abból is látszik, hogy a szűrőközpontra igény volna, és nemcsak abban az egy évben, amíg működött, hanem most is igény volna rá.

Önök egy évvel a vörösiszap-katasztrófa után levonultak a területről, levették a kezüket Devecserrel, a devecseri emberek azonban ott maradtak, és továbbra is elszenvedik a hátrányos hatásait ennek a katasztrófának. Még egyszer mondom: sokszor csak évekkel később jelentkezik a hatása ezeknek a légúti megbetegedéseknek, illetve ennek a maró, lúgos vörösiszappor folyamatos belégzésének, ami hónapokig utána, a vörösiszap-tározó nem megfelelő lefedése után is bekövetkezett, hiszen a szél hordta a port. Most már ez a hatás csökkent vagy megszűnt ott a településen, azonban az ott élő emberek biztonsága és egészségügyi felmérése érdekében szükség volna arra, hogy ez a szűrőközpont folyamatosan működjön, és rendszeres időközönként szűrje a Devecserben élő polgárokat, embereket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tehát folytatnám: a laborvizsgálatokon volt a legnagyobb arányú a megjelenés. Pontosan azért, hogy komplex eredményeket kaphassunk, sokan a negatív eredmények láttán és panasz hiányában már nem mentek vissza ebbe a szűrőközpontba. De a szűrőközpontnak ettől függetlenül ezzel az ötezer vizsgálattal a működése a kormányhatározat sikeres végrehajtását tükrözi. Nagy létszámú lakosság kereste fel a szűrőközpontot, az embereket foglalkoztató kérdések megválaszolásra kerültek, biztosítva volt a lehetőség az egészségi károsodás kiszűrésére és időben történő kezelésére mindenki számára.

Fontos továbbá megjegyezni, hogy Devecserben viszont azóta működik egészségfejlesztési iroda, amely hosszú távon is biztosítja a szükséges szűrések megszervezését, tehát a helyi lakosság egészsége és védelme biztosítva van. A devecseri lakosság - ebből az ötezer vizsgálatból kiderül - az egészségügyi állapota, ahogy azt a szűrőközpont működési tapasztalatai, komplex eredményei is bizonyítják, mutatják, nem rosszabb, mint az ország más térségeinek átlaga. Mindezekből kifolyólag új egészségügyi szűrőközpont létesítésére nincs szükség, viszont az egészségfejlesztési iroda továbbra is megóvja az ott levők egészségét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Ezzel az azonnali kérdéseknek a végére értünk. Most következnek a **kérdések**.

Tisztelt Országgyűlés! Kiss László, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: „**Milyen eredményeket ho-**

zott első külföldi látogatása?” címmel. (Lázár János: *Nagy eredményeket hozott.*) Kiss László képviselő urat illeti a szó.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Első külföldi útja Pozsonyba vezetett, ahol találkozott a szlovák miniszterelnökkel és a külügyminiszterrel, illetve látogatást tett a Magyar Közösség Pártjánál. Ezt megelőzően azt nyilatkozta, hogy Szlovákia és Magyarország viszonyában számos forró téma van, de annak érdekében, hogy ezeket sikerrel tudjuk megvitatni, ahhoz közös sikertörténeteket kell építeni.

Orbán Viktor az új kormánya megalakulása kapcsán ugyan megígérte, hogy most már - idézek tőle: - „az érzékeny kérdések is napirendre kerülhetnek a két ország kapcsolatában”, de egyelőre ennek semmi jele nem volt látható, tegyük hozzá, előtte sem. Navracsics külügyminiszter június 30-án tett látogatást Pozsonyban, a megbeszélések után kijelentette: a mindennapi szlovák-magyar kapcsolatok kitűnően működnek. Ehhez képest miniszter úr Pozsonyban egy szóval sem említette szlovák kollégájának a kettős állampolgárság rendezetlenségét, a nyelvtörvény rendezetlenségét.

Felmerül a kérdés: a magyar kormány minden segítséget megad-e azoknak, akiket szlovák állampolgárságától megfosztottak? Sokak a legnagyobb titokban kénytelenek büszkék lenni életük egyik legfelemelőbb pillanatára. Úgy tudjuk, hogy sem Navracsics Tibor, sem Szijjártó Péter külügyminiszter úr nem hangoztatta aggályait a szlovák állampolgársági törvénnyel, a nyelvtörvénnyel és a szlovák kormány kisebbségeket semmibe vevő politikájával szemben. Úgy gondoljuk, hogy óriási hiba ezeket a rendezetlen problémákat szőnyeg alá söpörni, azért, hogy elmondhassuk: kitűnőek a kapcsolatok. A felvidéki magyarok ezt minden bizonnyal másként látják.

Kérdezem ezért tisztelt miniszter urat, milyen eredményeket hozott külügyminiszter úr első külföldi látogatása. Köszönöm a szót. (Taps az MSZP soraiból, Szávay István tapsol.)

ELNÖK: Megadom a szót Szijjártó Péter külügyminiszter úrnak.

(17.40)

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Köszönöm szépen, hogy felvetette ezt a kérdést. Ki is használom a lehetőséget, hogy tájékoztassam önt arról, hogy mik szerepeltek napirenden a kétoldalú találkozón Pozsonyban.

A témák alapvetően két csoportra oszthatók. Az első csokorba valóban az együttműködésünk sikertörténetét megalapozó kérdések kerültek, mint az

energetikai, a közlekedési és a külkereskedelmi együttműködés kérdései; a második csokorba - és ez természetesen nem fontossági sorrend - az úgynevezett forró témák. Lajczák külügyminiszter úrral egyetértettünk abban, hogy nem kell itt homokba dugnunk a fejünket, nem kell úgy tennünk, mintha egyébként úgy minden rendben lenne, igenis vannak forró témák, amelyeket meg kell vitatnunk.

Ugyanakkor, tisztelt képviselő úr, mint ahogy már volt egyszer lehetőségem önnel erről eszmét cserélni a miniszterjelölti meghallgatáskor, most is azt tudom önnek elmondani, hogy szerintem itt nem az önmagáért való felvetés a nemzeti érdek, hanem ezeknek a kérdéseknek a megoldása. Én azt gondolom, ha most az első találkozón jelen helyzetben én semmi másra nem lettem volna hajlandó, mint ezeknek a kérdéseknek a megvitatására, akkor szerintem hosszú esztendőkre elvettem volna a lehetőségét annak, hogy sikerrel megvitassuk ezeket a kérdéseket. Ezért én arról szeretném önt tájékoztatni tisztelettel, képviselőtársam, hogy abban maradtunk a miniszter úrral, és erről a hétpárti egyeztetésen az ön képviselőtársát tájékoztattam is, hogy ezen sikertörténetek megépülésével párhuzamosan létrehozzuk azt a listát, amelyen az úgynevezett forró témák szerepelnek hiánytalanul. Fel is vetettünk egy párat egyébként a találkozón, akár a nyelvhasználat ügyét, akár a magyar oktatási intézmények kérdését Szlovákia területén, és ezeket a kérdéseket kellő időben meg fogjuk vitatni.

Ugyanakkor egy dologban szintén megegyeztünk, hogy biztosan nem fogunk egymásnak nyilvánosan, a Dunán keresztül üzengetni és egyfajta ilyen nyomásyakorlásos ordibálásba átmenni, hanem mint érett, bölcs, európai polgárok fogjuk ezeket a kérdéseket (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) egymással megoldani.

Ezt tudom önnek mondani tájékoztatásként egyelőre. November 10-én, amikor a következő körben találkozom a pártok képviselőivel, remélem, hogy már további tájékoztatást fogok tudni adni az addig történő dolgokról. Köszönöm szépen a kérdésfelvetést. (Taps a Fidesz soraiból.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Vágó Sebestyén, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszternek: **„Gyermekeink védelmében”** címmel.

Megadom a szót a képviselő úrnak.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt időszakban napvilágra került, a kiskorúak sérelmére elkövetett bűncselekmények és azok jellege kényszeríti a törvényhozást, hogy szankcionálásuk és megelőzésük érdekében radikálisabb lépéseket tegyen. Ehhez nem elég az a kormánypárti kezdeményezés, hogy a kiskorúak

sérelmére elkövetett szexuális bűncselekmények ne évüljenek el, ennél sokkal súlyosabb intézkedések szükségesek. Erre példa az a kezdeményezésünk, hogy az ilyen bűncselekményt elkövetők tartózkodási helye közérdekű adat legyen.

Önök az Egyesült Államokat a demokrácia fellegvárának tekintik sok mindenben, és sokszor hű csatlósként követik őket. Ott ez az eljárás hatályos jogszabályokban rögzített. Nem gondolják, hogy sok mással szemben inkább ezt a gyakorlatot kellene követni? Persze ismerem az ilyenkor reflexszerűen jövő aggályokat, mint például a személyiségi jogok kérdése vagy a bűnelkövetők testi épségének esetlegesen felmerülő, támadásoktól való védelme. A jogállamiság része kell hogy legyen az is, hogy indokolt esetben a többség vagy kiszolgáltatottabb rétegek, jelen esetben a gyermekek védelmében mások jogait korlátozzuk. Az már csak a jogalkotó bölcsességén múlik, hogy a jogszabályok megalkotásánál - megtalálva az arany középutat - a potenciális áldozatoknak is fokozottabb védelmet nyújtson, de a terheltet is védje a jogtalan támadásoktól, az önbíráskodástól, a jogalkalmazónak, például az ügyben eljáró bírának pedig egyfajta mozgásteret hagyjon, hogy a bűncselekmény jellege, körülményei, az elkövető reszocializációs vagy gyógyultsági foka alapján határozza meg az intézkedés jellegét.

Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon jól tudom azt, tisztában vagyok azzal, hogy az ezen intézkedések, akár ezen intézkedések hatékonysága is függhet attól, hogy a szociális és gyermekvédelmi ellátórendszer hogyan működik, akár a gyermekvédelmi jelzőrendszer hogyan működik - persze tudom, ez egy másik minisztériumra tartozik -, de nem gondolják-e azt, hogy már régebben radikálisabb lépéseket kellett volna tenni, hogy ezeket a bűncselekményeket megakadályozzuk, gyermekeinknek fokozottabb védelmet nyújtsunk.

Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm a kérdését, képviselő úr. A kérdése arra a mai napon az Igazságügyi bizottság által megtárgyalt képviselői indítványra alapul, amelyben egy országgyűlési határozati javaslatot terjesztettek volna elő, de a bizottság nem vette tárgysorozatba. Természetesen én is kíváncsian fogom olvasni a bizottság jegyzőkönyveit, hogy milyen indokokkal utasította el a bizottság.

Ami a dolog érdemét illeti, nagyon fontos tisztázni, hogy itt közérdekből nyilvános adat fogalmáról beszélhetnénk, tehát nem közérdekű adatról, hanem közérdekből nyilvános adatnak minősülhetnének az

ilyen személyes adatok. Ezt azonban az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint olyan alkotmányossági követelmények mellett lehet csak korlátozni, mármint az ehhez fűződő alapjogot, amely esetén a szándékolt cél elérése is egy nagyon komoly, nyomós érv, és valóban indokolt ennek a személyiségi jognak a korlátozása.

Azt szeretném önnek elmondani, hogy az Igazságügyi Minisztériumban már korábban is felmerült az a kérdés, hogy az elítéltek adatai milyen terjedelemben, milyen mélységben hozhatók nyilvánosságra, tekintettel arra, hogy az ítéleteket nyilvános tárgyaláson hirdeti ki a bíróság. Tehát van egy ellentmondás a személyes adatok védelme és a tárgyalás nyilvánossága között, hiszen a tárgyalás nyilvánossága alapján elvileg bárki értesülhet arról, hogy kit mire ítélték, és tudjuk jól, hogy ezzel szemben az újságokban ez kitakarva, anonimizálva jelenik meg.

Tehát azt tudom ígérni, hogy a jövőben meg fogjuk vizsgálni ezt a jogi kérdést, hogy hogyan lehet a tárgyalás nyilvánosságát és a személyes adatokat összeegyeztetni. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Túl vagyunk a választásokon, most már el lehet felejtetni a szociális dolgozókat?”** címmel. Képviselő aszszony, öné a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Múlt héten megdöbbenve értesültünk arról, hogy az utolsó pillanatban meghiúsult a közel egy éve tartó tárgyalásorozat nyomán született megállapodás aláírása a szociális ágazati sztrájkbizottság képviselőivel. Az EMMI-nek az volt az indoklása, hogy formai problémák léptek fel, illetve vannak még tisztázandó jogi kérdések, majd újabb egyeztetésekre hívta az érdekképviseleti vezetőket, hogy magyarázkodjon. Az egyeztetés után az EMMI kiadott egy teljesen semmitmondó közleményt, és még csak annyit sem tettek meg, hogy legalább biztosítsák a szociális és gyermekvédelmi terület dolgozóit arról, hogy még az idén a kormány elé kerül a bérrendezést is magában foglaló szociáliséletpálya-modell tervezete. Semmi ígéret nincsen, csak újabb időhúzás - nyilvánvaló mondvacsinált okokra hivatkozva -, ahogy ezt sajnos a minisztériumtól már megszokhattuk.

Az elmúlt hónapokban én személyesen is vizsgáltam a helyzetet, és megdöbbenve tapasztaltam, hogy milyen állapotok vannak. Azt is észrevettem, hogy a kormány még a 2010-es programjában ígéretet tett arra, hogy a szociális és gyermekjóléti, gyermekvédelmi ágazat dolgozóit, a szociális munkásokat, a családgondozókat, a bölcsődei dolgozókat erkölcsi és anyagi elismerésben részesíti.

Ehhez képest mi történt? A választások előtti évben egy sztrájkbizottságot kellett létrehozni az ágazati dolgozóknak egyáltalán azért, hogy szóba álljon velük valaki a minisztériumból, arról nem is beszélve, hogy végül a minisztérium a tárgyaló partnerek megkerülésével egyoldalúan jelentette be a szociális ágazati pótlékrendszer. Hozzáteszem, hogy a pótlékrendszer nem igazi béremelés, nem épül be a bérbe, pusztán egypár ezer forintos pluszt jelent egy olyan ágazatban, ahol 68 ezer forint az átlagbér, és 92 ezer dolgozóról van szó.

Az is világosan látszik, mindannyian tapasztaljuk, akik kimegyünk a terepre és megvizsgáljuk a helyzetet, hogy a szociális és gyermekvédelmi rendszer lassan összeroppan ebben az országban, nincsenek megfelelő anyagi, tárgyi vagy személyi feltételek ahhoz, hogy ezek az emberek tudják a munkájukat végezni.

Tisztelettel kérdezem államtitkár urat, hogy mikor lesz végre megállapodás a szociáliséletpályamodell bevezetéséről ebben az országban, és mikor kaphatják meg az itt dolgozók a beígért *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, az egészségügyi szakdolgozói béremeléssel megegyező béremelést. Köszönettel várom válaszát.

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ahogy ezt ön is mondta, ahogy a kormányzat a béremelések politikáját 2013 után el tudta kezdeni, hiszen erre most már megvolt a nemzetgazdasági alap, ágazatonként haladtunk, különböző csoportoknak - lehetnek azok rendőrök, pedagógusok, orvosok, főleg háziorvosok vagy rezidensek, még fiatalabbakként - igyekeztünk valamiféle pótlékot adni, valamiféle béremelést, életpályát. Ahogy ezt a gazdaság teljesítménye folyamatosan megengedi, úgy tudjuk ezeket emelgetni. Nem attól függ, hogy éppen véletlenszerűen vagy szimpátia alapján ki mikor kaphat béremeléseket. Ön is tudja, hogy a pedagógusoknak 2002 óta nem volt Magyarországon béremelésük, így amikor a kormány azt nézte, hogy melyik ágazatban hajtson végre átfogó életpályabevezetést vagy pedig átfogó béremelést, akkor azért a pedagógusokat választotta, mert ők azok, akik a legrégebb óta nem kaptak semmifajta béremelést.

(17.50)

Ugyanígy leültünk azzal a hat szakszervezettel is, amely ebben az ágazatban, ahogy ön is említette, körülbelül 93 ezer dolgozót képvisel. Több munka-

csoportban elindultak a megbeszélések, az egyeztetések, és ennek része volt, hogy idéntől már 5-11 százalékos, kinek hét-, kinek tíz-egynéhány ezer forintos bérpótlékot tudtunk adni, akár szakmai dolgozóknak, akár technikai dolgozóknak. Mindenkinek ez az ágazati bérpótlék járt, benne volt az idei költségvetésben. Úgy tekintünk erre, mint ennek a fajta béremelési politikának az első lépése, amely valóban nem egy óriási összeg, de mégiscsak nagyobb, mint amit az utóbbi években ebben az ágazatban kaphattak, hiszen ezek az emberek olyan munkát, fizikailag, emberileg megterhelő munkát végeznek, amit mindnyájan szeretnénk jobban, magasabb anyagi fokon elismerni, a munkakörülményeiket is javítani.

Ezért folyamatosak a tárgyalások. Ha technikai hiba volt, azt igyekszünk kiküszöbölni, a helyettes államtitkár, államtitkár, miniszter úr is találkozott személyesen *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeretét leteltét.)* ezeknek a képviselőivel, illetve más szakszervezetek is időközben bejelentkeztek ezekbe a tárgyalásokba, úgyhogy folytatódni fognak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Bene Ildikó, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: **„Miért jó a keleti nyitás az országnak és mit jelent Szolnok térségének?”** címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A rendszerváltozást követően, a '90-es évek közepére Szolnok nagy múltú üzei, gyárai, néhány kivételtől eltekintve, sorra megszűntek, privatizálásra kerültek. Nagyjából tízezer ember veszítette el a munkáját, rengeteg család került kilátástalan helyzetbe. Szomorú tény, hogy az akkori balliberális kormány a kialakult helyzetet egy természetes folyamatnak állította be.

A közel százéves cukorgyár ledózerolásának rémképe még most is él minden szolnoki lokálpatrióta szívében. 2006-ban a megválasztott jobboldali többségű önkormányzat Szalay Ferenc polgármester úr vezetésével megkezdte egy új ipari struktúra lerakásának alapjait. Számos új befektetőt hoztunk Szolnokra, és régebbieket is sikerült megerősítenünk, gondoljunk a Stadler-vonatgyárra, a Béres-gyógyszergyárra, az Eagl Ottawa hatalmas üzemére vagy az új erőre kapó MÁV Járműjavítóra.

A munka még nem fejeződött be, Szolnokon szeptember elején helyeztük le a magyar-kínai közös beruházásban megvalósuló, 34 milliárd forintból felépülő citromsavgyár alapkövét. Az előzetes becslések alapján a másfél év alatt felépülő citromsavgyár 440 új munkahelyet teremt, évente mintegy 60 ezer tonna citromsavat állít elő az élelmiszer-, a gyógyszer- és a vegyipar számára. Ehhez 106 ezer tonna kukoricát kell feldolgoznia, mely kiváló lehetőséget teremt a Szolnok térségében élő gazdálkodóknak is.

Tisztelt Miniszter Úr! Kérem, tájékoztasson arról, hogy a Szolnokon most megvalósuló beruházás hogyan illeszkedik a kormány keletinyitáspolitikájába, valamint a javuló foglalkoztatottsági adatokon túl mekkora állami és önkormányzati bevétellel számol a kabinet.

Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Megadom a szót SziJJártó Péter miniszter úrnak.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Köszönöm szépen a kérdését. Engedje meg, hogy elmondjam önnek, a keleti nyitás politikájának egy dimenziójához érkezünk, amelyre a szolnoki beruházás kiváló példa, hiszen a keletinyitás-stratégia első fázisában arra koncentráltunk, hogy az exportpiacokon megvessük a lábunkat, magyarul, hogy többek között ázsiai országok piacain a lehető legtöbb magyar céget segítsük külpiazi sikerhez, növeljük az exportunkat. Ebben a tekintetben Kína esetében egy különös sikertörténet kezd kirajzolódni. Tavaly minden idők legmagasabb exportját bonyolítottuk Kínába, korábban ugyanis soha nem fordult elő, hogy 2 milliárd dollárnyi kivitelünk lett volna. Ha megnézzük az idei esztendő első hat hónapját, azt látjuk, hogy egy újabb 10 százalékos növekedést tudtunk elérni. Ma pedig jó remény van arra vonatkozólag, hogy az idei esztendő végén újabb rekordot tudunk dönteni.

De most már a következő fázisban vagyunk, amikor egyre több munkahelyteremtő beruházás érkezik a keleti nyitás célszövegeiből, többek között Kínából, aminek az egyik haszonélvezője kétségtelenül Szolnok és környéke lesz, tekintettel arra, hogy sikerült megállapodnunk az egyik legnagyobb kínai, citromsavat gyártó vállalattal arról, hogy Magyarországra, jelesül Szolnokra hozza a gyártó tevékenységét. Ennek szinte teljes egészét exportra fogják szállítani, tehát gyakorlatilag az európai piaci keresletet innen fogják kiszolgálni.

A 34 milliárd forintos beruházás előreláthatólag 440 új munkahelyet fog létrehozni Szolnokon és környékén. Emellett pedig az export bővülésével a teljes magyar nemzetgazdasági teljesítményhez jelentős mértékben hozzá fog tenni. Arról nem is beszélve, hogy a környéken élő több száz gazdálkodó számára egy újabb piacot jelent majd ez a beruházás, ami azt jelenti, hogy ennek a beruházásnak a jelentősége nemcsak a keleti nyitás stratégiáján, nemcsak Szolnok város határán önmagán túlmutató, hanem az egész nemzetgazdaság szempontjából jelentős hatású lesz.

Köszönöm szépen önnek azt a segítséget, amelyet önök és a szolnoki városvezetés nyújtottak ezen beruházás Magyarországra vonzása során. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Milyen újabb trükkök várhatóak az államadosság látszólagos csökkentése érdekében?**” címmel. Képviselő úr, öné a szó.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr, a kérdéseim a következők lennének. Akarnak-e trükközni az év végi államadosság adatkimutatásánál? Terveznek-e valami változtatást a szabályozás sarkalatos részeiben, mármint ami az államadosság-adatra vonatkozik és az államadosság mértékére? Valamint ki lesz a felelős, ha ebben az évben nem a költségvetési törvénynek megfelelően teljesül az államadosság, hanem magasabb lesz?

Azért kérdezem ezt, mert június 30-án 25 437 milliárd volt az MNB szerint az államadosság. A költségvetés pedig 23 559 milliárdon rögzíti ezt. Tehát most ilyen 1800 milliárd pluszban vannak. Irdatlan összeg! A trükkökre vonatkozó kérdésem pedig azért megalapozott, mert amikor 2013. december 6-án kiderült, hogy 22 728 milliárd az államadosság-adat, és ez magasabb, mint a költségvetésben tervezett, önök az Államadosság Központ bevonásával egy nagyon érdekes kötvénymozgatással gyakorlatilag néhány napra papíron eltüntették az államadosság egy részét.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Úgyhogy sikerült 21 999 milliárddal zárniuk az évet. Csodák csodája, mit tesz Isten, kiderült néhány nap múlva, hogy az államadosság-adat újra visszamelkedett. Nem is csoda természetesen, mert a machinációt nem lehetett örök időnkig tartani.

Kérdéseimre, államtitkár úr, ha teheti, adjon egyértelmű választ, és ha teheti, térjen ki arra, hogy öt év alatt, most már négy és fél év alatt miért nem sikerült az államadosságban csökkenést elérni. Ebben a harcban önök vesztesre állnak, és a harctéri jelentéseket hamisítják, nem pedig győzni akarnak, ahogy ezt látom. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. (Taps az MSZP padsoraiból.)

ELNÖK: Üdvözlöm önöket. Folytatjuk a munkát, és Tukacs képviselő úr kérdésére Tállai András államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mégiscsak különleges ez az aggodás az ön részéről. Amikor önök voltak kormányon nyolc év alatt, több mint 30 százalékkal növekedett az államadosság, összességében több mint 12 000 milliárd forinttal. Amikor az ön miniszterelnöke trükkök százairól beszélt, akkor

hol volt ez az aggodás, képviselő úr? *(Tukacs István: András, nem uncsi ez már kicsit?)* Ez a politikai része.

A szakmai része pedig a következő. Ön is tudja, hogy egy futballmérkőzés két féldőből áll. Ön most júniusi adatokból próbál következtetéseket levonni és számon kérni a kormányt, a minisztériumot, hogy ebben majd biztosan trükközés lesz. Semmiféle trükközés nem lesz, képviselő úr. Az önöknél volt, a trükközés! *(Tukacs István: Tavalý is az volt, András!)* Ugyanis a helyzet az, általános dolog, hogy az első félévben a költségvetésben nagyobb a forrásbevonás, és a második félévben esedékes törlesztésekre is első félévben vonják be a forrásokat. Ez történt. Júliusban például egy egymilliárd forintos törlesztés történt, most novemberben pedig egy kétmilliárd forint összegű hiteltörlesztés fog megtörténni. Egyébként ezt a hitelt önök vették fel, és most, látja, mi fogjuk majd visszafizetni. *(Tukacs István: Döbbenetes!)*

Ha megnézné a harmadik negyedévi adatokat és nem a júniusra hivatkozna, az már 81 százalék körüli, és ha abból levonná még körülbelül ezt a 2 százalékos törlesztést, akkor rájönne, hogy már most a novemberi törlesztéssel az előző év december 31-ei adatnak alatta lesz és csökkenni fog az államadósság. De köszönöm a képviselő úr aggodását. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

(18.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Szávay István úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: **„A külgazdasági miniszter Pozsonyba utazott, de a külügyminiszter itthon maradt”** címmel. Képviselő úr, önt illeti a szó, parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az ön első hivatalos útja szlovák kollégájához vezetett, amely látogatásról Szűcs Dániel, a felvidék.ma hírportál publicistája igen találóan úgy fogalmazott, hogy a magyar külgazdasági és külügyminiszterből tegnap csupán a külgazdasági utazott Pozsonyba. A találkozó során ugyanis - ellenére annak, amit ön itt állított - érdemben nem merültek fel a felvidéki magyarság problémái, legyen szó akár a Beneš-dekrétumokról, a Malina Hedvig-ügyről, de folytathatjuk a felsorolást a szlovák állampolgársági, nyelv- és zászlótörvénnyel vagy a dunaszerdahelyi rendőrtettek kivizsgálásának az elmaradásával.

Más régiók magyar közösségei sem állnak jobban, miniszter úr. A magyar kormány az elmúlt években például sehol nem tudott érdemi sikereket felmutatni a területi autonómia ügyében, Porosenko ukrán elnök ígérete ellenére nem biztosított magyar többségű választókerületet, tovább folytatódnak a sorozások és az ukrán menekültek magyar falvakba

telepítése. A székelység zászlaját ma is üldözi a román hatalom, magyar többségű megyéket román többségű körzetekbe való beolvasztás fenyeget, és nem halad a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem ügye sem.

A szerb csatlakozáshoz a magyar kormány továbbra sem hajlandó semmilyen feltételt szabni, miközben Mozsor, Csúrogy és Zsablya magyarjainak a kollektív bűnösségét a mai napig nem törölték el annak ellenére, hogy erre ígéret született, mint ahogyan a szerb államfő sem kért bocsánatot délvidéki magyarok tízezreinek 1944-45-ös lemészárlásáért.

A Martonyi János és Németh Zsolt által irányított, atlantista Külügyminisztériumtól nem túl sokat várhattak a külföldi magyarok, de szomorúan tapasztaltuk, miniszter úr, hogy ön is azon az úton indult el, amely bizony a nemzeti ügyekben megalkuvó, a párbeszéd fontosságát hangsúlyozó, de a külföldi nemzetrészek problémáit sokadlagosként kezelő külpolitikát és diplomáciát folytat. Sőt, odajutottunk most már - utalva itt Kiss képviselőtársam előző kérdésére -, hogy a Szocialista Párt kéri önökön számon a határozott nemzeti érdekérvényesítést és érdekképviseletet.

Szeretném kérdezni, miniszter úr, hogy a szomszédos országokba kíván-e ellátogatni külügyminiszterként is, illetve hogy elsődlegessé válik-e végre a magyar diplomácia számára a külföldi magyar közösségek érdekeinek a képviselete. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Szijjártó Péter miniszter úr válaszol. Miniszter úr, parancsoljon!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Köszönöm szépen a kérdését, különös tekintettel arra, hogy egy olyan kihívásról kérdezett, amely kétségtelenül jelen van a magyar Külügyminisztérium prioritásai között.

Önnel teljes mértékben egyetértek akkor, amikor azt tudom önnek mondani, hogy számos megoldatlan kérdés, számos, nagyon fontos kihívás áll jelenleg a magyar külügyi irányítás előtt a szomszédos országokkal kapcsolatos együttműködés tekintetében, főleg, amikor az adott ország területén élő magyar nemzeti kisebbségekről van szó. Abban kérem az ön türelmét és korrektségét, hogy mondjuk, három hét alatt talán ne vonjon le sommás véleményt arról, hogy ezen a területen mit sikerült elérnem.

Röviden arról tudom önt tájékoztatni a pozsonyi látogatásom kapcsán - ezt egyébként megtettem Gyöngyösi képviselő úrral is, amikor ő vett részt az elmúlt héten azon az egyeztetésen, amelyet rendszeresen folytatok a parlamentben képviselettel rendelkező pártokkal -, hogy mielőtt én elmentem Pozsonyba, természetesen konzultáltam a Magyar Közösség Pártjának vezetőjével, a találkozók után pedig

azonnal ellátogattam hozzájuk, leültem velük, és újra konzultáltunk. Többek között az övelük folytatott konzultáció nyomán vettem fel a szlovák külügyminiszternek azt, hogy mi úgy látjuk, hogy az a vegyes bizottsági rendszer, amely arra lenne hivatott a két ország között, hogy a megfelelő szakmai megoldásokat kínálja a politikai döntésekhez, teljes mértékben csődöt mondott az elmúlt időszakban, ezért az MKP javaslatának megfelelően javaslatot tettem arra, hogy szervezzük át ezt a teljes vegyes bizottsági működési rendszert, mert így az égedta világon semmi értelme nincsen ennek.

Nyitottságot kaptunk, Lajčák külügyminiszter úr egyébként a sajtótájékoztatón egy idevonatkozó kérdésre azt mondta, hogy ők nem akarnak több állampolgárt elveszíteni, ha tetszik, ez egy jó kiindulási alap arra, hogy valóban európai megoldást találjunk ezekre a kérdésekre, amelyek kétségtelenül jelen vannak, és amelyeket semmiképpen nem szeretnék eltagadni vagy nem tudomást venni róluk, mert ezek a legfontosabb megoldandó kérdések közé tartoznak.

Ezért azt tudom mondani önnek tisztelettel, képviselő úr, hogy kérem, kövesse figyelemmel továbbra is a szomszédos országba külügyminiszterként tett útjaimat is, és azt tudom önnek ígérni, hogy minden tárgyaláson a legfontosabb kérdések között szerepel a helyi magyar nemzeti közösség ügyeinek kérdése, és természetesen nyitott vagyok bármifajta konzultációra ebben az ügyben, ha képviselő úrnak vagy a pártjának ebben a tekintetében meglátásai vannak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„A betegágy a beteg otthonában van! Miért nem szán több forrást a kormány az otthoni szakápolásra?”** címmel. Képviselő úr, parancsoljon!

LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! 2014. szeptember 18-án került megrendezésre a Magyarországi Otthonápolási és Hospice Egyesület szervezésében a XVI. otthoni szakápolási kongresszus, amely az otthoni szakápolás és a hospice legfontosabb éves rendezvénye.

A kongresszuson valamennyi, az otthoni szakápolásban érdekelt egyesület, szakmai és állami igazgatási szerv felszólalt, és egyöntetűen arról számolt be, hogy ezen a téren a jelenlegi rendszer hatalmas lemaradással küzd. Egységes álláspont volt a finanszírozás elégtelensége, amelyen az elmúlt négy évben sem volt képes a kormány érdemben változtatni. Jelenleg négymilliárd forint körüli összeg jut támogatásokkal és pályázati forrásokkal együtt az otthoni szakápolásra, amely még a rendszer jelenlegi

fenntartására is alig elegendő, nemhogy a kívánt előrelépésre, pedig az előrelépés szükségessége megkérdőjelezhetetlen.

Az otthoni szakápolás a kórház kinyújtott karja tud lenni, ezzel csökkentheti a kórházi kiadásokat, tehermentesítheti a járóbeteg-szakrendeléseket, és csökkentheti a gyógyulás időtartamát. A terület fejlesztése további munkahelyeket teremt, és olyan diplomás szakápolók részére nyújt állást, akik versenyképes fizetés, illetve lakóhelyükhöz közel eső állás híján külföldre vándorolnak. Végző soron pedig a betegek otthonukban való gyógyítása az egészségügyi ellátórendszerbe vetett bizalmat is növeli.

A rendszer gyermekbetegsége, hogy jelenleg az egynapos sebészetet követő otthoni szakápolás felírására lehetőség nincs. A háziorvosok egy részének még most sincs tudomása arról, hogy ilyen szakápolást írhatnak fel a betegek részére, akinek pedig van, csak ritkán írja azt fel, továbbá a rehabilitációs vizitek még mindig nincsenek leválasztva a krónikus otthoni szakápolásról.

Így felmerül a kérdés, hogy miért nem lép fel a kormány hatékonyan ennek a területnek a fejlesztésénél, hiszen a többletforrások bevonásával a kórházak költségei csökkenthetők lennének, új álláshelyeket, megélhetéseket tudna biztosítani a szakápolásban dolgozók részére, és ezzel tudná ellensúlyozni az egyébként is mostohagyermekként kezelt egészségügy jelenlegi, méltatlan helyzetét. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Érdemes a kormánynak is jól megjegyezni: a betegágy a beteg otthonában van. Várom érdemi választát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári államtitkár úr a szó. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Természetesen a kormány kiemelt kérdésként kezeli a megelőzés mellett a krónikus betegellátást, az otthoni szakápolást is ebbe beleértve.

Az egészségügyi rendszer infrastrukturális fejlesztésére az emberi erőforrás-fejlesztési operatív program keretei között számos fontos célt fogalmaz meg, ezek közé tartozik a struktúraváltáshoz kapcsolódó fekvőbeteg-ellátást kiváltó, lerövidítő megoldások szerepét erősítő kapacitásátalakítási, valamint az ezekhez kapcsolódó alapellátási, népegészségügyi és járóbeteg-intézmények létrehozása. Mindez kiterjed többek között a hozzáférésbeli különbségek mérséklésére, a betegelégedettség emelésére, a fekvőbeteg-ellátást kiváltó szolgáltatások fejlesztésére - amit ön is említett -, az otthoni szakápolási szolgálat megerősítésére, valamint a mozgó szakorvosi szolgálatok kialakítására és a jelenleg meglévő szolgáltatások fejlesztésére is.

Tájékoztatom a tisztelt képviselő urat, hogy az otthoni szakápolásra a 217/1997. kormányrendelet szerint abban az esetben jogosult a beteg, ha a szolgáltatást a kórházi ápolás helyett rendeli el a háziorvos, az egynapos sebészeti ellátás azonban olyan beavatkozások esetében történhet, melyek után a beteg önellátó képességét visszanyerve kísérettel vagy akár egyedül is otthonába képes távozni.

Továbbá felhívnám arra is a figyelmét, hogy az elmúlt négy év alatt történtek fejlesztések - igencsak szép számúak -, melyeket természetesen folytatni szándékozunk a fentiek alapján. Például lerövidítettük az otthoni szakápolásra és hospice-szolgáltatásra az Országos Egészségbiztosítási Pénztárhoz beérkező szerződések elbírálásának idejét, a módosítást követően a szolgáltatás gyorsabban vehető igénybe. Az ápolási dokumentáció egyszerűsítésével a szolgáltatók adminisztratív terheit csökkentettük, és egyszerűbb lett a szolgáltatás elrendelése is.

Új számkódokkal bővült a szolgáltatás, miniszteri rendeletbe kerültek a gyermekhospice szolgáltatások, mind a gyermek-, mind a felnőtt hospice esetében bővült a tevékenység megnevezése az intézeti hospice palliatív járóbeteg-ellátás lehetőségével, és ami szintén fontos (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), 2012 végén a költségvetésben az otthoni szakápolási előirányzat 240 millió forinttal történő megemelésével, az otthoni díj 3200 forintról 3380 forintra, az otthoni hospice-ellátás napidíja pedig (*Az elnök ismét csenget.*) 3840 forintról 4056 forintra nőtt. Köszönöm szépen a türelmet.

(18.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérem a kérdezőt meg a válaszadót is, hogy tartsa be a házszabályt, így aztán lehetővé téve, hogy megfelelő időben sorra következzenek a következő napirendi pont, hiszen a kérdéseket lezártuk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Bahreini Királyság Kormány között a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló, Manamában 2014. február 24. napján aláírt egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat; valamint a Magyarország Kormánya és a Szaúd-Arábiai Királyság Kormánya között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és vagyoadók területén Rijádban 2014. március 23. napján aláírt egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat; továbbá a Magyarország Kormánya és Jersey Kormánya között az adóügyi információcseréről szóló, Londonban 2014. január**

28-án aláírt egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig.

Az előterjesztések T/61., T/62. és T/63. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Tájékoztatom Önöket, hogy a házelnök úr az előterjesztések részletes vitájának lefolytatására a Külügyi bizottságot jelölte ki.

Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, a napirendi pontok előterjesztőjének. Államtitkár úr, összesen 30 perc áll maximum rendelkezésére. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Bahreini Királysággal 2014 februárjában, a Szaúd-Arábiai Királysággal 2014 márciusában kötöttünk egyezményt a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról. Szaúd-Arábia esetében az egyezmény a vagyoadók területére is kiterjed. Az egyezményeket a kormány döntését követően írtuk alá Manamában, illetve Rijádban. A megállapodás kizárja magánszemélyek, illetve a vállalkozások jövedelmének kettős adóztatását, meghatározva, hogy az egyes jövedelemfajtákra, illetve vagyontípusokra melyik szerződő államnak milyen körben van adóztatási joga.

Az egyezmények lehetőséget adnak arra, hogy a szerződő felek illetékes hatóságai információkat cseréljenek, továbbá arra is, hogy egyeztető eljárást kezdeményezzenek a megállapodásokban foglalt végrehajtása érdekében. A szerződések tartalma megfelel a nemzetközi gyakorlatnak, az OECD-modellegegyezményben és annak kommentárjában elfogadott elveknek és szabályoknak. Emellett összhangban vannak az általunk eddig megkötött más, kétoldalú adóegyezményekkel, jól szolgálják a kétoldalú kapcsolatok fejlődését és a befektetők érdekeit.

Tisztelt Országgyűlés! A harmadik, önök előtt lévő törvényjavaslat Jersey kormányával 2014 januárjában megkötött adóügyi információcseréről szóló egyezményt tartalmazza. Az adóügyi információcseréről szóló nemzetközi egyezmények lehetőséget adnak arra, hogy konkrét adóügyekhez kapcsolódóan az adóhatóság hozzájusson a szükséges információkhoz. Ezzel az adóügyek területén javul az átláthatóság, és visszaszorulnak az adóelkerülés lehetőségei.

Az egyezményhez az OECD modellegegyezmény szolgált kiindulási alapul. A szerződés megkötésének fő célja az adóügyi információcsere szabályozása. A dokumentumban a felek azt vállalják, hogy segítséget nyújtanak egymásnak olyan adóügyi információk, köztük banki információk cseréjével, amelyek fontosak a szerződő felek belső jogszabályainak végrehajtásához és érvényesítéshez. Idesorolhatók például az olyan információk, amelyek szükségessé lehetnek az adó megállapításához, az adókiive-

téshez és -beszedéshez, az adóbehajtáshoz vagy a büntetőadóügyekben történő vádemeléshez.

Az egyezmény garanciális szabályként rögzíti mindkét szerződő fél számára a kölcsönös egyeztetési eljárás kezdeményezését, amennyiben az egyezmény végrehajtásánál vagy értelmezésénél a felek között nehézségek vagy kétségek merülnek fel.

Tisztelt Országgyűlés! Ahhoz, hogy a napirenden szereplő nemzetközi szerződések a hazai jog részévé váljanak, szükséges kötelező hatályuk elismerése és jogszabályban való kihirdetése. Tekintettel arra, hogy az egyezmények kizárólagos törvényhozási tárgyat érintenek, kihirdetésükre csak törvényben kerülhet sor.

Az elmondottak alapján kérem, hogy a törvényjavaslatot elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásra kerül sor. Megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: *(Hangosítás nélkül)*: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Bahreini Királyság, a Szaúd-Arábiai Királyság...

ELNÖK: Képviselő úr, bocsánat, de nincs bent a kártyája. Legyen szíves megnézni, hogy a kártyája bent van-e.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Megtaláltuk a hiba okát.

ELNÖK: Siker, képviselő úr, úgyhogy azt javaslom, minthogy az előző mondatait önön kívül nem hallotta senki, hogy kerek legyen a történet, akkor kezdje előlről. *(Dr. Kontrát Károly: Én hallottam.)*

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Bahreini Királysággal és a Szaúd-Arábiai Királysággal megkötendő, kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény fő célja az adóztatás szabályozása, kiszámíthatóvá tétele a kétoldalú kapcsolatban. Az adóegyezmény megkötése kedvezőbb, áttekinthetőbb gazdasági és jogi hátteret biztosít mindkét szerződő fél befektetői számára, így az egyezmény megkötésével a gazdasági kapcsolatok élénkülésére, a tőkebefektetések növekedésére számíthatunk.

Észrevételként annyit szeretnék elmondani, hogy az egyezmény hatálya a Szaúd-Arábiai Királysággal kötött egyezmény esetében a jövedelem- és vagyonadókra, míg a Bahreini Királysággal kötött egyezmény esetében csak a jövedelemadókra terjed

ki. Az MSZP támogatja a két törvényjavaslat elfogadását.

A Jersey kormányával kötött adóügyi információcseréről szóló egyezménnyel kapcsolatban a nemzetközi adócsalás és adóelkerülés megakadályozása hatékony eszközeinek a hatóságok közötti együttműködés erősítését és az adóügyi információcserét tartják a szerződő felek. Az adóügyi hatóságok közötti információcsere az elmúlt évtizedben a nemzetközi szinten kiemelt figyelmet kapott; ezzel mind az Európai Unió, mind az OECD foglalkozik.

A Magyarország és Jersey közötti adóügyi információcseréről szóló egyezmény megkötésének fő célja az adóügyi információcsere szabályozása a kétoldalú kapcsolatban. Az egyezmény megkötése kiterjedt lehetőségeket biztosít az információk megkeresésére, megkeresésére, azok cseréjére, aminek segítségével felderíthető és visszaszorítható az adócsalási, valamint az adóelkerülési tevékenység.

A szerződő felek illetékes hatóságokon keresztül segítséget nyújthatnak információcserén keresztül. Ezek az információk előreláthatólag fontosak a szerződő felek belső jogszabályainak végrehajtásához és érvényesítéséhez az egyezmény hatálya alá tartozó adókra vonatkozóan; beleértve olyan információkat is, amelyek előreláthatóan fontosak az ilyen adók megállapításához, kivetéséhez és beszedéséhez, az adóigények behajtásához és kikényszerítéséhez vagy adóügyekben történő nyomozáshoz vagy vádemeléshez.

Az egyezmény hatálya alá tartozó adók Magyarországon a személyi jövedelemadó, a társasági adó, a telekadó, az építményadó, az általános forgalmi adó, a jövedéki adó, Jersey-ben pedig a jövedelemadó és a termék-, szolgáltatásadó. A Magyar Szocialista Párt frakciója ezt a törvényjavaslatot is támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem, hogy a képviselőcsoportok részéről kívánja-e valaki ismertetni a frakciók álláspontját. *(Senki sem jelentkezik.)* Úgy látom, hogy nem. *(Jelzésre:)* Most látom, hogy Schiffer frakcióvezető úr jelzett. Ön é a szó, parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Előrebocsátom, hogy természetesen minden olyan egyezményt, ami egyébként az adózás kijátszásának elkerülését szolgálja, nyilvánvalóan támogatunk, viszont az előttünk fekvő egyezmények kapcsán pontosan arról kéne beszélni, hogy önmagában ez az egyezmény, amit például Jersey-vel, korábban Guernsey-vel megkötött, illetve kihirdetett a Magyar Országgyűlés, miért nem elégséges.

(18.20)

Szeretnék először a Jersey kormányával kötött adóügyi információcseréről szóló egyezménnyel kap-

csolatosan néhány megjegyzést tenni. Ne legyen illúziónk, önmagában ezek a kétoldalú megállapodások nem alkalmasak arra, hogy azt a brutális mértékű jövedelemkiáramlást, amely sújtja Magyarországot a rendszerváltás óta offshore paradicsomok irányába, megakadályozza, illetve azt a pénzszivattyút elzárja, ami miatt az itt megtermelt jövedelemnek egy jelentékeny része kimegy ilyen offshore paradicsomokba. Érdekes itt is felidézni - én ezt megtettem akkor is, amikor a Guernsey-vel kötött egyezmény kihirdetéséről tárgyalt az Országgyűlés -, hogy a rendszerváltás óta a magyar államadósságnak nagyjából két és félszerese vándorolt ki offshore paradicsomokba az elmúlt 25 évben. Hogyha ez az összeg itt maradt volna Magyarországon, a különböző megszorító csomagokra, Bokros-, Gyurcsány-, Bajnai- és Orbán- vagy Matolcsy-csomagokra vélhetően nem lett volna szükség. És ezen a ponton arról is érdemes megemlékezni, hogy egyes számítások szerint ma Magyarországon van legalább tízezer állampolgár, aki offshore-ban körülbelül kétezer milliárd forintnyi vagyont parkoltat.

Ezt azért vagyok kénytelen elmondani, mert Magyarország, a magyar kormány, a Magyar Országgyűlés akkor tesz meg minden tőle telhetőt, ha túl az ilyen típusú kétoldalú egyezmények megkötésén és ratifikálásán, világos és egyértelmű kezdeményezéseket tesz az adóparadicsomok felszámolása érdekében. Nem nagyon láttuk, hogy akár csak az elmúlt négy évben a magyar kormány önálló kezdeményezésekkel élt volna az Európai Unión belül az adóparadicsomok felszámolása érdekében, hiszen nem lehet elhallgatni például az Egyesült Királyságnak - amelyik európai uniós tagállam - a felelősségét, hogy itt olyan területekről beszélünk, amelyek egyfelől, államjogi szempontból az Egyesült Királysághoz tartoznak, mégis egyfajta azilumot jelentenek a különböző adócsalók számára.

És nem lehetünk nyugodtak önmagában az ilyen kétoldalú egyezményekkel kapcsolatban akkor, amikor a Fidesz-KDNP meglehetősen kétszínű politikát folytatott offshore-ügyben az elmúlt négy esztendőben. Kétségtelen, hogy az Alaptörvény tartalmaz egy előremutató rendelkezést, amikor a nem átlátható tulajdonosi struktúrájú cégeket távol kívánja tartani az állami pénzektől, de ez már az alvállalkozói hálókra nem egészen igaz. Másrészt pedig - lássunk világosan - legalább kétféle csoportját az offshore-nak meg tudjuk különböztetni. Az egyik az, amit az Alaptörvény úgy ahogy, de legalább kezel - szemben a korábbi jogi helyzettel -: ez az offshore-fogalom arra vonatkozik, amikor a tulajdonosi struktúra nem átlátható, tehát nem látjuk pontosan, hogy ki van a láncolat végén. De van egy másik kategóriája is az offshore-nak. Az LMP ezt egy törvényjavaslatban meg is fogalmazta, a-tól o-ig felsoroltuk azokat a területeket ma a földgolyón, ahol hogy ha be van jegyezve egy cég, egy cég végső tulajdonosa, ez vélhe-

tően adóelkerülést szolgál, és azt mondjuk, hogy ha például valaki Belize-ben vagy a Kajmán-szigeteken, Seychelles-szigeteken van bejegyezve, akkor legyen kizárva mindenféle ügyletből, amit önkormányzatok, állami szervek kötnek, közelébe ne mehessen uniós forrásoknak és egyáltalán közpénzeknek. Önök ezt a javaslatot elutálták, leszavazták. Vajon miért?

Válaszra most se nagyon számítok Tállai államtitkár úrtól, de talán hogyha megnézzük azt, hogyan élénkültek, mondjuk, a belize-i, Seychelles-szigeteki befektetések 2011-12-ben - itt a jobbikos képviselőtársak is tettek föl ezzel kapcsolatban kérdést tavaly, tavalyelőtt, én magam is -, milyen furcsaságok, hogy még a Fidesz-kormány hivatalba lépése után is fejlesztési pénzeket nyertek el olyan cégek, amelyeknek a tulajdonosi szála ilyen kies köztársaságokba mutatnak. De a mai napig van olyan ingatlan Budapest belvárosában, amit még a Demszky-féle városvezetés kótyavetyélt el egy Seychelles- és Marshall-szigeteki vegyes tulajdonú konzorciumnak, és hiába telt el négy év Tarlós István városvezetéséből, illetve a Fidesz-KDNP országlásából, önök egy tapodtat sem tettek annak érdekében, hogy az ilyen bűnös jellegű ügyletek megszüntetésre kerüljenek, és a megfelelő jogi lépésekkel a közvagyon megmentsük. De érthető a Fidesz vonakodása, hiszen például az Eiffel-palota körüli balhé megint csak oda mutat, hogy a magyar állam, illetve a Magyar Nemzeti Bank olyan tulajdonosi körrel köt szerződést, amelynek a szála szintén offshore paradicsomokba mutatnak.

Az LMP javaslata, követelése világos: törvényben tiltsuk meg azt, hogy állami, önkormányzati cégek, szervek bármilyen jogügyletet köthessenek offshore cégekkel. Én elhiszem, hogy államtitkár urat rendkívül unatja a téma; engem meg rendkívül unat az, hogy az elmúlt negyedszázadban töménytelen mennyiségű pénz áramlott ki ebből az országból, és a váltakozó összetételű, színezetű kormányoknak nem volt fontos ez a kérdés. *(Tállai András: Törvény, törvény...)* Törvényről beszélek, az egyezményről beszélek, arról beszélek, kedves államtitkár úr, hogy önmagában ennek az egyezménynek a ratifikálása az ég egy adta világon nem old meg semmit. Az oldana meg, hogy ha elfogadnák az LMP javaslatát arról, hogy seprűzzük ki az offshore lovagokat Magyarországról, a polgári törvénykönyvben tiltsuk meg azt, hogy olyan cégeket be lehessen jegyezni Magyarországra, amelyek akár a tulajdonosi struktúra átláthatatlansága miatt, akár az itt felsorolt adóparadicsomokba vezető szála miatt offshore-nak minősülnek, ne garázdálkodhassanak ilyen cégek. Ezek a cégek jellemzően a hazai kvv-szektor szereplőit károsítják meg. És akkor tenne igazi lépést a magyar kormány, államtitkár úr, hogyha elfogadnák azt a javaslatunkat is végre, amelyik arról szól, hogy offshore háttérű cégekkel - legyen az bármilyen típusú offshore - magyar állami szervek, önkormányzati szervek semmilyen jogügyletet nem köthetnek, nem vásárol-

hatnak ingatlant, nem adhatnak el ingatlant, nem engedhetik meg azt, hogy közbeszerzési vagy uniós fejlesztési alvállalkozói hálóba is bekerüljenek ilyen cégek. Ha ezt nem teszik meg, a közvagyon, az itt megtermelt jövedelmet továbbra is pénzszivattyún keresztül ki lehet nyomni Belize-be, Kajmán-szigetekre, Seychelle-szigetekre. Pontosan tudjuk, hogy ez valójában azt a célt szolgálja, hogy különböző, sötétben bujkáló politikai figurák és egyéb ilyen haszonlesők egész egyszerűen ellopják a közvagyon.

Nagyon csodálkozom, hogy a Fidesz nem érzi át annak a felelősségét, hogy pontosan a kétharmados többség birtokában mennyi mindent tehetne, de ha megnézzük azt, hogy például a fideszes többségű önkormányzatok vagy éppen a Matolcsy-féle jegybank milyen nagy kedvvel köt ügyleteket ilyen cégekkel, akkor talán értjük a húzódozás indokát.

És még egy kellemetlen kérdést fel kell vetnem a T/62-es egyezmény ratifikálása kapcsán. A helyzet az, tisztelt Országgyűlés, hogy ennek az egyezménynek a kelte eligazít minket, hogy milyen körülmények között jött létre ez az egyezmény. Rijádban kötötték, 2014. március 23-án. Mi történt 2014. március 23-án a Szaúd-arábiai Királyság fővárosában? Az történt, hogy járt ott egy kormánydelegáció, és a kormánydelegációt Orbán Viktor miniszterelnök vezette. Ez még nem is lenne annyira különösebben érdekes, de az Orbán Viktor által vezetett kormánydelegációt egy üzleti delegáció is követte. Ennek az üzleti delegációnak tagja volt Kóka János volt gazdasági miniszter, az egykori SZDSZ egykori elnöke. És ez a Kóka János nem egyszerűen Orbán Viktor üzleti delegációjának volt tagja, amikor az előtünk fekvő egyezményt megkötötték, hanem szolgálati útlevél lapult a zsebében. Gondolom, az elszámoltatás során dugták a zsebébe ezt a szolgálati útlevelet, Szijjártó Péter, ahogy a sajtóhírek erről beszámoltak. Én egyszer már itt megkérdeztem a Házban, hogy mi volt az oka annak, hogy Kóka János az elszámoltatás során szolgálati útlevelet kapott. De menjünk tovább! Kóka János ebben az üzleti delegációban egy olyan cégcsoportot, a Cellum-csoportot képviselte, amelyben érdekeltisége van Gyurcsány Ferencnek és Oszkó Péternek is. Tehát, ha rövidre vágjuk a dolgot, akkor úgy néz ki, hogy Orbán Viktor üzletszerzésen járt Szaúd-Arábiában Gyurcsány Ferenc, Kóka János és Oszkó Péter részére. Hogy gondolják ezt, államtitkár úr? És ezek után kiállnak egy választási kampányban kommunizálni, gyurcsányozni, miközben az önök miniszterelnöke azért tárgyalt Szaúd-Arábiában, hogy az ő cégeiknek jobb legyen. A kérdést természetesen fordítva is fel lehet tenni, hogy akkor, amikor itt diktatúrának, orbánoznak, akkor közben pedig elfogadják azt, hogy Orbán Viktor üzleti delegációjában újabb üzleteket szerezzenek Szaúd-Arábiában.

De ennek a történetnek viszont van egy keményebb vonulata is. Akkor, amikor ezt az egyezményt

megkötötték, a sajtóhírek szerint Magyarország miniszterelnöke azzal dicsekedett Szaúd-Arábiában - és ez nem az első ilyen eset volt, mert ugyanezt a dicsekvést megtette Japánban is -, hogy Magyarország azért egy kiváló lehetőség például a szaúdi befektetők számára, mert itt alacsonyak a bérek és rugalmas a munkaerőpiac.

(18.30)

Ez azt jelenti, hogy a magyar miniszterelnök, háta mögött például Kóka Jánossal és más üzletemberekkel, a magyar munkavállalók, a magyar dolgozók bérére alkudik Szaúd-Arábiában és más távoli országokban. Ez az egyezmény, ami látszólag egy teljesen marginális történet, valójában olyan körülmények között kötött meg, ami jól jellemzi az önök gazdaságpolitikáját, kereskedelempolitikáját, jól jellemzi azt, hogy önök milyen Magyarországot szeretnének. Önök azt gondolják, hogy Magyarországot egy olyan pályára állítják, ahol végletesen kiszolgáltatják a magyar munkaerőt, lenyomják a béreket, és akkor lesz Magyarország kedvező befektetési terep szaúdi és más távoli befektetők számára. Ez azt jelenti, hogy önök csúcsra járatják azt az elhibázott felzárkózási pályát, amire egyébként a rendszerváltás utáni kormányok Magyarországot tették. Ez a jövő oda vezet, hogy Magyarország egy összeszerelő ország, ahol éhbérért robotolnak az emberek, és semmiféle védelem nincs a munkahelyeken. Önök ezzel dicsekszenek külföldön, ezért biztatják a külföldi befektetőket, hogy jöjjenek Magyarországra.

Érdemes végre felébredni! Magyarország pontosan azért került zsákutcába, mert iszonyatosan nyílt a szakadék a betelepülő külföldi tőke és a hazai kkv-szektor között. A kormányok az elmúlt negyedszázadban kizárólag Magyarország külföldi tőkevonzó képességére figyeltek, a belföldi tőkeképző képességre nem. Államtitkár úr, a helyzet az, hogy a lefelé tartó ár- és bérversenyt Magyarország nem fogja tudni megnyerni. Mindig lesz olyan tőlünk délebbre vagy keletebbre fekvő ország, amelyik még kiszolgáltatottabbá teszi a munkaerőt, és még kevésbé figyel szociális, ökológiai rendszabályokra. Ennek a politikának az a vége, hogy végletesen kiszolgáltatják a magyar munkavállalókat, fel fogják számolni azokat az akadályokat, amelyek akár környezeti, akár szociális megfontolásokból egyébként ott állnak a nagyvállalatok előtt.

Azt gondolom, hogy miközben természetesen minden olyan egyezmény, amely az adóelkerülés megakadályozását szolgálja, fontos, érdemes azért felidézni azt, hogy ez az egyezmény milyen körülmények között, milyen kereskedelempolitikai filozófia mentén született meg. És azok a körülmények, amelyek közepette Rijádban ezt az egyezményt megkötötték, az szégyenletes, és pontosan az a kereskedelempolitikai megfontolás, amely Orbán Vikort

és Szijjártó Pétert vezette ennél a szaúd-arábiai megállapodásnak a megkötésénél is, egész egyszerűen katasztrófába viszi az országot, és ellehetetleníti a magyar munkavállalókat, ellehetetleníti a magyar kis- és középvállalkozói szektort.

Összegezve: azt lehet látni, hogy offshore-ügyben önöknek nem érdekük az, hogy kiseprűzzék az offshore lovagokat, elzárják a pénzszivattyút, egyébként pedig kedvvel boltolnak a színpalak mögött azokkal, akiket egyébként kampányok során folyamatosan gyaláznak, miközben egy olyan gazdaságpolitikai téveszmének a rabjai, ami arra próbál építeni, hogy a magyar munkavállaló szabadon kirúgható, megalázható, és a magyar bérek folyamatosan nyomhatók lefelé. Azt gondolom, hogy ez a politika mindent szolgál, csak nem a magyar emberek jólétét. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy a képviselőcsoportok részéről kívánja-e még valaki ismertetni a frakciója álláspontját. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok ilyet. Ebben az esetben megkérdezem, hogy a független képviselők közül kíván-e valaki megszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok ilyet.

Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek, ha van rá jelentkező. *(Nincs jelentkező.)* Ezt is elég gyorsan lezárjuk így.

Így aztán a további képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy ez esetben 15-15 perces időkeret áll rendelkezésükre. Megkérdezem, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Nem.

Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett, ebben az esetben az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Tállai András jelzésére:)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda és a magyarországi Tajpej Képviseleti Iroda között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/803. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy a házelnök úr az előterjesztés részletes vitájának lefolytatására a Külügyi bizottságot jelölte ki.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak. Államtitkár úr, maximum 30 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyarország az úgynevezett ideiglenesen mun-

kát vállaló turisták programja alapján 2012. november 1-je óta olyan megállapodásokat köthet harmadik országokkal, amelyek keretében az adott ország 18 és 35 év közötti állampolgárai évi 100-100 fős létszámkerettel egy évet meg nem haladóan tartózkodhatnak a másik fél területén, és a megállapodásban meghatározott feltételek teljesülése esetén ideiglenesen munkát is vállalhatnak.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország és Tajvan között egy ilyen megállapodás létrehozása gazdasági, kulturális, turisztikai és oktatási szempontból is kedvező hatást gyakorol a magyar-tajvani kapcsolatokra, továbbá elősegíti az emberi és ifjúsági kapcsolatok további fejlesztését.

A tárgyalások eredményeként a budapesti Tajpej Kereskedelmi Iroda és a tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda vezetője 2013. szeptember 10-én aláírta Budapesten a megállapodást, amelynek kihirdetéséhez szükséges ennek a törvényjavaslatnak az elfogadása. Ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A megállapodás által előirányzott Working Holiday SIM program keretében a két ország 18 és 30 év közötti állampolgárai, évente legfeljebb 100-100 fő egy évet meg nem haladóan tartózkodhatnak a másik fél területén. Mivel tartózkodásuk célja elsődlegesen a turizmus, azaz nem a keresőtevékenység folytatása, a megállapodásban meghatározott feltételek teljesítése esetén ideiglenesen munkát is vállalhatnak.

A megállapodás illeszkedik a magyar-tajvani kapcsolatok rendszerébe, amely a humán és ifjúsági kapcsolatok további fejlesztését nagyszerűen szolgálja. A megállapodás létrehozása a Kínai Népköztársaság területi integritásának tiszteletben tartásával és az „egy Kína” elv mellett a magyar-tajvani kapcsolatok egészére pozitív hatással lehet. A Magyar Szocialista Párt frakciója támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy a képviselőcsoportok részéről kívánja-e valaki ismertetni a frakciója álláspontját. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt. Ez esetben a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a független képviselők közül kíván-e valaki megszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Nem. Kétperces felszólalásokra

van lehetőség, ha van jelentkező. Kérem, jelezzék! *(Nincs jelentkező.)* Nincs jelentkező.

Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Megkérdezem, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Nem.

Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra tehát senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Kontrát Károly jelzésére:)* Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm képviselő úr támogató nyilatkozatát az előterjesztéssel kapcsolatban.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a szavazáskor is támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

(18.40)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és Románia Kormánya között a magyar-román államhatáron átvezető közúti kapcsolatokról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/1275. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy a házelnök úr az előterjesztés részletes vitájának lefolytatására a külügyi bizottságot jelölte ki.

Elsőként megadom a szót Aradszki András államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, maximum 30 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A magyar-román határ két oldala közötti mindennapi kapcsolatok a múlt században, részben a megszigorodó határellenőrzés miatt fokozatosan elsorvadtak, az érintett térségek periférikussá, fejlődésükben korlátozottá váltak, a családi, társadalmi, gazdasági kapcsolatok visszafejlődtek. Románia uniós csatlakozását követően azonban egyre fokozódó igény jelentkezett arra, hogy a régi, használaton kívül helyezett utak újjáépüljenek, új közlekedési kapcsolatok jöhessenek létre.

A magyar-román államhatár rendjéről szóló 2006. évi LXXXV. törvény alapján a határtérséget

érintő bármilyen építési munkálat megkezdése előtt az adott beruházásról külön nemzetközi szerződést kell kötni. A beruházásokat gátló, lassító szabályozás meghaladása érdekében a felek idén júliusban Bukarestben kétoldalú megállapodást írtak alá. Az egyezmény megteremti a határtérségben történő munkavégzés megkezdésének jogi feltételeit a közös határ vonalát érintő közúti közlekedési kapcsolat esetén. A gyorsforgalmi útkapcsolatokra és a jelentősebb műtárgyakra továbbra is egyedi egyezményeket kell kötni. További cél, hogy a jelenleg már létező utakon esetlegesen szükségessé váló jelentősebb bővítési munkálatok is külön kormányközi egyezmény megkötése nélkül, e megállapodás alapján végrehajthatóak legyenek.

A két fél a megállapodás mellékleteként kidolgozta azon közúti kapcsolatok listáját, amelyek már jelenleg is léteznek, vagy amelyek építésének megkezdése a jövőben várható. A megállapodás elfogadásával a két fél jóváhagyja, hogy a listán rögzített helyeken további nemzetközi szerződés megkötése nélkül lehessen utat építeni vagy bővíteni. Ehhez elegendő lesz az utak kezelői közötti megállapodás a beruházás előkészítéséről és kivitelezéséről. A megállapodás további célja, hogy a két fél közösen határozza meg a határt átlépő utak forgalmi jellegét és engedélyezett teherbírását, ami mindkét oldalról lehetővé teszi egységes kezelésüket, és szabályozza a határ menti településeket érintő tehergépjármű-forgalom mértékét is.

Románia schengeni tagságáig a megépülő utakon a forgalom megindításához határellenőrzést kell biztosítani, erről a Belügyminisztérium folytat egyeztetéseket a román féllel. Kérem mindezek alapján a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/1275. számon beterjesztett törvényjavaslatot elfogadni és a megállapodás kihirdetését támogatni szíveskedjen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót elsőként Kiss László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Maximum 15 perc áll a rendelkezésére, képviselő úr. Parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Nem törekszem olcsó népszerűsésre, ezt el kell mondjam képviselőtársaimnak, szeretnék néhány dologról beszélni azért az előterjesztés kapcsán. Azt hiszem, nem baj, ha most ezeket áttekintjük.

Először is nézzük az előttünk lévő megállapodást! Ugye, nyilvánvaló mindenkinek, hogy a trianoni döntést követően kialakított magyar-román határ térségében a két külön országba került települések között a mindennapi kapcsolatok fokozatosan elsorvadtak. Ehhez a folyamathoz később jelentősen hoz-

zárult a század második felében megszigorodó határellenőrzés. Az érintett térségek perifériakussá, fejlődésükben korlátozottá váltak, az addig természetes családi, társadalmi, gazdasági kapcsolatok visszafejlődtek.

Romániának az Európai Unióhoz történt csatlakozását követően a határtérségben élőkben egyre fokozódó igény jelent meg, hogy a régi, használaton kívül helyezett utak ismét megépüljenek, illetve igény szerint új közlekedési lehetőségek jöjjenek létre. A két fél korábban kidolgozta a közúti kapcsolatok listáját, mintegy 20 ilyen kapcsolatot vett föl erre a listára. Ezek jelenleg már léteznek, vagy a jövőben várható, hogy megépítésük megkezdődik. A megállapodás elfogadásával a két fél jóváhagyja, hogy a listán rögzített helyen további nemzetközi szerződés kötése nélkül lehessen utat építeni vagy bővíteni. Ehhez elegendő lesz az utak kezelői között megkötött megállapodás a beruházás előkészítéséről és kivitelezéséről. Ezt a célt mindenképpen támogatónak tartjuk, és az irányt, ahogy a kormány ebben a megállapodást előkészítette.

A megállapodás további célja, hogy a két fél közösen határozza meg a határt átlépő utak forgalmi jellegét, engedélyezett teherbírását, ami lehetővé teszi ezen utak egységes kezelését mindkét oldalról, szabályozza a határ menti településeket érintő tehergépjármű-forgalom mértékét. Azt gondoljuk, helyes, hogy ezt is ilyen gondossággal készítette elő a magyar kormány. A Magyar Szocialista Párt támogatja ezek alapján a törvényjavaslat elfogadását.

Indokaink a következők. Támogatjuk, mert a két ország közötti kapcsolatok fejlődése, bővítése hozzájárul a térség fejlődéséhez, a politikai és a gazdasági kapcsolatok élénküléséhez, a magyar-román és a magyar-magyar kapcsolatok fejlődéséhez. Azt gondoljuk, hogy ez fontos cél, ezt támogatni kell. Támogatjuk, mert megszünteti azt az ésszerűtlen állapotot, ahogy a korábbi testvértelepülések lakóinak akár több tíz kilométert is kelljen utazniuk azért, ha látni szeretnék egymást. Mindenképpen tehát ezért is támogatjuk a törvényjavaslat elfogadását. Úgy gondoljuk, hogy ennek köszönhetően jelentősen nő a határ mentén működő vállalatok versenyképessége, új munkahelyek jönnek létre, és ésszerűvé válik az együttműködés a határ két oldala között. Növekedhet a piac mérete, az itt előállított termékek és szolgáltatások iránti kereslet.

Jelentős előrelépést hozhat az idegenforgalom területén is ez a megállapodás, hiszen a könnyebb megközelíthetőség és az átjárhatóság nyomán ésszerűvé válhat a térség fejlesztésének összehangolása is. Külön pozitívumként szeretném megemlíteni az előterjesztés kapcsán, hogy a magyar-román államhatáron átvezető közúti kapcsolatok kapcsán a román települések nevét magyarul is feltünteteti a megállapodás melléklete. Ezt egy korábbi magyar-szlovák megállapodás kapcsán kifogásoltam már, ezt

mindenképpen előrelépésként tapasztalom, és üdvözlöm, hogy a kormányzat most így szerepelteti az előterjesztésben. Köszönöm szépen ezúton is.

Azonban néhány szót kell szólni azért a magyar-román kapcsolatoknak azokról az aktuális kérdéseiről, amelyeket ennek az előterjesztésnek nem célja, nem tiszte rendezni. De azt hiszem, a későbbiek során itt, a Ház előtt kell erről beszélni. Az első ilyen dolog a magyar-román közös kormányülések kérdése, amelyet a Magyar Szocialista Párt folyamatosan szorgalmaz.

Hiszen azt gondoljuk, hogy párbeszédre kell törekedni a felek között, hiszen a szomszéd országok közötti párbeszéd az, ami az ott élő nemzettestvéreink számára megteremti annak lehetőségét, hogy a szülőföldön tudjanak boldogulni.

Markó Béla, az RMDSZ korábbi szövetségi elnöke egy előadásban nemrég úgy fogalmazott, most nincsenek ilyen magyar-román kormányközi kapcsolatok. Amíg korábban a magyar-román közös kormányülések sorozata jellemezte ezt az együttműködést, ma a két kormány között gyakorlatilag kommunikáció sincs - mondja Markó Béla. 2005 és 2008 között összesen négy közös kormányülést tartott az akkori kormány, megszámlálhatatlan együttműködést, megállapodást előkészítve és aláírva, napjainkban pedig csak Orbán Viktor és Traian Băsescu magánvacsorájáról tudnak beszélni a kormányzati kommunikációban.

Azt gondolom, hogy egy magánvacsora meg egy kormányzati együttműködés a két kormány között két különböző jelentőségű dolog. A Fidesz soraiban ebben az időszakban sokan kárhoztatták a kis lépések politikáját, felvetették azt, hogy a közös kormányülések nem elég hatékonyak. Azt azonban így utólag fontos elismerni, hogy azok előkészítése során, illetve a vállalatok teljesítése kapcsán mindkét ország teljes államigazgatása a másik országra, illetve a romániai magyarságra és az itt élő magyarságra koncentrált. Ezt a kiemelt figyelmet azóta az itt élő magyaroknak, a romániai magyaroknak sajnos nem sikerült így kivívnia. Az erdélyi magyarok e tekintetben tehát mindenképpen kisebb figyelmet kapnak, mint korábban.

Megmagyarázhatatlan és elfogadhatatlan számunkra, hogy a második Orbán-kormány időszaka alatt a közös kormányüléseket a határon túli magyar szervezetek és az MSZP kifejezett kérése ellenére sem voltak eddig képesek megszervezni és működtetni. Ez annál is inkább érdekes, mert eközben egyébként olyan intézményrendszerek jöttek létre Erdélyben is, amelyek ezt a lehetőséget jobban megnyitják. Elég csak a csíkszeredai magyar, illetve a gyulai román főkonzulátus megnyitására, az aradi szabadságszobor újbóli felállítására, a Gozsdu-örökség rendezésére, valamint a Sepsiszentgyörgyön és Szegeden megnyitott magyar, illetve román kulturális fiókjintézet létesítésére gondolni.

(18.50)

Tehát ha vannak előrelépések ezen a területen, akkor már csak az i-re kellene feltenni a pontot, hogy a kormányzati előkészítése is meglegyen annak, hogy újra ezek a kormányülések létrejöjjenek.

Érdekes kérdés az RMDSZ autonómiatervezete, amelyre a Fidesz-kormány valójában ügyet sem vet. Az autonómiakérdés azért is érdekes, mert bár névleg egyébként valamennyi vagy a legtöbb itteni párt támogatja az RMDSZ autonómiatörekvését, és erről nagyon szép szövegeket is hallunk, de valójában a helyzet az, hogy ebben a kérdésben érdemi reagálás nem történik. Mintha nem vette volna tudomásul a kormányzat, hogy a legnagyobb magyar külhoni érdekvédelmi szervezet elkészített egy autonómia-konceptiót és társadalmi vitára bocsátotta. Nem azt kérjük természetesen, hogy a Fidesz-kormányzat aktivista módon az asztalt verje Bukarestben, de azt igenis szeretnénk, hogy a magyar kormányzat nemzetközi fórumokon a kétoldalú találkozókra reagáljon erre a felvetésre. Ezt mindenképpen fontosnak tartjuk, hiszen egy jelentős múltú, nagy szervezet adekvát érdemi koncepciójáról van szó.

Azzal sem védekezhetnek, hogy Romániában elnökválasztási kampány van, és az ilyen természetű szövegek nem tesznek jót a magyar ügynek. Lássuk be ugyanis, hogy nem ez lenne az első eset, hogy a Fidesz-kormányzat a romániai magyar politikai térbe, olyan szituációba avatkozik be, amikor ilyen érzékenységre tekintettel lehetett volna. Sőt, volt arra példa, hogy személyesen Orbán Viktor miniszterelnök úr avatkozott be a román elnökválasztási kampányba. Ha visszaemlékezünk, 2009-ben - akkor volt egy ilyen elnökválasztási kampány - úgy fogalmazott a tusványosi táborban, idézem szó szerint: „A második fordulónál én Traian Băsescu szavaznék.” Valóban, a román államfő akkor a második elnöki ciklusát kezdhette el, és lehetséges, hogy nagy szerepe volt abban is, hogy számos magyar szavazót meggyőzött Orbán Viktor.

A harmadik kérdés a magyar konzuli irodák megnyitása ügyében kialakult diplomáciai konfliktus. Erről azért érdemes beszélni, mert igazából egy kicsit azt lehet mondani, hogy példátlan a diplomáciatörténetben ez az intenzitású konfliktus. A magyar diplomácia az ügyben azt sérelmezte, hogy Románia érdemi magyarázat nélkül utasította el a magyar igényt. Ezzel szemben a román külügyminisztérium szerint a döntés okairól egy hónappal korábban egy személyes audiencia keretében tájékoztatták a bukaresti magyar nagykövetet. Tehát arról beszélünk, hogy a román állam a magyar állammal olyan konfliktusba került a konzuli iroda megnyitásának az ügyében, amiben meghazudtolja a magyar kormányt, mondjuk, hogy azzal vádolja, hogy nem mond igazat.

A román fél felveti a kölcsönösség és arányosság elvének az érvényesülését a magyar konzuli iroda

megnyitásának a kérdésében, és nem is volt világos e tekintetben, hogy a magyar kormányzatnak pontosan mi is volt az ajánlata, hogy a nagyváradi és marosvásárhelyi két megnyitandó magyar konzuli iroda kapcsán mi az az arányossági elv, amit érvényesíteni szeretett volna. Nem tudjuk, hogy a Külügyminisztérium miért kommunikált ebben a kérdésben, amit kommunikált, és egy kusza magyarázkodás támadt a két ország között, amely persze ebben a kérdésben is megmérgezte a két ország közötti kapcsolatot.

Folytathatnánk a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem ügyével. Patthelyzet alakult ki ebben a kérdésben is, holott az egyik legfontosabb romániai magyar felsőoktatási intézmény magyar karáról beszélünk. Mint ismeretes, az egyetem szenátusának román többsége 2011-ben elutasította az elfogadott tanügyi törvény kisebbségi vonatkozásainak alkalmazását. Tehát magyarul, egy Romániában meghozott kisebbségi tanügyi szabályozásról van szó, amelyet a szenátus nem vezetett be. A törvény értelmében a magyar tagozatot bizonyos fokú önállóság illette volna meg a tanintézetben belül. A szenátus ezzel szemben viszont egy olyan egyetemi chartát fogad el, amely nem számol ezzel a magyar tagozattal. A chartát az oktatási minisztérium nem hagyta jóvá, annak kiigazítását kérte, az egyetem ennek ellenére nem ismert dokumentum alapján tartotta meg a belső választásokat.

Szeretnék emlékeztetni ebben a Házban arra, hogy ebbe az ügybe bukott bele az Ungureanu-kormány, de az új kormány és a kormányfő személyes közvetítése ellenére sem sikerült a kérdést rendezni. Ebben az ügyben sem láttuk a magyar kormány segítő közreműködését, közvetítő szándékát. A kérdés megoldására van precedens. A kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetem és a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem létre tudta hozni az önálló magyar tagozatot, de ez az ügy máig megoldatlan. Nem gondoljuk persze, hogy most ezen szerződés keretén belül kell ezt rendezni, de azt gondoljuk, hogy a magyar-román viszonyok tekintetében olyan fontos kérdésekről van szó, amivel igenis ebben a Házban foglalkozni kell, amelyet nem szabad a szőnyeg alá seperni.

A sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Kollégium ügyével is folytathatnánk, de garmadával állnak azok az ügyek a magyar-román kapcsolatok viszonylatában, amelyek megoldandók. Itt a kollégium épületét visszaadta, majd visszavette a román állam, a restitúciós bizottság tagjaira pedig börtönbüntetést szabtak ki. Az erdélyi magyar politikusok koncepciójáról, visszaállamosításáról és a magyar kisebbségek elleni támadásról beszéltek ennek kapcsán. Azt gondoljuk, hogy itt olyan tisztázatlan helyzet alakult ki, amelyre a magyar kormánynak mindenképpen választania kellett volna. A bírósági ügy, ami ebből lett: 2012 júniusban a román bíróság nemcsak a vissza-

szolgáltatást nyilvánította jogtalannak, de a bizottság tagjait is börtönbüntetésre ítélte, mint ahogy ezt már korábban mondtam. Markó Attila államtitkár és Marosán Tamás az Erdélyi Református Egyesület volt jogi tanácsadója, valamint Silviu Clim, a román igazságügyi minisztérium volt tanácsadója 3-3 év letöltendő börtönbüntetést kapott az ügy kapcsán. A magyar református egyházat 1,3 millió lej, tehát mintegy 90 millió forint kártérítés kifizetésére kötelezték. Ezek igenis húsbavágó ügyek. A magyar kormánynak ott kellett volna lenni ebben a kérdésben, ott kellett volna lenni az ártatlanul megvádolt magyar emberek mellett, vagy pedig a mai napig számon kellene kérni azt, hogy mi van az ártatlanul megvádolt és börtönbüntetésre ítélt magyar emberekkel. A romániai magyar közéletben komoly felháborodást váltott ki az ítélet, valamint az is, hogy úgy érezte ez a közösség, hogy magára hagyta a magyar kormányzat.

Tisztelt Ház! Orbán Viktor nemzetinek mondott kormánya semmit nem tesz az erdélyi magyarok jogos igényeinek kiharcolása érdekében, nem is tud semmit tenni, hiszen a magyar-román kapcsolatok mára eljutottak odáig, hogy a két ország között beszélő viszony sincs. A nacionalista politika, a határon túli magyarság megosztására tett kísérlet, a magyar belpolitikai ellentétek exportálása, a meggondolatlan politikai nyilatkozatok zsákutcába vezettek a magyar-román kapcsolatokban is. Az elmúlt hónapok kétoldalú kapcsolatait a több román politikus által csak rongynak nevezett székely zászló ügye, a korábbi magyar nagykövet kiutasítással való fenyegetése, dühös nyilatkozatok, a feszültségkeltés, a román elnök kirohanása és a párbeszéd teljes hiánya jellemezte. Ilyen nemzetközi környezetben kerül sor ennek az egyezménynek a megkötésére.

Tisztelt Ház! Őszintén remélem, hogy ez az egyezmény egy lépcsőfoka annak a politikának, amely a magyar-román politikában a megbékélést, a megoldást jelenti. Őszintén remélem, hogy ezt az egyezményt olyan további egyezmények fogják követni, amelyek ezeket a kérdéseket megoldják. A Magyar Szocialista Párt ennek reményében ezért mind ezt az egyezményt, mind pedig minden későbbi egyezményt, amely az erdélyi magyarok ügyét rendezi, támogatni fogja, és teljes mellszélességgel kiáll mellette.

Köszönöm a szót, köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megadom a szót Bana Tibor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, hasonlóképpen negyedóra áll maximum a rendelkezésére. Parancsoljon!

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő-

társaim! A Jobbik támogatja a megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot, de több kritikai észrevételem is lenne ezzel kapcsolatban, néhány felvetést is elmondanék, valamint igyekszem új, eddig el nem hangzott szempontokra is rávilágítani felszólalásomban.

Kritikánk egyrészt arra irányul, hogy összességében úgy értékeljük, hogy az elmúlt évek során az Orbán-kormány a szomszédos országokkal összefüggésben elsősorban csak a gazdasági eredményeket állította középpontba; csakis a külgazdasági irány volt az, amiről pozitív töltettel be tudtak számolni, és ez elsősorban azért történt így meglátásunk szerint, mert ilyenformán próbálták meg kendőzni azt, hogy nemzetpolitikai szinten semmilyen érdemi eredményt nem tudtak letenni az asztalra elszakított testvéreink vonatkozásában a külhoni magyarság ügyében.

(19.00)

Egy olyan kérdést is szeretnék idehozni, ami bár nem tartozik szorosan a törvényjavaslatához, de azt hiszem, hogy mindenképpen szólni kell róla néhány percben. A határbiztonság ügyére gondolok, mert bár az illegális határátlépések és a bevándorlás tekintetében azt lehet mondani, hogy azért a román határ nem tartozik a leveszélyeztetettebb területek közé, sokkal inkább ez a helyzet Szerbia vonatkozásában, azonban a közel-keleti helyzet arra figyelmeztet minket, hogy ez akár néhány napon belül is változhat, és ha az ottani állapotok nem konszolidálódnak, akkor bizony menekültek áradata indulhat el ebben az irányban. Azt gondolom, hogy ezekre a kihívásokra is fel kell készülni, és ez is egy olyan szempont, amit a kormánynak feltétlenül szem előtt kellene tartania.

Ha már közúti megállapodás fekszik előttünk, akkor arról igenis nagyon hangsúlyosan beszélünk kell, hogy Erdélyben élő magyar testvéreink számára a legfontosabb az lenne ebben a tekintetben, hogy rendelkezésükre álljon autópálya az anyaországba jutáshoz. Jelenleg az a helyzet, hogy sem az észak-erdélyi, sem a dél-erdélyi sztráda nem tekinthető ebből a szempontból még csak finoman szólva sem megfelelőnek. Azt várjuk el a kormánytól, hogy sokkal hangsúlyosabban lépjen fel ezekben a kérdésekben.

Az elmúlt évek során az észak-erdélyi autópálya ügyét nagyon úgy tűnik, hogy mellőzték Romániában. Most itt van előttünk az új uniós tervezési ciklus hét éves időszaka, a 2014-2020-as időszak, lennének tehát lehetőségek ebben a vonatkozásban. A dél-erdélyi autópálya tekintetében azt el lehet mondani, hogy valamivel előrehaladottabb helyzetről beszélhetünk, de azért joggal merül fel például az a kérdés, hogy miért nem sikerült még mindig Aradot és Makót összekötni autópályával.

Ezekben az ügyekben tehát feltétlenül komoly és határozott lépéseket várunk el a magát a nemzeti ügyek kormányának nevező Orbán-kormánytól, és azt kérjük, hogy tegyenek meg minden lehetséges lépést diplomáciai szinten ezeknek az autópályáknak az építése gyorsítása érdekében, vagyis valóban jelenjen meg ilyen értelemben is fellépés nemzetpolitikai szinten, hiszen ezeket az eredményeket fel kellene tudni mutatni a következő évek során elszakított testvéreink és az anyaország közötti kapcsolat javítása szempontjából.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem, hogy a további frakciók kívánnak-e vezérszónokot állítani. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a független képviselők közül kíván-e valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem.

Most kétperces felszólalásokra van lehetőség. Kérem, jelezzék, ha valaki ilyen módon kíván felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs ilyen.

Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Megkérdezem, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Senki nem jelez.

Ebben az esetben, tisztelt Országgyűlés, mint-hogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár úrtól, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Aradszki András államtitkár úr jelzi, hogy igen. Öné a szó. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Először is köszönöm a hozzászólóknak, hogy a törvényjavaslatot, azaz az egyezmény elfogadását támogatják, azaz önök is egyetértenek azzal, hogy a határ menti forgalom, a határkeresztező utak létesítésének megkönnyebbítését célzó megállapodás a két fél között jöjjön létre, helyesebben a magyar jogrend részévé váljon, mert ahogy elmondták, ez nagyban elősegíti a helyi gazdaság, az emberi kapcsolatok és a közösségteremtés lehetőségeit.

Ezzel tulajdonképpen le is zárhatnám a törvényjavaslatra tett észrevételekkel kapcsolatos reagálásumat, ami nem más, mint mondom, a megköszönése annak, hogy támogatják a törvényjavaslat lényeges tartalmát.

De nem mehetek el szó nélkül bizonyos dolgok mellett, amelyekkel kapcsolatban egészen meglepődtem, hogy az MSZP képviselője ezeket mondta 2004. 12. hó 5. után, amikor az akkori MSZP-s miniszterelnök és pártelnök azért buzdította a magyar polgárokat, hogy ne támogassák a külföldön élő magyarok állampolgárságának elnyerését.

Ehhez képest sokkal fontosabb dolgot csináltunk mi 2010 után: a parlament kétharmadnál nagyobb többségével elfogadtuk az állampolgárságot rendező törvényjavaslatot, élővé tettük a magyar-magyar kapcsolatot Románia, Felvidék, Délvidék, Kárpátalja vonatkozásában, már csak azzal is, hogy az oktatási program részévé tettük a fiatalok részére azt a lehetőséget, hogy megismerjék a határon túli magyarság életét, építsék a közösségeket és a személyes kapcsolatokat.

Ezen felül azt kell mondanom, hogy kiegyensúlyozott kapcsolata volt a magyar politikának a határon túli magyar szervezetekkel. Markó Béla álláspontjával kapcsolatban csak annyit tudok mondani, hogy Markó Béla már a múlt, az RMDSZ-szel és más magyar pártokkal kiegyensúlyozott és arányos kapcsolatra törekszik a mindenkorai magyar kormány.

Hozzá kell tennem azt is, hogy a gazdasági kapcsolatok nagyon fontosak a két ország kapcsolatában. A gazdasági kapcsolatokon keresztül lehet egymást jobban megérteni, a gazdasági kapcsolatokon keresztül lehet egymással jobb, tartalmasabb viszonyrendszert kialakítani a közös előnyök és a közös érdekek mentén. Egy jól kiegyensúlyozott gazdasági kapcsolatrendszer nem a vitákat és az ellentéteket növeli, hanem az együttműködést, egymás tiszteletét, és annak fontos része, hogy a határon túl élő magyarok, a magyarság is részt vegyen ezekben a gazdasági kapcsolatokban.

Hozzá kell tennem, hogy ettől függetlenül, hogy ezek a formális és beharangozott és nagy sajtónyilvánosságot kapott közös kormányülések, amelyek egyébként semmi eredményre nem vezettek, ezzel szemben a mindennapi életben aprómunkával segítjük elő kormányzati szinten azt, hogy a gazdasági kapcsolatok és ezen keresztül a kulturális kapcsolatok is fejlődjenek. Így meg kell említenem, hogy volt gazdasági vegyes bizottsági ülés a két fél között, mégpedig 2014. július 14-15-én, és ennek kapcsán más szakterületeken is, így például az energetikai kérdésekben is sikerült a román féllel leülni és tárgyalni és közös projekteken gondolkodni.

Úgy gondolom, hogy ezek a legfontosabb dolgok, és 2004. 12. hó 5-e után eléggé diszsonánsnak érzem azokat a megnyilvánulásokat, amiket a szocialista párti képviselő elmondott, főleg úgy, hogy nem tartoztak egyáltalán a törvényjavaslat lényegéhez.

A Jobbik képviselőjének az álláspontját szintén köszönöm, hogy támogatja a törvényjavaslatot. Teljesen egyetértek azzal, és a magyar kormány minden egyes alkalommal jelzi, hogy az autópálya-építések Erdélyben nemcsak a magyar-magyar kapcsolatokat, hanem a gazdasági kapcsolatokat is érinteni tudják. Látva a hétéves európai uniós ciklus terveit, a román terveit, azok igen ambiciózusak. Ha azok megvalósulnak hét éven belül, akkor igen jó eredményeket tudnak felmutatni, és könnyebben elérhetőek lesznek a tömbmagyarság területei is.

Hozzá kell tennem, hogy mindig szorgalmazzuk magyar részről, teljesítjük azt az elvárást, hogy minden autópályánk a határkereszteződésig eljusson. A román fél felé többször jeleztük, hogy a magyar határ és Arad közötti szakaszt mihamarabb készítse el, de úgy láttam, hogy a következő hétéves ciklusban ez is meg fog valósulni.

Mindezek a kérdések nem igazán kapcsolódnak a törvényjavaslathoz. A törvényjavaslat remélhetőleg nagyon fontos és stimuláló eszköze lesz a határ menti kapcsolatoknak és együttműködésnek, megkönnyítve az új utak létesítését, a régi, elhasznált utak felújítását és azon keresztül a magyar-magyar kapcsolatok erősödését is.

(19.10)

Ezek mentén köszönöm a támogatásukat, és kérem önöket, hogy ezt majd szavazataikkal is erősítsék meg. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Mengyi Roland, Fidesz, képviselő úr önálló indítványa T/1371. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Mengyi Roland képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Képviselő úr, felhívom a figyelmét, hogy maximum 30 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

MENGYI ROLAND (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosító javaslata kimondja, hogy közzámraktárként üzemeltetett földgáztárolókban elhelyezett földgáz tulajdonjogának átruházása nem minősül a földgázellátásról szóló törvény szerinti engedélyköteles kereskedelmi tevékenységnek.

A javaslat illeszkedik ahhoz a kormány által kiemelt fontosságúként kezelt kérdéshez, amely a magyar fogyasztók földgázellátásának biztosításáról és biztonságáról szól. Ennek érdekében folyamatosan vizsgálunk kell azokat a szabályozási módokat, gazdasági megoldásokat, amelyek a piaci szereplőket a kötelezően előírt mértéken túl további betárolásra ösztönözhetik. Keresni kell azokat a megoldásokat, amelyek a hazai jelentős kapacitású tározók jobb kihasználását és a hazai ellátásbiztonság növekedését is eredményezhetik.

A javaslat a közzámraktárnak minősülő tározókba való betárolásnál és az ott történő értékesítés-

nél biztosítja, hogy a piaci szereplőknek az ügyletre vonatkozóan ne legyen szüksége kereskedelmi engedélyre. A javaslat tehát, ösztönözve a piaci szereplőket, lehetővé teszi a többlettárolást úgy, hogy annak költségvetés-bevételi hatása is lehet. Mindezt természetesen azzal, hogy a Magyar Energetikai és Közműszabályozási Hivatal ellenőrzési tevékenységét, lehetőségét fenntartja.

Kérem, támogassák az indítványt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem államtitkár urat, hogy a kormány nevében kíván-e szólni. Aradszki államtitkár úré a szó, parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A kormány részéről, a kormány nevében azt tudom mondani, hogy Mengyi Roland képviselő úr előterjesztését a kormány támogatja. Nagyon fontos előterjesztés, ugyanis jól illeszkedik ahhoz a folyamathoz, amivel az ukrán-orosz válságból eredő gázhelyzet orvoslását szolgáljuk, és ennek a törvényjavaslatnak az elfogadása arra ad majd lehetőséget, hogy tovább könnyítsük és tovább biztosítsuk a magyarországi gáztárolás jogi feltételeit. Annak a gáztárolásnak, amely arra hivatott, hogy az európai mértékben is jelentős gáztárolási kapacitást jól és hatékonyan, célszerűen és a lehető legkisebb költségmutató mentén tudjuk biztosítani. Ezért gondolom, hogy minden ilyen lépés, amely a gázellátás biztonságát szolgálja, még ha közvetett módon is, nagyon fontos, a magyar lakosság, a magyar lakosság téli biztonságát szolgálja, ezért mindenféleképpen támogatni tudjuk.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 15-15 perces időkeretben.

Megadom a szót Bencsik János képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

BENCSIK JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Képviselőcsoportunknak az az egyértelmű álláspontja, hogy az orosz-ukrán külpolitikai helyzetre való tekintettel indokolt olyan szabályozási környezet kialakítása, amely a piaci szereplőket a magyar földgáztárolókban történő tárolásra ösztönzi. Talán emlékeznek még képviselőtársaim arra, hogy 2011 őszén, talán így október elején tárgyaltuk a nemzeti energiastratégiát, amelyben világossá és egyértelművé tettük azt, hogy Magyarország nagyon kiszolgáltatott helyzetben van

energetikai vonatkozásban, hiszen kifejezetten a földgázellátás területén mintegy 80 százalékos importhányadra kényszerülünk akkor, hogyha biztonságosan szeretnénk kiszolgálni az ország lakossági fogyasztóit és ipari fogyasztóit. Számos olyan szakpolitikai cél megfogalmazására került akkor sor, amely ezt a kitettséget jelentős mértékben tudja csökkenteni. Ezek közé tartozott az a célkitűzés is, hogy Magyarország szerepét tovább kell növelni a közép-európai gázkereskedelem területén, olyan pozíciót kell elérnünk, amely a geopolitikai helyzetünkben fakadóan meglévő lehetőségeinket sokkal erőteljesebben és attraktívabban tudja kihasználni és a köz javára fordítani.

Talán még arra is emlékeznek képviselőtársaim, hogy az elmúlt esztendőben Lázár János, Rogán Antal képviselő urakkal közösen tettünk indítványt arra, hogy a magyar állam a hazai gáztárolókat vegye állami tulajdonba, vásárolja meg azokat annak érdekében, hogy az ország ellátásbiztonságát és ezt a közép-európai kereskedelmi pozíciót tovább lehessen növelni, javítani. Ennek következtében kerültek a most szóban forgó gáztárolók közösségi tulajdonba. Időközben a korábbi óvatosságra való irányváltásainkat megalapozva sajnos olyan geopolitikai változások történtek a környezetünkben, amelyek nagyon is gyorsan teszik szükségessé azt, hogy minél nagyobb mértékben kerüljenek feltöltésre ezek a biztonsági, illetve kereskedelmi tárolók. Annak érdekében, hogy ez minél zökkenőmentesebben valósulhasson meg, született meg Mengyi Roland képviselőtársunk önálló indítványa, amely lehetőséget biztosít arra - ahogy az elhangzott az előterjesztői expozében is -, hogy a közvámraktárként üzemeltetett földgáztárolóban elhelyezett földgáz tulajdonjogának átruházása innentől kezdve nem minősül a földgázellátásról szóló törvény szerinti kereskedelmi tevékenységnek. Azaz ez esetben engedélyezési eljárás lefolytatására sem lesz szükség, ami a partnerekkel való együttműködést tovább tudja javítani, és tudja biztosítani azt, hogy a magyarországi földgáztárolók feltöltöttsége elérje, legalább megközelítse a maximumot. Ez hazánk ellátásbiztonságát, illetve az ország közép-európai gázkereskedelmi piacon történő pozíciójavítását is erősítheti. Ebből kiindulva javasolja képviselőcsoportunk a tisztelt Országgyűlés számára, hogy támogassák ezt az indítványt. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Tessék!

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A földgázellátásról szóló törvény módosítására irányuló képviselői indítvány egy újabb szép példája a személyre

szabott, átláthatatlan módon előkészített törvényjavaslatoknak. Mengyi Roland fideszes képviselőtársunk javaslatára az Országgyűlés egy újabb személyre szabott, úgynevezett lexe kíván megalkotni, én ezt úgy nevezném, hogy ez a lex Gazprom.

A benyújtott törvényjavaslat szövegezéséből és formázásából valószínűsíthető, hogy ezt a törvényjavaslatot Mengyi képviselő úr inkább csak aláírta, és a kormány készítette el valójában, hiszen ezt a feltételezést erősíti, hogy az indítvány benyújtását megelőzően két nappal Orbán Viktor miniszterelnök tárgyalásokat folytatott a parlamentben Alekszej Millerrel, a Gazprom vezérigazgatójával Magyarország őszi-téli időszaki fokozott gázellátásáról.

(19.20)

Azt mondta nekünk, hogy nagy mennyiségű földgáz kell az elkövetkezendő időszakban, hogy feltöltsük tartalékainkat, megállapodtam Alekszej Miller Gazprom-vezérigazgatóval, hogy megkapjuk ezt a mennyiséget. Ezt a Magyar Rádióban mondta, kommentálva a Millerrel való megbeszéléseit. Ha tehát a törvényjavaslat e tárgyalások következménye, akkor felmerül a kérdés, hogy miért nem a kormány vagy a kormánynak egy országgyűlési képviselő tagja nyújtotta be a törvényjavaslatot.

Ennek megértéséhez érdemes megnézni a törvényjavaslat tartalmát. A törvényjavaslat rendkívül rövid, mindössze két szakaszból áll, melyből az egyik a hatályba léptetés. A törvényjavaslat szerint a közvámraktárként üzemeltetett földgáztárolóban elhelyezett földgáz tulajdonjoga szabadon átruházható, ahhoz nem szükséges földgáz-kereskedelmi vagy korlátozott földgáz-kereskedelmi engedély. A közvámraktári földgázkészlettel kapcsolatos tulajdonjogi változásokról a tárolói engedélyes köteles haladéktalanul tájékoztatni a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalt.

Mengyi Roland képviselőtársam erről azt mondta, hogy ezek a rendelkezések egyértelművé teszik a gáztörvény engedélyköteles tevékenységről szóló szabályozását. Ebből az indoklásból az is következhetne, hogy Mengyi Roland képviselőtársam kritikával illette Orbán Viktor kormányát, amiért nem megfelelően szabályozta eddig a gáztörvény szerinti engedélyköteles tevékenységek körét. Véleményem szerint azonban nem erről van szó. Fideszes képviselők nem szokták kritizálni saját kormányukat, hisz szó sincs arról, hogy az engedélyköteles tevékenységek köre ne lenne egyértelműen szabályozva most is a gáztörvényben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Itt egy, a Gazprom részére adott konkrét üzleti kedvezmény nyújtásáról van szó, amelyet a kormány valamiért nem akart a saját neve alatt az Országgyűlés elé terjeszteni. A javasolt szabályozás ugyanis azt jelenti, hogy az Oroszországból importált földgáz egy része egy olyan

magyarországi földgáztárolóba kerül fizikailag, amelyet a kormányzat közzámraktárnak nevez ki. A behozott földgáz azonban papíron az eredeti tulajdonosnál külföldön marad, amíg az el nem adja a magyarországi gázkereskedelmi engedélyesnek. Ez az eladás ugyanakkor nem engedélyköteles tevékenység.

Mit jelent ez? Egyrészt azt, hogy lehetővé válik, hogy a hazai tárolókapacitások egy részét olyan harmadik országbeli szereplő, itt például a Gazprom foglalja le, amely Magyarországon nem folytat földgáz-kereskedelmi tevékenységet, ráadásul azzal a lehetőséggel, hogy a gáz eredeti tulajdonosának a közzámraktárban elhelyezett gáz értékesítéséhez nem kell kereskedelmi engedély. Mengyi képviselő úr gyakorlatilag azt javasolja, hogy a gáz eredeti tulajdonosa, így például a Gazprom a magyarországi földgázpiac más szereplőjéhez képest jelentős adminisztrációs és adózási könnyítéseket, kedvezményeket kapjon. Ennek a szereplőnek így nem kell engedélyt szereznie, nem kell fizetnie a magyarországi adókat, sem a 19 százalékos társasági adót, sem a 31 százalékos úgynevezett Robin Hood-adót.

Másrészt azt is jelenti, hogy a közzámraktárként kinevezett tárolókapacitást más, Magyarországon engedélyes piaci szereplő nem használhatja.

Harmadrészt azt is jelenti, hogy a betárolt földgázt nem kell kifizetni az MVM-nek vagy az államnak, csak akkor, ha szüksége lesz rá. Lehet, hogy most erre nincs pénz a kasszában?

Negyedrész azt jelenti - és feltehetően ez a Magyarország számára egyedül kedvező következmény -, hogy legalább fizikailag nőhet a magyarországi tárolókban az a nyomás a tárolt orosz gázzal, amely miatt valóban csökkenhet egy gázkrízis esetén annak kockázata, hogy a betárolt hazai készletek nem a napi igényeknek megfelelően jönnek ki a tárolókból.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a módosítás ugyanakkor azt is jelenti, hogy nem voltak megalapozatlanok azok a korábbi sajtóinformációk, miszerint a Gazprom is igénybe venné a hazai tárolói infrastruktúrát, és további körülbelül 700 millió köbméter földgázt tárolna itt. Ezt aligha tehetné, ha nem számolna az ukrán tranzit leállításával. Erősítik ezt a feltételezést azok a hírek is, amelyek szerint a Gazprom a Szlovákián keresztüli szállításokat már igyekszik átterhelni az Északi Áramlat vezetékre.

Ha viszont már a viccbeli indiánok is hónapok óta készülnek a hideg télre és vágják a fát, vagyis a Gazprom is igyekszik Ukrajna megkerülésével igénybe venni az uniós országok tárolókapacitásait annak érdekében, hogy felkészüljön egy esetleges újabb gázkrízisre, akkor felmerül a kérdés, hogy a magyar kormány, Orbán Viktor kormánya miért nem gondoskodott a drágán megvásárolt hazai tárolók hazai felhasználók érdekében történő feltöltéséről. Miért költött több száz milliárd forintot a tárolókra, ha nem tölti fel őket legalább olyan mértékben, ahogyan

az a korábbi időszakban akár az E.ON tulajdonlása alatt fel volt töltve?

Miért van az, hogy nálunk a kereskedelmi tárolók alig haladják meg az 50 százaléknyi feltöltöttséget, míg a többi uniós országban jellemzően 80-90 százalékos töltöttségi szinten vannak a tárolók? Kik gazdagodtak azon, hogy hónapokig a hazai tárolófeltöltés helyett Ukrajnába exportáltuk a földgázt? Lehet, hogy nincs elegendő pénze gázvásárlásra az MVM-nek vagy a kormánynak? Mire ment el az a százmilliárd forint tulajdonosi kölcsön, amit még nyáron adott a kormány a Magyar Villamos Műveknek abból a célból, hogy feltöltse a tárolókat? Lehet, hogy a biztonságba került hazai tárolókról szóló, közpénzből folytatott kommunikációs kampány azt jelentette, hogy vettünk tárolót, csak nem tudjuk feltölteni. Miért nincs rá pénz?

Tisztelt Képviselőtársaim! Pontosan ezekről a kérdésekről beszélünk korábban, amikor az értékbecslések szerinti értéknél 600 milliárd forinttal drágábban megvásárolt E.ON-cégek tranzakcióit szóba hoztuk. Azt mondtuk, hogy bármit állami tulajdonba, állami irányítás alá lehet vonni, az államnak elsősorban azokra a közzámraktárakra kellene koncentrálni, amelyek ellátását rajta kívül senki más nem végezheti el, például az oktatásügy, az egészségügy. A tárolófeltöltésre és cégvásárlásokra fordított források pedig éppen ezekről a területekről vonják el a pénzt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ráadásul éppen e miatt az átgondolatlan gazdaságpolitika miatt került abba a helyzetbe Magyarország, hogy a kormány csak ilyen átláthatatlan és eseti alkuk révén próbálja biztosítani, hogy télen mindenhol legyen meleg és világos, vagyis ki tudja elégteleni a gázfogyasztási szükségleteket.

Ezek voltak azok az észrevételek, amelyek a törvényjavaslat valódi tartalmára és annak hátterére kívántak rávilágítani, tehát arra, hogy megint egy átláthatatlan alkufolyamat eredményeként adunk egyoldalúan kedvezményeket egy meghatározott orosz cég részére. A törvényjavaslat ugyanakkor nem csak ezért nem alkalmas az elfogadásra jelenlegi formájában. A Mengyi képviselő úr által aláírt kormány ugyanis egyrészt nincs összhangban a gáztörvény fogalmi rendszerével, másrészt nem szabályozza a végrehajtáshoz szükséges eljárásrendet, mert szóljon, aki tudja, hogy a gáztörvény hol mondja meg, hogy kit kell úgynevezett tárolói engedélyes alatt érteni. A földgáztároló-engedélyest? Ha igen, akkor ezt kellene odaírni, mert a gáztörvény is ezt a kifejezést használja, a tárolói engedélyes kifejezést nem ismeri. Ha pedig nem a földgáztároló-engedélyest kell tárolói engedélyes alatt érteni, akkor pedig meg kellene mondani, hogy ki a Mengyi képviselő úr által javasolt szöveg szerint a tárolói engedélyes.

Egy másik hiányossága a javaslatnak, hogy nem rendezi azt, hogy mi alapján fog közzámraktárként

üzemelni egy földgáztároló. A jelenlegi ismereteink szerint ugyan ilyen nincs Magyarországon. Lehet, hogy ezt is rendeletben fogja kijelölni az energiapolitikáért felelős miniszter, hasonlóan ahhoz, ahogy a biztonsági tárolót is kijelöli, ha igen, akkor ezt is bele kellene írni a törvényjavaslatba.

Végül meg kellene teremteni az összhangot a közösségi vámkódex létrehozásáról szóló tanácsi rendeletbe foglalt rendelkezésekkel is, vagyis rögzíteni kellene, hogy a földgáztároló engedélyesének a közvámraktárként történő üzemeltetéshez be kell szerezni a vámhatóság engedélyét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összességében tehát a Magyar Szocialista Párt frakciója a törvényjavaslat jelen formájában történő elfogadását nem támogatja, mert a magyarországi földgázellátás biztonságát nem személyre szabott törvényekkel és nem átláthatatlan kormányzati háttéralkukkal kell biztosítani, hanem úgy, hogy a kormány gondoskodik az adófizetői pénzekből megvásárolt tárolók megfelelő szintű feltöltéséről. A kormányzat által elkészített irományokat pedig, azt gondolom, ennél alaposabban, szakszerűbben kellene előkészíteni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Minthogy a KDNP részéről nincsen jelen senki, most megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Rövid leszek. A Jobbik Magyarországért Mozgalom a saját energiastratégiájába illeszkedően bírál el minden olyan javaslatot nyilvánvalóan, amelyet a kormány energiapolitika terén benyújt, és nincs ez másként a mostani javaslattal sem.

(19.30)

Annak idején, amikor a gáztárolókat a kormány visszavásárolta az E.ON cégcsoporttól állami tulajdonba, szóvá tettük a visszavásárlási árral kapcsolatos aggályainkat annak ellenére, hogy jeleztük, támogatjuk, hogy nemzeti tulajdonba kerüljön egy ilyen stratégiai teljesítmény. Minden olyan alkalommal jelezzük aggályainkat a kormány által végrehajtott manőverekkel kapcsolatban, amikor ezt indokoltnak látjuk. Viszont energiastratégiai szempontból az a lépés, amelyet most ennek a törvényjavaslatnak az elfogadásával megtenni kíván a kormány, a Jobbik Magyarországért Mozgalom részéről támogatható.

A földgáz-kereskedelem szempontjából nyilvánvalóan, ahogy Bencsik képviselő úr is mondta, nagyon fontos pozíciót tölt be Magyarország, bár az

Északi Áramlat vezeték az, amely részben kiküszöböli az Ukrajnán keresztül Nyugat-Európába történő gázszállításokat. A leendő Déli Áramlat gázvezeték volna a másik szereplője ennek a történetnek, amelyről ugyan nem tudjuk, hogy mikor fog valósággá válni és mikor fog gáz folyni ezekben a vezetékekben, de addig is nagyon fontos, hogy a tél és a fűtési szezon közeledtével hogyan tudjuk egyrészt Magyarország energia- és gázellátását biztosítani, másrészt pedig hogyan tudjuk szerződéses kötelezettségeinket teljesíteni.

A saját gáztároló kapacitásaink feltöltésének üteme valóban nem volt olyan, ahogyan az elvárható, számunkra fontos lett volna, hiszen Nyugat-Európában sokkal nagyobb mértékben fel voltak már töltve a tározók, amikor a magyar kormány úgymond észbe kapott és elkezdte nagyobb sebességre kapcsolni a gáztárolók feltöltését. Ezzel egy időben az ukrajnai tranzit is leállt, azonban a meglévő tárolókapacitás véleményünk szerint bőségesen elég kell legyen arra, hogy egy gázcsapellárás esetén is akár hónapokon keresztül a magyarországi gázszükségletet fedezze, a magyarországi otthonok fűtéséhez szükséges gázmennyiséget produkálja, amennyiben ezek a tárolók természetesen megfelelő mértékben fel vannak töltve. Marad olyan tárolókapacitás, amely esetében megengedhető az, hogy akár közraktári besorolással, ha ezt a kifejezést használhatjuk, bértárolás valósul meg benne. Olyan harmadik szereplő tárol földgázt ezekben a tartályokban, ahonnan nyilvánvalóan hatósági engedélyek nélkül tudja ezt a készletet kitárolni, de ezzel egyidejűleg értesítve a hivatalt.

Tehát összefoglalva azt mondhatom, és tényleg nem akarom hosszúra nyújtani a szót, hogy semmiféle alapvető kifogásunk a törvényjavaslattal kapcsolatban nincs. Természetesen mindenkor az a legfontosabb szempont nekünk mint nemzeti pártnak, hogy Magyarország téli energiaellátására megfelelő mennyiségű földgáz álljon rendelkezésre. Ennek fényében, illetve amennyiben ez biztosítva van, nem látjuk akadályát, hogy a gázkereskedelmi pozícióink javítása érdekében vagy energiastratégiai érdekekből ilyen törvénymódosítások szülessenek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! „A közvámraktárként üzemeltett földgáztárolóban elhelyezett földgáz tulajdonjoga szabadon átruházható, ahhoz nem szükséges földgáz-kereskedelmi engedély.” Amikor ez a mondat először hozzáférhetővé vált a törvényjavaslatban, az

egész magyar szaksajtó biztos volt benne, hogy a magyarországi gáztárolók Oroszország számára történő bérbeadását készítik elő vele. Valahogy túl sok minden esett egybe. A kormány összevásárolt egy nyilvánvalóan túlzott tárolókapacitást, de a tárolókat nem töltöttük fel, Magyarországon járt a Gazprom vezetője és utána beszüntették az Ukrajnába irányuló gázszállításokat. Ezek a lépések mind egy irányba mutattak. Amikor egyéni indítványként megjelent Mengyi Roland módosítója, már csak az volt a kérdés, hogy egyedül a kormánypárti képviselő kooperál ebben az ügyben Oroszországban a saját szakállára, ami a Fidesz működésének ismeretében nem valószínű, vagy az egész kormányoldal, amely majd ezt a javaslatot megszavazza.

„Az új kormány célja nem lehet kevesebb, mint az, hogy 20 év alatt megteremtse Magyarország energiafüggetlenségét, mivel ez szuverenitásának egyik legfontosabb eleme. A magyar nemzetgazdaság egyik legnagyobb kihívása az importenergia-függőség, amely komoly kiszolgáltatottságot jelent pénzügyi értelemben is. Egy ország sem lehet erős, ha teljesen kiszolgáltatott az energiaellátása.” Ezek Orbán Viktor szavai a közelmúltból, és amióta elhangoztak, mindössze annyi változás történt, hogy Oroszország Ukrajnával szemben nagyon keményen megmutatta, hogy mit gondol arról, ha egy ország túlságosan független szeretne lenni, és hogyan tudja használni egy ilyen konfliktusban a gázfegyvert.

Magyarország szempontjából viszont nem változott semmi. Számunkra továbbra is az Oroszországtól és az orosz gáztól való függetlenség és az energiaforrások diverzifikálása a prioritás. Ez volt az egyetlen érv, amellyel meg lehetett indokolni a Szurgut MOL-pakettjének visszavásárlását vagy a gáztárolók megvételét. A gáztárolók lehetnének a magyar energiaönrendelkezés legfontosabb eszközei, azt az egy esetet leszámítva, ha Oroszország számára végzünk benne bértárolást. Ha a magyar tárolók orosz tulajdonban lévő vagy Oroszországnak átadható gázzal vannak feltöltve, akkor semmiképpen sem használhatók arra, hogy a magyar gázimport-függetlenséget biztosítsák. És ha továbbra is Oroszország dönti el, hogy mit csinálunk a gázunkkal és a gáztárolóinkkal, akkor nevetséges is függetlenségről beszélni.

A probléma súlyát nemcsak Magyarországon, de egész Európában érzékelik. Az EU új energiabiztonsági stratégiája az Oroszországtól való energiafüggettséget nevezi a legnagyobb stratégiai kockázatnak és a függés oldását a legfontosabb stratégiai célnak. Az EU jelenleg az általa felhasznált energia 53 százalékát importból szerzi be. Az energiainport-függőség a kőolaj után a földgáz-felhasználás területén a legnagyobb, az aránya eléri a kétharmadot. Az EU-ban elfogyasztott gáz mintegy 70 százaléka importból származik, a legnagyobb beszállító Oroszország. Magyarország esetében az orosz gázimport aránya legalább 80 százalék. Az egyoldalú függőség meg-

szüntetése mellett tehát nyilvánvaló érvek szólnának, és talán az sem szorul bővebb bizonyításra, hogy a gyorsan rendszerbe állítható új hazai gázforrások híján számunkra a külpiazi beszerzési források bővítése és a hazai tárolókapacitás fölötti rendelkezés megőrzése lenne erre az egyetlen lehetőség, utóbbinak a rövid távú gázpiazi anomáliák kezelésében pillanatnyilag nincs alternatívája.

Az Orbán-kormány számára azonban láthatóan lényegesen fontosabb az EU-tól való távolságtartás, az uniós energiapolitika destruálása, mint az Oroszországtól való függetlenedés. Már a gáztárolók megvásárlását is egyeztetés előzte meg Orbán Viktor és a Gazprom vezetője között, és már akkor felmerült, hogy a magyar tárolók kapacitását részben a Gazprom venné igénybe, ami mindenfajta függetlenedési szándékot illuzórikussá tesz. Aztán a történelem megismételte önmagát. Orbán Viktor ismét tárgyalt a Gazprommal, majd napokon belül elzártuk a gázcsapokat Ukrajna felé, és valósággá vált az orosz gáz magyarországi bértárolása, amelyhez nyilvánvalóan szükség van a most tárgyalt törvényjavaslatra is.

Az LMP ezt a javaslatot nem fogja megszavazni, számunkra nem kampányszlogen, hanem valódi nemzeti érdek az energiaönrendelkezés visszaszerzése, és nem ájulunk el azonnal, ha Putyin egy kicsit összevonja a szemöldökét. Az LMP álláspontja szerint Magyarország érdekeit nem az orosz gáztól való függésünk konzerválása, hanem a beszerzési lehetőségek diverzifikálása, az önállóság növelése, az energiahatékonyság fokozása és a megújulóknak minél nagyobb arányú kiaknázása szolgálna.

(19.40)

Mindez pontosan az ellentéte annak, amit a kormány képvisel. Az Orbán-kormány az energiaraabszolgaság, az LMP pedig az energiafüggetlenség pártján áll. Ez két olyan álláspont, amelyeket nem lehet összebékíteni.

Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. A határozati hárszabály rendelkezése szerint most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat, így megadom a szót Varju László képviselő úrnak. Képviselő úr, maximum negyedóra, 15 perc áll rendelkezésére.

Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy ezt az időkeretet nem kell kihasználnom, mert előttem két képviselőtársam is nagyon szakszerűen kifejtette azt az álláspontot, hogy hol tart a törvény előkészítése - és most nem a kormánypárti képviselőkre gondolok -, már csak azért is, mert tulajdonképpen azt

gondolom, hogy egyetlen gondolatkör maradt ki ebből az előkészítő munkából, ez pedig az, hogy a hazai gázoligarchák hogyan és milyen módon kapcsolódnak majd be ebbe a történetbe, hogyan húznak hasznát mindebből, és ennek a finanszírozása mögött természetesen nem látszik, de felsejlik, hogy ennek a hasznát és ennek az előnyeit hogyan fogják élvezni.

A második gondolatkör pedig az, hogy van annak valami diszkrét bája, hogy itt a hazai nacionalisták összefognak arra, hogy az orosz érdekeket képviselő törvény-előterjesztést világosan elfogadtassák, illetve bejelentsék azt, hogy szívesen támogatják. De én szeretném jelezni, hogy én a magam részéről, mi a magunk részéről ezt a törvénytervezetet nem javaslom, hogy elfogadjuk.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Látom, hogy a kormány nevében államtitkár úr szót kér. Öné a szó, parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Nehéz kerek és szabatos mondatokban reagálnom arra, ami itt elhangzott, és azt kell mondanom, hogy a kormánypárti képviselőknél túl egy felelős politikai párt van ebben a kérdésben itt a parlamentben, és ez a Jobbik. A másik két vagy három hozzászóló - kettő politikai párt részéről, és volt egy független hozzászóló - egyszerűen arra nincs tekintettel, hogy a 2014-15-ös tél előtt állunk, nyilvánvaló az is, hogy milyen kockázatos és kiszámíthatatlan a helyzet Ukrajnában, ezért nekünk, kormányzati felelősséget viselőknél egyetlent is köteleességünk van: bármi áron, bármilyen eszközzel biztosítsuk a megfelelő gázellátást, az ellátásbiztonságot Magyarországon. Ennek az eléréséhez rengeteg lépést tettünk az elmúlt közel fél évben. Jelenleg a készletezett mennyiség 3,7 milliárd köbméter, ami egymilliárd köbméterrel több, mint ami 2013-ban ilyenkor volt.

Azt lehet mondani, hogy alacsonyabb a százalékos feltöltés. Tisztelt Tóth Képviselő Úr! Egy 10 literes flakonban - hogy megértse - 4 liter bor 40 százalékos feltöltést jelent, 5 literes flakonban 80 százalékos feltöltést jelent. Körülbelül ilyen arányok szerepelnek egy szlovák, egy cseh tárolói kapacitás és a magyar tárolási kapacitás között. Ha megnézzük, hogy az egy főre jutó tárolt gáz mennyisége hogy áll, akkor már mindjárt jobb a helyzet: a harmadik helyet foglalja el Magyarország.

De azt látjuk, hogy pont a politikai kockázatok miatt kiszámíthatatlan az, hogy milyen következményeket, milyen akciókat eredményez ez az ukrán válság, és mi nem akarjuk azt, hogy a magyar lakosság, a magyar ipar, a magyar gazdaság hosszabb ideig gáz nélkül maradjon, annak ellenére, hogy jelen pillanatban 85-90 nap közötti tartalékunk van.

A gáztárolással kapcsolatban nincs olyan norma, olyan európai uniós norma, mint a kőolajjal kapcsolatban. Ott előírják, hogy minden állam köteles a kőolajtermék-készletezése tekintetében 90 napos készletet tartani. Jelen pillanatban a gáz már eléri ezt a 90 napos készletet, de nekünk az a kötelességünk, azt a célt tűztük ki magunk elé, hogy minél teljesebb mértékben sikerüljön a gázellátás biztonságát fenntartani.

Ahhoz, hogy ez bekövetkezzen, hogy már egy-milliárd köbméterrel több van a gáztározókban, mint egy évvel ezelőtt, több olyan intézkedést tettünk, amely célzott volt és eredményes volt, így többek között megemeltük 300 millió köbméterrel - így az jelenleg 915 köbméter - a biztonsági készletet. A kormány 100 milliárd forintot juttatott az MVM-nek, hogy keresse meg a piacon még időben azt a mennyiséget, amely ezt a 85 napos készletezést biztosítani tudja, így 800 millió köbméter gáz beszerzését tette ez lehetővé.

A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatallal együttműködve több mint felével csökkentettük a betárolásért fizetett díjat, versenyképessé tettük a betárolást. Azt ne felejtjük el, hogy a magyar tárolói kapacitás igen nagy, de nem a kereskedelmi útvonalak mentén fekszik, ezért hamarabb megtöltik a cseh, az olasz, az osztrák tárolókat, mert azok ott vannak az út mentén - értem ez alatt a gázvezetéseket -, és könnyebben feltöltik. Ma már érdemes Magyarországon tárolni, érdemes a magyarországi vezetéseket használni, mert - ahogy említettem - csökkentettük a betárolásért fizetendő díjakat, és ezzel az intézkedéssel, amit most Mengyi képviselő úr a Ház elé terjesztett, tovább biztosítjuk a versenyképességet.

Az a vád, hogy ide orosz gáz jön be, az miért vád? Honnan jönne be gáz? Mondja meg nekem, képviselő úr, honnan jönne be gáz? *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Ausztriából.)* Ausztrián keresztül milyen gáz jön be, képviselő úr? Milyen mennyiségű gáz jön be? Ausztrián keresztül az Északi Áramlaton jövő orosz gáz jön be.

A másik kérdés, hogy mit tett Magyarország az energiaellátás diverzifikációjáért, a források beszerzéséért. Mi építettük ki a román-magyar relációban a határkereszteső kapacitást, mi építettük ki a horvát-magyar relációban a határkereszteső kapacitást. Sajnos partnereink, az EU - sajnos hathatós - hallgatása mellett nem fejlesztették fel a Magyarországra jövő kapacitást. Többször, több helyen interveniáltunk ebben, nemzetközi fórumon elmondjuk; senki nem emeli fel a szavát Horvátország meg Románia jogellenes magatartásával szemben.

És akkor, amikor a saját, a magyar emberek, a magyar lakosság, a magyar vállalkozások biztonságát kívánjuk megteremteni azzal, hogy biztosítjuk megfelelő mennyiségű gáz jelenlétét a tárolókban, biztosítjuk ilyen előterjesztésekkel a megfelelő jogi kör-

nyezetet, biztosítjuk azt ezekkel az előterjesztésekkel, hogy ez az akció költséghatékonyan, olcsóbban, kevesebb adminisztrációval, de mégis ellenőrizhető módon valósuljon meg, akkor feláll két párt képviselője és a független képviselő, és azt mondják, ne tegyünk. Mert ezt mondják, képviselőtársaim, hogy ne tegyünk, fagyjunk meg a télen! Ezt mondják a szavikkal! *(Közbeszólás a Fidesz soraiban.)* Hol vagyunk, kérem? A magyar parlamentben vagyunk!

Én azt gondolom, hogy mindezek mellett nagyon fontos lépés volt, és ahhoz, hogy ezt meg tudjuk csinálni, nagyon fontos lépés volt, hogy a kereskedelmi tulajdonban lévő földgáztárolókat megszerezzük. Ha azt most is piaci alapon hagyjuk, hogy működjön, hogy a piacon élő gazdálkodó szervezet birtokában és tulajdonában legyen, akkor nem lenne mozgásterünk arra nézve, hogy kedvezményeket - finansziális kedvezményeket, technikai kedvezményeket és egyéb finanszírozási kedvezményeket - biztosítsunk, hogy megteljenek ezek a gáztárolók. Az alacsony föltöltöttség igazából a kereskedelmi érdekek miatt következett be a tavalyi év folyamán is - szerencsénk volt az enyhe télel, és nem is volt ukrán helyzet - és az év első felében is.

Én úgy gondolom, hogy ez egy jól végiggondolt törvényjavaslat, köszönöm képviselő úrnak, hogy ezt megtette, és javasolom, hogy gondolják át álláspontjukat, gondolják meg, hogy kiket veszélyeztetnek azzal, ha nem szavazzák meg, és netán ezt a törvényt a parlament nem fogadja el.

(19.50)

Jelen pillanatban a biztonságot a törvényjavaslat úgy biztosítja, hogy elősegíti a nagyobb mennyiségű gáz tárolását a tárolóinkban, és ezáltal nem csak Magyarország gázellátását biztosítjuk, képviselőtársaim. Önök internacionalisták voltak valamikor! Mi a bajuk Szerbiával? Szerbia ne kapjon gázt, mert mi itt azt mondjuk, hogy kérem szépen, orosz gázt - piha! - nem engedünk be a tárolókba? Szerbiának nagyon fontos, Bosznia-Hercegovinának is. Csak rajtunk keresztül kapják a gázt. Hol van a szolidaritás, kedves képviselőtársaim? Erre nem gondolnak? Fontosabbnak és kifizetődőbbnek látják, hogy politikai lözöngöket mondjanak mindenféle értelmes, átlátható, világos intézkedésekkel szemben? Nem ezt vártam önöktől, illetve mindig reménykedem, hogy nem ezt mondják.

Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, még egyszer kérem: a szakmai részét nézzék meg, és nézzék meg, hogy ez az intézkedés elősegíti a gázellátásunk biztonságát a legnehezebb, kritikus időszakban is, és ez alapján nyomják meg majd a gombot!

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalásra van lehetőség. Kérem, jelezzék, ha valaki ilyen módon szólni kíván. *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs ilyen.

Ebben az esetben további képviselői felszólalások következhetnek. Megkérdezem, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem.

Ebben az esetben, tisztelt képviselő urak, tisztelt képviselő asszony, minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Mengyi Roland képviselő urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* A képviselő úr jelzi, hogy igen. Parancsoljon, maximum fél óra áll rendelkezésére.

Parancsoljon!

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt szeretném megköszönni Bencsik képviselőtársamnak, hogy rávilágított, hogy a módosító javaslat nemzetstratégiai érdek is, hiszen kiszolgáltatott helyzetünk jelentős javításával, csökkentésével is jár, tekintettel arra, hogy nemzetközi gázkereskedelmi pozíciókon javítani tud.

A szocialisták, illetve az LMP képviselői kapcsán pedig: kérem, értsék meg, nem orosz érdek, nem ukrán érdek vezet, hanem a magyar nemzeti érdek. Hiszen önöknek nyilván nem jó, ha folyamatos jobbitó szándékkal vezérelve módosítjuk a vonatkozó jogszabályokat, gondoskodunk a lakosság energia-biztonságáról, növeljük Magyarország pozícióit, bevételeket generálunk a költségvetésnek. Kérem, egyszer politikai összeesküvések helyett a magyar emberek érdekeit tartsák szem előtt!

Végezetül köszönöm a kormány támogatását. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Én is köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr, független: „A földkérdés Magyarországon” címmel. Öt perc áll rendelkezésére, tessék!

VARJU LÁSZLÓ (független): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedje meg nekem azt, hogy a Ház elnökétől kapott válasz alapján a mára és holnapra bejelentett hozzászólásaim közül a másikat mondjam el, nem ezzel a címmel, hanem a közoktatásra vonatkozó; ha ezt megtehetem.

ELNÖK: Tegye meg, képviselő úr!

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormány folytatja a közoktatás átalakítását, és így a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ ma már mindenki számára nyilvánvaló módon kudarcot vallott. Az intézmény már a nyár végén majdnem 20 milliárd forintos segítségre szorult, miközben a tanárok felé is több milliárdos tartozást halmozott fel. Egy kormányzati megrendelésre készült átvilágítás mintegy 50 milliárdra becsülte a KLIK hiányát, azonban a költségvetési szempontokon túl is a működésképtelenség jeleit látjuk.

Ezt példázza a rengeteg tankönyv nélkül maradt tanár és diák, működésképtelen e-napló, az államosított tankönyvrendszer botrányai, a minősítési rendszer körüli káosz. Csak a vak nem látja azt, hogy a centralizált oktatáspolitikát összedől, és az orbáni oktatáspolitikát romjaiban hever.

A hazudozást és a mellébeszélést be kell fejeznie a kormánynak ezen a területen is. Azt kérem, hogy az oktatási kormányzat haladéktalanul lásson hozzá a romok eltakarításához, és egy, az európai értékeknek, normáknak megfelelő, korszerű és igazságos, esélyeket teremtő, konszenzuson alapuló oktatáspolitikát kialakításához lásson hozzá. Így két esztendeje, amióta a parlament elfogadta a közoktatásról szóló törvényt - amely egyébként fenekestül felfordította a korábbi működési rendszert -, a hatálybalépést követően, azt gondolom, hogy annyi, de annyi probléma keletkezett, amelyre nemcsak a politika szereplői, hanem a szakmai szervezetek is számos jelzést tettek. Éppen ezért, ezeket a hangokat is meghallva és erre figyelemmel, határozati javaslatot szeretnék majd benyújtani, és ennek megfelelően legalább két részben mind a rendszerhibákra, mind pedig a szakmai hibákra utalóan egy összefoglaló kezdeményezést tesz annak érdekében, hogy a helyzetet sikerüljön tisztázni. Ennek megfelelően kérem, hogy a Ház foglalkozzon ezzel a kérdéskörrel, már csak azért is, mert a rendszerhibák miatt a KLIK szervezetének, feladatának, működésének kérdéseit át kell tekinteni, az intézményvezetők helyzetének, kinevezésüknek a dilemmáit át kell tekinteni, de idetartozik a pedagógus-életpályamodell szabályozása, a tankönyvellátás rendszere vagy a Nemzeti Pedagóguskar szerepét, tagságának kötelezőségeit vizsgáló helyzet is.

De szakmai szempontból is fontos, hogy a nevelést, oktatást segítő alkalmazottak bérezésének problematikáját áttekintsük. A pedagógusok munkaidejének beosztásán túl a kötelező továbbképzések finanszírozásával vagy például a nyelvi előkészítő évfolyamok jövőjével foglalkozzon maga az ágazat.

Mindezeket figyelembe véve egyik oldalról, hogy segítsen a kormányzat munkáját, mint ahogy említettem, határozati javaslattal élek e vonatkozásban,

és kérem, hogy minderre érdemben válaszoljon majd.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. (Dr. Aradszki András: A kormány írásban válaszol.) A kormány jelen lévő képviselője most nem kíván reagálni, de jelzi, hogy a kormány írásban fog válaszolni a képviselő úrnak.

Folytatjuk munkánkat. Napirend utáni felszólásra jelentkezett Kiss László képviselő úr, MSZP: „Ne üss el engem!” mozgalom; új kezdeményezés a háziállatokat ért közúti balesetek csökkentésére” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Tisztelt Ház! Egy olyan téma van most előttünk, ami sokaknak talán nem tűnik annyira fontosnak, de ha a mélyére hatolunk ennek a kérdésnek, akkor láthatjuk azt, hogy mindannyiunkat érint.

„Ne üss el!” szlogennel indított kampányt egy, a III. kerületben működő alapítvány, a Macskaárvaház Alapítvány. Céljuk az, hogy egy kis odafigyeléssel minél kevesebb állat váljon közlekedési baleset áldozatává. Úgy gondoljuk, hogy tarthatatlan az a helyzet, hogy az útjainkat autósok által elütött állatok tetemei szegélyezik. Azt látjuk, hogy ez a probléma ugyanúgy jelen van a városokban, mint a kisebb településeken, illetve a közutakon. Sok helyütt hiányoznak az állatokat távol tartó rácsok, másutt a közvilágítás állapota nem teszi lehetővé, hogy az autósok időben észleljék a pályára tévedő állatokat.

A vadfógó rácsok kihelyezése, az utakon való láthatóság javítása pedig nemcsak az adatvédő állatok számára fontos, hanem a közlekedők számára is, hiszen az elégtelen látási viszonyok már több más balesetet is okoztak. A városokban gyakoriak az elővigyázatlan autósok által okozott állatbalesetek is.

(20.00)

Többen vannak, akik hajlamosak ezt a problémát relativizálni, de gondoljunk bele, a kertvárosi utcákon való elővigyázatlan vezetés nemcsak állatainkat, hanem az utcán játszó gyermekeinket is veszélyezteti. A III. kerület egyik egyéniben megválasztott országgyűlési képviselőjeként rendszeresen kapok bejelentést arról, hogy elővigyázatlan, gyorsan hajtó autósok házi kedvenceket ütnek el, pedig erre az esetre is megoldást jelenthetne például fekvőrendőrök kihelyezése ezeken az útszakaszokon.

Nem elég eléggé hangsúlyozni, hogy azokon a kertvárosi részeken, ahol a kicsatangoló háziállataink nincsenek biztonságban, ott a kint játszó gyermekeink sincsenek biztonságban. Erről szól a „Ne üss el!” kampány. A „Ne üss el!” üzenet népszerűsítésére készült egy autókra kiragasztható matrica - amennyiben képviselőtársaim igénylik ezt, tőlem

beszerezhető a későbbiek során -, de a jó ügy mellé állt Kiss Norbert hatszoros magyar bajnok autóversenyző, aki mellékesen a tegnapi napon a kamion Európa-bajnokságot is megnyerte, illetve Borsi Gergő televíziós személyiség, ötszörös rali magyar bajnok, Gacsal Balázs jet ski magyar bajnok, valamint több közéleti személyiség is. Tehát látható, hogy olyan személyek is támogatják ezt a mozgalmat, akik inkább az autóhoz, az autóversenyzéshez köthetők, mert ők is úgy látják bizony, hogy az utak állapota, az utak veszélyessége mindenkit - nem csak állatainkat - egyformán veszélyeztet.

A rendezvény megnyitóján alkalmam volt elmondani: az állatvédelem kérdése azért is fontos, mert egy környezetére figyelő társadalomban nemcsak az állatoknak, hanem az embereknek is jobb élni. Állatvédőként is, az alapítvány önkénteseként is fontos tapasztalatom, hogy általában az a tapasztalat, hogy az állatok sérelmére elkövetett cselekmények esetében, legyenek ezek bűncselekmények, állatkínzások vagy közlekedési cselekmények, mindig emberre veszélyes cselekmények is állnak. Nincs olyan állatkínzó, aki nem kínoz embert, nincs olyan gyorshajtó, aki nem veszélyezteti gyermekeinket.

Jó példa az alapítvány szemléletére egy másik példa, amit ebben a Házban lehet alkalmam most ismertetni, a III. kerületben indított program magányos emberek és árva kisállatok egymásra találása keretében. Elsősorban idős, egyedülálló emberek mindennapjait szeretnék teljesebbé, boldogabbá, örömtelibbé tenni egy árva állat befogadásával. Azt gondoljuk, hogy ez egy olyan szociális, közösségi kezdeményezés, ami válasz arra a kérdésre is, hogy mit tehetünk abban az esetben, hogyha állat is, ember is magára marad. Az alapítvány segítséget nyújt az állatok gondozásában, és ha szükséges, az átmeneti kórházban tartózkodás esetén biztonságban megőrzi az állatot az idős gazdi gyógyulásáig.

A program kimondott célja, hogy elsőként a magyarországi települések közül Óbudán a következő öt évben egyetlen árva, gondozatlan, egészségügyileg ellenőrizetlen macska se legyen szerető társaság nélkül, olyan ember nélkül, akit egy ilyen állat közelsége is boldoggá tesz.

Nagyon fontos az állatvédelem ügye, hiszen azt gondoljuk, hogy olyan világban, amely megbecsüli a környezetét, embernek is jobb élni. Köszönjük szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP, a Jobbik és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A kormány képviselője jelezte már korábban, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra.

Most pedig napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP: „Mire ment a parlagrafűves 1 százalék?” címmel. Öt perc áll rendelkezésére.

Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Napvilágot látott a korábbi hetekben az a hír, hogy a személyi jövedelemadó 2009-es felajánlásával kapcsolatban volt az a lehetőség, hogy az allergén megbetegedések megelőzésével kapcsolatban, kezelésével kapcsolatban, kutatásával kapcsolatban állampolgárok személyi jövedelemadójuk 1 százalékát ajánlhatták fel.

Összességében a parlagrafű és az allergén megbetegedések kérdése nagyon-nagyon messzire menne, de tipikusan rámutat azokra a társadalmi problémákra, amikor az állam és a kormányzat nem tudja kezelni és nem tudja megfogni azokat a gondokat, amelyekkel nap mint nap szembesülnie kell.

A parlagrafű - nevéből adódóan - a parlagon jelenik meg, egy pionír faj, ami gyakorlatilag az ápolatlan, rossz tájhasználatnak és rossz tájkezelésnek az indikátorfaja, amely megjelenik mindenütt, ahol egy kis teret nyer, és ahol tud terjedni.

Folyamatosan a gazdákat riogatják különböző bírságokkal, az MVH és más mezőgazdasági szakigazgatási szervek, hogy a felhagyott tarlókon megjelenő parlagrafűért sok százézes bírságokat lehet kapni, miközben el kell hogy mondjuk, hogy közterületek sokaságán nincs kezelve a parlagrafű kérdése, és közutak mentén, ökológiai folyosóként terjed mindenfelé ez az allergén növény, ami milliós nagyságrendben, tehát akár másfél millió embernek jelenthet problémát nap mint nap.

Az allergén megbetegedések jelentős része olyan tüneteket produkál sok-sok embertársuknál, amelyek nagyban rontják az életminőségét, orrfolyással, könnyezéssel, olyan tünetekkel jár, amelyek a mindennapi munkában a koncentrációt csökkentik. Ugyanakkor a kormányzatnak egy nagyon nagy mulasztása az elmúlt tíz évből, hogy nem történt érdemben semmi, még az sem, hogy egyáltalán tudjuk, hogy hány allergén megbetegedés van ezekre a növényekre, mennyi az olyan eset, amikor tudnánk azt, hogy konkrétan ilyen jellegű növények okoznak megbetegedéseket; nincs megfelelő humán-egészségügyi vizsgálat arra, hogy mekkora számról kell beszélnünk a társadalomban; és nyilvánvalóan nincs megelőzés.

Éppen ezért volt dicséretes az a törekvés, amikor lehetővé tette a magyar kormányzat, hogy 1 százalékos felajánlással mindenki a személyi jövedelemadójának 1 százalékát felajánlva rendelkezessen arról, hogy ennek a kérdésnek a problematikáját miként is lehetne kezelni, és a társadalom mit is tegyen annak érdekében, hogy legalább forrás legyen a feltárára és a megelőzésre.

Nyilvánvalóan a kormányzat ezen intézkedése és ez a kampány azt sugallta az adózóknak, hogy a megelőzésre, a felszámolásra, ennek a témának a kutatására lesznek források. Ehelyett került napvilágra az a helyzet, hogy a Földművelésügyi Minisztérium eze-

ket a forrásokat gyakorlatilag elherdálta: terepjáró-vásárlás, közigazgatási költségek, számítógép-vásárlás, úgy, hogy mindegyre, a megelőzésre, a feltárássra semmiféle forrás nem fordítódott.

Azért furcsa ez a helyzet, mert ugyanez a kormányzat a rákbeteg gyermekekért alapítvány esetében, amikor zászlóra tűzte, hogy majd ő rendet tesz, és gondoskodik arról, hogy minden adomány arra a célra jusson el, amire azt felajánlották, akkor nagyban lebegtette a lobogóját, hogy majd ők rendet tesznek, ugyanakkor ezt a mércét saját magára nem érzi kötelezőnek, nem érzi úgy, hogy morális kötelessége lett volna az allergén megbetegedésekben szenvedőkkel szemben eljárnia, és nem érzi úgy, hogy valamit tennie kellett volna annak érdekében, hogy legalább a kutatás, az adatgyűjtés megkezdődjön annak érdekében, hogy a megelőzésért később történhessenek lépések.

Véleményem szerint ez egy viszonylag arcátlan és szemtelen kormányzati lépés volt. Még inkább annak tartom a mai napot követően, ugyanis a Fenn tartható fejlődés bizottsága vezetőjeként napirendre tűztem azt, hogy a kormányzatot hallgassuk meg abban az ügyben, számoljon be, adjon magyarázatot, hogy mindez hogy fordulhatott elő, de a kormánypárti többség a napirendre vételt nem támogatta, és napirend-módosítással ez mai nap nem kerülhetett a bizottságom ülésén napirendre; a Földművelésügyi Minisztérium nem képviseltette magát, hogy beszámoljon erről a helyzetről.

Ez a jelenség nem pusztán arról szól, hogy másfél millió allergén megbetegedésben szenvedő állampolgárunkat hogyan kezelik, hanem arról is szól, hogy kezelik az állampolgári felajánlásokat, a közpénzt, és hogy állunk hozzá egy olyan problémához, ami a társadalom jelentős részét érinti.

Arra kívántam felszólalásomban felhívni a figyelmet, hogy a kormánynak azt a fajta kettős mércéjét, amikor civileket ijesztget rendőri beavatkozásokkal, miközben saját maga nem tud elszámolni közpénzekkel és felajánlásokkal, jó lenne, ha megszüntetné, és a cél szerinti felhasználást lehetővé tenné.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A kormány képviselője jelezte, képviselő úr, hogy írásban kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik: „Szebb jövőt, Veszprém megye!” címmel. Öt perc áll rendelkezésére. Parancsoljon! *(Kepli Lajos mikrofonja nem működik.)* Nekem azt mutatja a monitor, hogy az ön kártyája benn van. *(Kepli Lajos: Benn van, igen.)* Akkor pár pillanat technikai türelmet kérek szépen. *(Jelzésre:)* Nincsen benn! Képviselő úr, húzza ki a kártyáját, tegye vissza még egyszer! *(Megtörténik.)*

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Most jó lesz?

ELNÖK: Siker! Igen, tessék, parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik Magyarországért Mozgalmat gyakran szokták - főleg a balliberális médiában - különböző jelzőkkel illetni: regionális párt, szélsőséges, és még sorolhatnám hosszan, de nem akarom.

(20.10)

Mindezen megbélyegző jelzők cáfolatára szolgál többek között a tegnapi önkormányzati képviselőválasztás is, amely a regionális pártként aposztrofált Jobbikból egy országos nagy pártot csinált, hiszen Nyugat-Magyarországon, illetve Közép-Dunántúlon, Veszprém megyében is elég jelentős eredményeket sikerült felmutatnunk. Ha a legjelentősebbekkel akarnám kezdeni, akkor két város polgármesteri székére kell hogy kitérjek, hiszen Devecser és Tapolca városa is jobbikos irányításúvá vált az elmúlt napon. Talán még a saját magunk számára is némileg meglepetés volt ez az eredmény, de az elmúlt évek munkája folytán talán mégiscsak várható volt, hogy valamilyen áttörés előbb vagy utóbb bekövetkezik. Úgy tűnik, hogy ez az áttörés most következett be. Devecserben a vörösiszap-katasztrófa óta az elmúlt négy évben rengeteget foglalkoztunk a helyiek problémáival, akár a kártalanítás, akár a környezetvédelmi vagy egészségügyi problémák okán, és úgy tűnik, hogy a devecseriek ítéletet mondtak a kormánypártok tevékenységéről, és a kormánypárti polgármester helyett egy jobbikos polgármestert választottak most a helyhatósági választásokon. De Tapolcán is a jobbikosok álltak ki a kórházbezárás elleni tüntetéseken, és úgy tűnik, ez is meghozta az eredményét.

Ezen kívül azonban jó néhány településen erősödött. Összességében elmondható, hogy több településen duplájára erősödött a 2010-es önkormányzati választásokhoz képest a Jobbik eredménye, ami azért különösen figyelemre méltó, mert talán a Jobbik az egyetlen párt, amely mostanában erősödni tudott a parlamenti pártok közül. A Fidesz is a 2010-es csúcshoz képest folyamatosan veszíti el a szavazóit, és egyre lejjebb halad a népszerűségi listán, a többi párt hasonlóan, a Jobbik az egyetlen, amely töretlenül, változó mértékben, de minden egyes választáson egy lépcsőfokkal feljebb lép, és immár második erőként, második legnépszerűbb magyarországi pártként 2018-ra a kormánypártok első számú kihívójává léphet elő.

Ehhez természetesen még rengeteget kell dolgoznunk, többek között a Dunántúlon is, hiszen néhány évvel ezelőtt a Jobbikot még kelet-magyar-

országi pártként aposztrofálták, de ez ma már egyáltalán nem így van, az egész országban nagyjából egyforma erősséget mutat a párt népszerűsége. Ez az általam képviselt megyében, Veszprém megyében is az önkormányzati választásokon most így alakult. De akár a Balaton-parti településeket is említhetném, ahol szintén jelentős az erősödés. A kormánypártok bástyájának számítanak ezek a települések már jó néhány éve, de jelentős erősödést tudtunk produkálni. Jómagam Balatonalmádiban polgármesterjelöltként több mint megdupláztam a 2010-es szavazatszámomat, amely ugyan polgármesteri szék elnyeréséhez egyelőre nem volt elég, de a tendencia itt is ugyanaz, mint országosan: egyedül a Jobbik tud erősödni, a többi párt pedig veszített a támogatottságából.

Azt gondolom, hogy mindez bizakodásra ad okot a Jobbik Magyarországért Mozgalom számára. Nagyon remélem, hogy azokat a média által és politikai ellenfeink által ránk aggatott jelzőket, amelyek a Jobbik Magyarországért Mozgalmat mintegy karanténba próbálják zárni, sikerül levetnünk, sikerül ebből a helyzetből kitörnünk, és Nyugat-Magyarországon is az emberek egyre több helyen észreveszik és rájönnek, hogy a Jobbik valójában más, mint ahogy azt próbálják beállítani. Aki már találkozott

személyesen jobbikos politikussal vagy ellátogatott lakossági fórumra, azok rendre meggyőződtek ebben a kérdésben, s egyre többen vannak ilyenek.

Úgyhogy nagyon bizakodóan vágunk a következő három-, három és fél éves ciklus elé, ami a következő választási kampányig fog eltelni. A Jobbiknál természetesen kőkemény építkezéssel telik ez az időszak. De elmondhatjuk, hogy nem vallottunk szégyent az önkormányzati választásokon, nem vallottunk szégyent országosan sem, de különösen nem vallottunk szégyent Veszprém megyében, ahol két, egykor a Fidesz fellegvárának számító településen, városban polgármesteri széket sikerült szereznünk, további településeken pedig jelentős erősödést produkálnunk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Minthogy a kormány képviselője nincs jelen, értelemszerűen nem tudom megkérdezni, hogy kíván-e válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat. Holnap reggel 9 órakor folytatjuk az Országgyűlés ülését. Az ülésnapot ezennel bezárom.

(Az ülésnap 20 óra 15 perckor ért véget.)

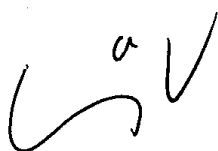
Gúr Nándor s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)